

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอซิตีเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2559

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูENNานนอร์มอลกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

มิถุนายน 2559

Zhang Nan. (2559). การสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษา
จีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัย ยูนนานนอร์มอลกับมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่าง
ประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา
สารนิพนธ์: อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง
สำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลกับ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์กำหนดไว้ $E1/E2=80/80$
โดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ที่คัดเลือกแบบเจาะจงจำนวน 12 คน ผลการวิจัยพบว่า
แบบเรียนมีค่าประสิทธิภาพคือ $E1/E2=81.66/81.68$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็น
แบบเรียนในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

THAI-SPEAKING LIFE-COMMUNICATION TEXTBOOK FOR CHINESE STUDENTS FOR A
3+1 PROGRAM AT YUNNAN NORMAL UNIVERSITY AND
RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP

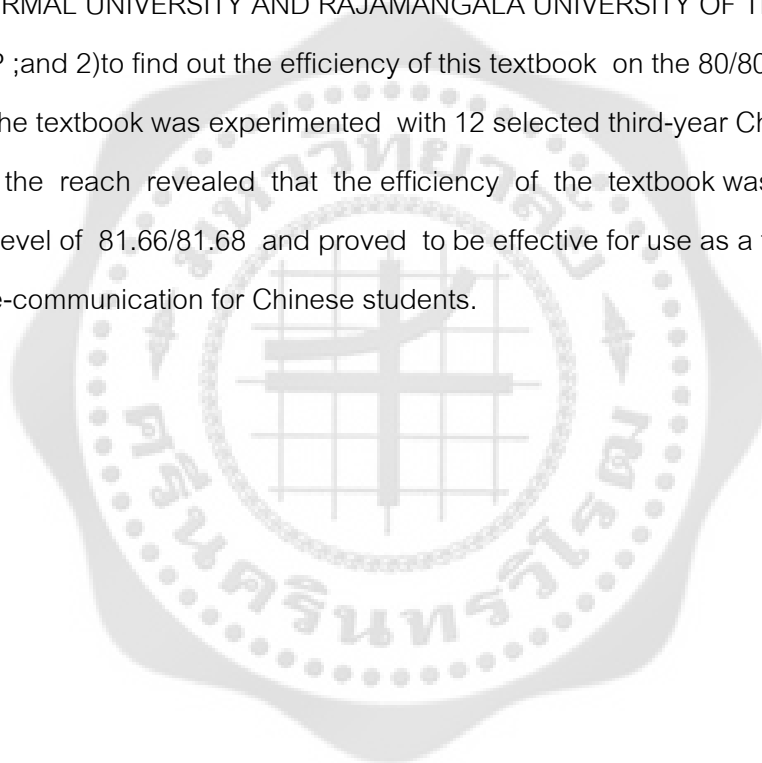

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master of Arts Degree in
Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

June 2016

ZHANG NAN. (2016). A Thai-Speaking Life-Communication Textbook for Chinese Students for A 3+1 Program at Yunnan Normal University and Rajamangala University of Technology Krungthep. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Mr.Pattaya Jitmetta.

The purpose of the research were: 1) to construct A THAI-SPEAKING LIFE-COMMUNICATION TEXTBOOK FOR CHINESE STUDENTS FOR A 3+1 PROGRAM AT YUNNAN NORMAL UNIVERSITY AND RAJAMANGALA UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHEP ;and 2)to find out the efficiency of this textbook on the 80/80 criteria. Upon completion, the textbook was experimented with 12 selected third-year Chinese students The result of the reach revealed that the efficiency of the textbook was effective at the significance level of 81.66/81.68 and proved to be effective for use as a textbook for Thai-speaking Life-communication for Chinese students.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จากผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่า ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ให้ความอนุเคราะห์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในคุณูปการของท่านมาในโอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.วิชชุกร ทองหล่อ และรองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรีที่ให้ความกรุณารับเป็นทั้งกรรมการสอบโครงการและสอบปากเปล่า อีกทั้งยังให้คำปรึกษาแนะนำเพิ่มเติม ทำให้สารนิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ อาจารย์โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล อาจารย์พี สิทธิไชยากุล อาจารย์วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญและเวลาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้คำปรึกษา และชี้แนะข้อบกพร่อง จนได้แบบเรียนที่มีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในคณะมนุษยศาสตร์ ที่ให้ทั้งความรู้ ความเมตตา และกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยศึกษาปริญญาโท ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ในระดับปริญญาโท สาขาการสนทนาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกคน

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่กองวิเทศสัมพันธ์ และบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอขอบคุณประชากรและกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย และขอขอบคุณ วิทยาลัยนานาชาติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณบุคคลสำคัญที่สุดในชีวิต คุณพ่อและคุณแม่ ผู้มอบชีวิตความรัก และทุกอย่างแก่ผู้วิจัยเสมอมา ขอขอบพระคุณครูอาจารย์ทุกท่าน ขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวและเพื่อน ๆ ที่รัก ที่คอยเคียงข้าง คอยช่วยเหลือ และคอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ZHANG NAN

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน	6
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	34
สรุปผลการศึกษาวิจัย	34
อภิปรายผล	35
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย	37
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก	44
ภาคผนวก ก	45
ภาคผนวก ข	56
ภาคผนวก ค	125
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	138

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย	4
2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง	27
3 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน 4 บท	31
4 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	32
5 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80	33
6 แสดงค่าประสิทธิภาพแบบเรียน	34

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระแสการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่งผลให้ความใกล้ชิดระหว่างประเทศจีนและประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกับประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศหนึ่งที่มีความโดดเด่นในภูมิภาคนี้ทางการท่องเที่ยว การค้า วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ทำให้เป็นที่น่าสนใจในสายตาของชาวต่างชาติ ซึ่งรวมไปถึงชาวจีนที่หลั่งไหลเข้าสู่ประเทศไทย โดยเฉพาะจำนวนนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยได้เข้ามาศึกษาในประเทศไทยนับวันเพิ่มมากขึ้น

สำหรับการศึกษาภาษาไทยในประเทศจีนนั้นได้เริ่มต้นมายาวนานกว่า 50 ปี มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งเปิดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในระดับปริญญาตรีเป็นวิชาเอก มีสถิติแสดงว่า ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยในประเทศจีนที่เปิดสอนวิชาภาษาไทยมากกว่า 60 แห่ง ในมณฑลกวางซี 21 แห่ง มณฑลยูนนาน 30 แห่ง กรุงปักกิ่ง 2 แห่ง และที่อื่นๆ อีก 7 แห่ง (中国网络电视台. 2012, 14 เมษายน) ในจำนวนมหาวิทยาลัย 60 กว่าแห่งนี้โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยปักกิ่ง มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล มหาวิทยาลัยกวางตุ้งและมหาวิทยาลัยกวางสี ต่างก็ล้วนเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความโดดเด่นในด้านการสอนภาษาไทยทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังมีสถาบันการศึกษาเอกชนอื่นๆ ที่เปิดสอนโดยทั่วไปอีกเป็นจำนวนมาก จึงแสดงให้เห็นว่าชาวจีนให้ความสำคัญในการเรียนภาษาไทยเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศในภูมิภาคเอเชีย

ดังที่กล่าวไว้ว่ามหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล เป็นมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงทางด้านการสอนภาษาไทย โดยที่มหาวิทยาลัยจะจัดโครงการในหลายรูปแบบเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยได้มีโอกาสไปศึกษากับเจ้าของภาษาอย่างแท้จริงในประเทศไทยเป็นประจำทุกปี ดังเช่นโครงการ 3+1 ซึ่งเป็นโครงการที่นักศึกษาใช้เวลาเรียนภาษาไทยพื้นฐานในประเทศจีน 2 ปี และเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 3 จะเดินทางไปศึกษาในประเทศไทยตามโครงการเป็นเวลา 1 ปีและกลับไปศึกษาต่อที่เดิมในชั้นปีที่ 4 ทั้งนี้ มีมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งได้ร่วมมือในโครงการนี้กับมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นต้น ในโครงการนี้เมื่อนักศึกษาเรียนอยู่ปีที่ 1 และปีที่ 2 ในประเทศจีนจะศึกษารายวิชาต่างๆ ดังนี้คือการออกเสียงพื้นฐานภาษาไทย การเขียนพื้นฐานภาษาไทย การฟังพื้นฐานภาษาไทย และการอ่านพื้นฐานภาษาไทย หลังจากนั้นเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 3 จะเดินทางมาศึกษาต่อในประเทศไทยโดยมีรายวิชาที่

จะต้องเรียนคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย สังคมไทย วัฒนธรรมไทย และการท่องเที่ยวไทย

จากโครงการดังกล่าว ผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมภาษณ์นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการนี้เมื่อได้เข้ามาเรียนในประเทศไทย ซึ่งส่วนมากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนภาษาไทยว่ามีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ เพื่อพัฒนาการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง แม้ว่านักศึกษาเหล่านั้นจะเรียนภาษาไทยมาเป็นเวลา 2 ปีในประเทศจีนมาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังพบปัญหามากมายเมื่อต้องสื่อสารกับเจ้าของภาษาในสังคมไทยจริงๆ จากข้อมูลนี้จึงแสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้ภาษาไทยหรือภาษาอื่นใดก็ตามสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวัง คือสามารถนำภาษาที่เรียนไปใช้สื่อสารเพื่อการพูดในชีวิตประจำวันได้ตามสภาพจริง ซึ่งในเรื่องนี้ แรงค์กิน (Rankin, 1982: 258) เออร์ (Er, 1996: 120) และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2540: 528) ได้กล่าวว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะการสื่อสารที่ใช้กันมากที่สุด เป็นทักษะที่จำเป็นมากในชีวิตประจำวัน ซึ่งการพูดนั้นผู้พูดจะต้องใช้ความคิดและถ่ายทอดโดยใช้คำศัพท์ วลี และโครงสร้างไวยากรณ์ในรูปแบบต่างๆ และนับเป็นพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ อีกด้วย

ผู้วิจัยเป็นอดีตนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ณ มหาวิทยาลัยยุคนานนอร์มอลและเคยมีประสบการณ์ตรงที่ได้เรียนในหลักสูตรโครงการ 3+1 ในปีการศึกษา ค.ศ.2009-2010 จึงเห็นด้วยอย่างยิ่งกับความสำคัญของการพูดในการสื่อสาร และจากกรณีดังกล่าวสามารถสรุปปัญหาที่ทำให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จได้คือ ในประเด็นแรกเกิดจากปัญหาทางด้านการออกเสียงพยัญชนะต้นบางตัว รวมทั้งเสียงตัวสะกดและเสียงวรรณยุกต์ที่ไม่มีในภาษาจีน ซึ่งมักจะเป็นปัญหาที่พบเสมอในกลุ่มผู้เรียนนี้ และประเด็นที่สองคือปัญหาทางด้านการใช้คำศัพท์เริ่มจากการอ่านคำไม่ถูกต้อง การมีวงศัพท์จำกัด การใช้คำผิดความหมายหรือไม่เหมาะสมกับบริบทตลอดจนเรียงคำในประโยคไม่ถูกต้อง

ปัญหาข้างต้นนี้ ส่วนหนึ่งมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ และอีกส่วนหนึ่งที่สำคัญมากยังเกี่ยวข้องกับแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งในเรื่องนี้นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ กล่าวว่าเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีความหมายจะชี้ให้เห็นความรู้ วิธีการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมและแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนกับผู้เรียนมีความผูกพันอยู่กับแบบเรียนมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน สุถินย์ อุตศาสตร์ (2556: ญ) และในทำนองเดียวกัน หทัย ตันหยง (2527: 29-35) กล่าวถึงแบบเรียนว่าเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ที่ดีที่สุดเพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นวัสดุการอ่าน ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ นอกจากนั้นแบบเรียนยังมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนเพราะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหา ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้ชัดเจน และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม สนับสนุนให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวัง ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา

โดยเฉพาะแบบฝึกหัด คำถามข้อเสนอแนะในแบบเรียนช่วยเพิ่มพูนทักษะและเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นด้วยอย่างยิ่งโดยเฉพาะแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยยูนิเวอร์ซิตี มาจนปัจจุบันนี้เป็นแบบเรียนที่ไม่ได้เจาะจงไว้สำหรับผู้เรียนที่จะศึกษาต่อในประเทศไทยและเพื่อใช้สื่อสารกับเจ้าของภาษาคือคนไทยในสภาพจริงตามบริบททางสังคมไทย

ด้วยเหตุผลและสภาพการณ์ข้างต้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงที่มีประสิทธิภาพโดยมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการพูด อันจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อผู้เรียนชาวจีนที่เรียนภาษาไทยและยังเป็นคู่มือการใช้ชีวิตในประเทศไทยสำหรับผู้เรียนชาวจีนทั่วไปอีกด้วย

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอร์ซิตี กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์ 80/80
3. เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับผู้เรียนชาวจีนโดยทั่วไป

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอร์ซิตี กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์กำหนด ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และพัฒนาทักษะให้สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงตามสภาพสังคมไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอร์ซิตี มาจนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ปีการศึกษา 2557-2558

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย

ตาราง 1 แสดงระยะเวลาดำเนินการวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลา 2557-2559									
	ม.ค.	เม.ย.	พ.ค.	ก.พ.	มี.ค.	พ.ค.	ธ.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.
ค้นคว้าเอกสารทั่วไปและเก็บข้อมูล	2557	2557	2557	2558	2558	2558	2558	2559	2559	2559
ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง										
รวบรวมข้อมูล										
สร้างเครื่องมือในงานวิจัยและการทดลอง										
วิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงาน										
การนำเสนอผลงาน										

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่3ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 60 คน ปีการศึกษา 2557-2558
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 12 คน ปีการศึกษา 2557-2558 โดยการสุ่มแบบเจาะจง ซึ่งคัดเลือกมาจากคะแนนการฟัง-พูด โดยอยู่ในระดับต่ำระดับกลางและระดับสูงและสามารถเข้าร่วมทดลองการสอนได้โดยตลอด
3. เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบเรียนนี้มาจากคตินิยมของวิถีชีวิตชาวจีน คือ “吃” “穿” “住” “行” แปลว่า อาหารการกิน การแต่งกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งของเครื่องใช้ และการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 บท ดังนี้

- บทที่ 1 อาหารการกิน
- บทที่ 2 การแต่งกาย
- บทที่ 3 ที่อยู่อาศัย
- บทที่ 4 การเดินทางการท่องเที่ยว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
  - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
  - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร
  - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร
  - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนดังต่อไปนี้ เพื่อประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบเรียนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 ความหมายของแบบเรียน

ชอร์ส หลุยส์ (Shores, Louis. 1960: 54) กล่าวถึงแบบเรียนว่าเป็นเครื่องมือที่ครู และนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน แบบเรียนเป็นศูนย์กลางทำให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้เรียนรู้เรื่องเดียวกัน ทำให้เข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในทางเดียวกัน

บันลือ พุกษะวัน (2524: 29) ได้กล่าวว่า แบบเรียน หมายถึงหนังสือที่กระทรวงประกาศบังคับใช้โดยกำหนดว่า ผู้เรียนในระดับชั้นนั้นๆ ต้องมีเพื่อจะได้ใช้ฝึกอ่านเป็นพื้นฐานของวิชานั้นๆ ตามที่เนื้อหาของหลักสูตรกำหนดไว้ ทั้งนี้โดยรวมทั้งหนังสือที่นอกเหนือจากกระทรวงศึกษาธิการบังคับใช้ แต่มีลักษณะเนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรเฉพาะเรื่องเด็กสามารถใช้ค้นคว้าและครูอาจใช้เป็นแนวอ้างอิงในการสอนได้เช่นกัน

ธวัช ปุณโณทก (2526: 3) กล่าวว่า แบบเรียน คือหนังสือที่มีเนื้อหาความรู้หลักการ และวิธีการเรียนการสอนที่กำหนดขึ้นใช้ในการเรียนการสอนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง ฉะนั้นหนังสือ แบบเรียนจึงหมายถึง หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชา

สุณีย์ อุตศาสตร์ (2526: บทนำ) ได้กล่าวว่า แต่เดิมเคยเรียกหนังสือ “แบบเรียน” ต่อมาได้กำหนดให้เรียกใหม่ว่า “หนังสือเรียน” หมายถึงหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่จะปูไว้ในหลักสูตร ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือเป็นชุด หนังสือเรียน อาจจะมีชื่อเรียกต่างๆ กัน เช่น แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น “แบบเรียน” มีความหมายเดียวกัน แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมาย ชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

หทัย ตันหยง (2527: 29-35) กล่าวถึงแบบเรียนหรือหนังสือเรียนสรุปได้ว่าหนังสือเรียนเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ (Printing Materials) ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ นอกจากนั้นแบบเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอน เพราะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหา ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวัง ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียนแบบเรียน ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แบบฝึกหัด คำถามข้อเสนอนั้นในแบบเรียนช่วยเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

สุทธิสินี ยืนซ้อน (2545: 17) ได้กล่าวสรุปความหมายของหนังสือเรียนหรือแบบเรียนไว้ว่า คือหนังสือที่มีเนื้อหาสาระตรงตามหลักสูตรและจุดประสงค์รายวิชาเป็นตัวกำหนดในการเขียน มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียนลักษณะการเรียนเป็นวิชาการให้ข้อเท็จจริงและให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับวิชา เหมาะสมสำหรับครูในการใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนและเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับนักเรียนในการศึกษาค้นคว้า

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 111) กล่าวถึงหนังสือเรียนว่า คือหนังสือที่ใช้สอนเป็นหลักในวิชาที่เรียนของเด็กแต่ละระดับชั้น หนังสือเรียนจะต้องมีการจัดลำดับเนื้อเรื่องให้เหมาะสมและถูกต้องเพื่อเป็นอุปกรณ์อันสำคัญสำหรับวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้

พัฒน์ น้อยแสงศรี (2527: 2) กล่าวถึงแบบเรียนว่า เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นอย่างมีระบบ หมายถึง โครงสร้างรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วยรูปเล่ม มีชื่อตำรา คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่องที่แบ่งออกเป็นบทตอนอย่างมีสัดส่วน มีวัตถุประสงค์ชัดเจน มีข้อสรุปและเอกสารอ้างอิงครบถ้วน

สรุปได้ว่าแบบเรียนเป็นหนังสือที่สร้างขึ้นมาจากเนื้อหาที่ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้และเป็นเครื่องมือการเรียนการสอนที่ีระหว่างทั้งผู้สอนและผู้เรียน

1.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

สุถีนีย์ อัดศาสตร์ (2526: ๗) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่า เป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาที่มีอยู่ในแบบเรียนจึงต้องมีความหมายทั้งสิ้น เพราะจะชี้ให้เห็นความรู้ วิธีการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม และแนะนำแหล่งความรู้ให้แก่ผู้เรียนและผู้สอน และแบบเรียนมีอิทธิพลสำหรับผู้เรียนผู้สอนเป็นอย่างมาก ทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา ครูและเด็กนักเรียนมีความผูกพันอยู่กับแบบเรียนมากที่สุด อาจกล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน

ประทีป จรัสรุ่งรวิวรร (2514: 4) แสดงความคิดเห็นเรื่องความสำคัญของแบบเรียนว่า เป็นอุปกรณ์การสอนสำคัญชนิดหนึ่งที่รวบรวมเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมายของการเรียนช่วยแนะนำกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์การสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียน ช่วยเสริมสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อกระตุ้นและฝึกให้นักเรียนรู้จักคิดเหตุผล สรุปความจริงที่ค้นคว้า และเข้าใจว่าส่วนใดของแบบเรียนเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้แต่ง ส่วนใดเป็นความจริง ช่วยสื่อความหมายให้ครูและนักเรียนเข้าใจเนื้อหาเรื่องเดียวกันได้ตรงกัน

บันลือ พุกชะวัน (2533: 48) กล่าวถึงความสำคัญของหนังสือเรียนไว้ดังนี้

1. อำนวนยประโยชน์แก่ผู้สอน

- 1.1 เป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูจะใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด
- 1.2 ช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหาสาระที่จำเป็นสำหรับนักเรียน
- 1.3 ช่วยให้ครูสามารถตั้งจุดประสงค์เฉพาะแต่ละบทเรียนนั้นๆ ได้ดียิ่งขึ้น
- 1.4 ช่วยให้ครูกำหนดและจัดกิจกรรมประสบการณ์สำหรับนักเรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

1.5 ครูอาจให้กิจกรรมเพิ่มเติมแก่นักเรียน โดยการค้นคว้าคำตอบ ทำแบบฝึกหัดจากหนังสือเรียน

1.6 ครูสามารถใช้หนังสือเรียนเป็นแนวทางสำหรับอ้างอิงหรือวางขั้นตอนในการเตรียมการสอนได้ดีขึ้น

2. อำนวนยประโยชน์แก่ผู้เรียน

2.1 นักเรียนสามารถใช้หนังสือเรียนอ่าน ค้นคว้า เพื่อขยายประสบการณ์และนักเรียนสามารถเตรียมการมาล่วงหน้าก่อนที่ครูจะสอน

2.2 นักเรียนใช้อ่านตามลำพัง เพราะมีภาพช่วย เพื่อพัฒนาการอ่านของตนเองด้วย

2.3 นักเรียนได้ใช้หนังสือเรียนทำแบบฝึกหัดหรือทบทวน

ชอร์ส หลุยส์ (Shores Louis. 1960: 50) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนไว้ว่าเป็น เครื่องมือที่ครูและนักเรียนใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน เป็นแหล่งรวบรวมเนื้อหาวิชา แนะนำ กิจกรรม และวัสดุประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ช่วยสร้างนิสัยรักการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ฝึกทักษะในการอ่าน ทั้งยังเป็นศูนย์กลางให้นักเรียนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคล ได้ร่วมเรียนเรื่องเดียวกัน และเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ในแนวเดียวกัน

โกชัย สาริกบุตร (2520: 10) กล่าวถึงความสำคัญของหนังสือเรียน ดังต่อไปนี้

1. หนังสือเรียนเป็นแหล่งข้อมูลที่จะให้เนื้อเรื่อง และคำตอบในปัญหาต่างๆ อย่างมีขอบเขตในรายวิชานั้นๆ และเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นนั้น
2. หนังสือเรียนเป็นแหล่งตรวจสอบผลการทดลอง กฎเกณฑ์หรือทฤษฎีต่างๆ
3. หนังสือเรียนเป็นแหล่งกิจกรรม เป็นคู่มือแนะแนวทางให้เกิดการศึกษา สอบสวน หรือค้นคว้าทดลอง
4. หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่กะทัดรัด ช่วยสรุป ช่วยย้ำความรู้ความเข้าใจ อย่างมีระเบียบตลอดจนมีกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเสริมสร้างความเข้าใจให้พัฒนาสูงขึ้นเรื่อยๆ ตามระดับชั้นเรียน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 8) กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียน ดังต่อไปนี้

1. แบบเรียนช่วยให้เกิดการฝึกทักษะ ในการเรียนภาษาการฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่เสมอ การกล่าวซ้ำ ซ้ำ ทวน เพื่อเพิ่มเติมให้ผู้เรียนชัดเจน ในการใช้ภาษาก็เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น กิจกรรมทั้งหมดนี้ครูจะสามารถปฏิบัติได้ง่ายขึ้นเมื่อใช้แบบเรียนเป็นเครื่องช่วยในการเรียน และเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม
2. แบบเรียนเป็นส่วนของการเสริมสร้างความคิด และกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจอยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป
3. แบบเรียนเปรียบเสมือนคู่มือการเรียนของนักเรียน และเป็นคู่มือการสอนของครู
4. แบบเรียนเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนให้แก่ครู
5. แบบเรียนเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนได้รับประเมินผลตนเอง และครูได้ประเมินผลการสอนจากการทำงานของนักเรียนด้วย

สรุปได้ว่าความสำคัญของแบบเรียนคืออำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

1.1.3 หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ในการสร้างแบบเรียนควรมีหลักจิตวิทยาการสอนที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความเหมาะสมและความถูกต้องที่จะนำไปประยุกต์ให้แก่ผู้เรียน ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2519: 11) กล่าวว่า

1. มนุษย์จะเกิดการเรียนรู้ได้ดีเมื่อสิ่งที่เรียนนั้น ไปสัมพันธ์กับความต้องการและประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นความสำคัญ
2. เนื้อหาในการสอนภาษาจะต้องเรียงลำดับตั้งแต่เรื่องที่ยากที่สุดขึ้นไปหาเรื่องที่ยาก ขึ้นไป ตามลำดับ
3. การฝึกซ้ำๆ ช่วยให้นักเรียนเกิดความแม่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
4. ถ้ามีการฝึกซ้ำจะต้องคำนึงถึง ช่วงการเว้นระยะแต่ละครั้ง ให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น
5. ควรจะบอกให้นักเรียนทราบทันทีที่ตนใช้ภาษาได้ถูกต้อง เพราะจะทำให้เกิด การเรียนรู้ขึ้น ครูควรหาทางแก้ไขข้อผิดของนักเรียนโดยเร็วที่สุด
6. การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เขาได้ฝึกเป็นสิ่งที่มีความหมายในด้านวัฒนธรรม หรือสภาวะทางสังคม บทฝึกที่มีความหมายต่อตัวนักเรียนมากเท่าใดก็จะทำให้เขาจำบทฝึกนั้นๆ ได้เร็วและนาน ขึ้นเท่านั้น
7. ผู้เรียนควรจะรู้ถึงความสำคัญของทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน และควรจะรู้ว่าเป็น ลักษณะของภาษาที่ใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างแท้จริง
8. ความถนัดทางภาษาเป็นเครื่องบ่งชี้ที่สำคัญว่านักเรียนควรจะเรียนภาษาในชั้นสูงต่อไปหรือไม่
9. การสร้างบทเรียนควรจะอาศัยสถานการณ์ต่างๆ กันหลายแบบ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความ จดจำดีขึ้น
10. การทบทวนบทเรียนอยู่เป็นประจำช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อย่างแม่นยำ
11. คนแต่ละคนมีวิธีการเรียนของตนไม่ซ้ำแบบกันและเรียนด้วยอัตราเร็วไม่เท่ากัน การจั กิจกรรมในห้องเรียนจะต้องคำนึงถึงลักษณะนี้ด้วย
12. ในการสอนควรใช้ทัศนูปกรณ์ต่างๆ ชนิด เพื่อช่วยให้นักเรียนจำบทเรียนของตนได้นาน
13. การใช้คำในประโยคไม่ใช่เรื่องของการเปลี่ยนแปลงโดยอัตโนมัติ ครูจะต้องช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และจดจำวิธีใช้ต่างๆ
14. การสอนความหมายของคำจะต้องอยู่ในประโยค พร้อมทั้งให้ตัวอย่างลักษณะที่เกิดขึ้น คล้ายๆ กันนั้นในคำอื่นด้วย (ซึ่งจะต้องอยู่ในรูปประโยค)
15. การสอนเนื้อหาใหม่ทุกตอนควรใช้วิธีการเปรียบเทียบให้ผู้เรียนเห็นความแตกต่างของ ลักษณะนั้นๆ ในภาษา

ลาโด (Lado .1964: 36-37) ได้กล่าวถึงกฎการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ได้กับการเรียนการสอนภาษาว่า

1. เมื่อประสบการณ์ 2 อย่างเกิดขึ้นพร้อมกันประสบการณ์อันหนึ่งที่ทำให้สามารถระลึกถึงหรือเข้าใจประสบการณ์อีกอันหนึ่งได้
2. ถ้ายิ่งใช้การฝึกซ้ำมากเท่าไร การเรียนรู้ก็จะยิ่งดีขึ้น และจำได้นานขึ้นเท่านั้น ถ้าหยุดฝึกเมื่อไรการเรียนรู้ก็จะหายไป
3. การฝึกยิ่งเข้มข้นเท่าไร การเรียนรู้ก็จะยิ่งดีขึ้น และจะคงอยู่ได้นานเท่านั้น
4. การเรียนรู้จะเกิดได้ง่ายขึ้น ถ้านำสิ่งเร้าใหม่ไปสัมพันธ์กับสิ่งเร้าเก่าที่คล้ายคลึงกัน
5. ในการเรียนสิ่งใดถ้าผลจากการเรียนสิ่งนั้น เป็นที่พอใจของผู้เรียนการเรียนรู้นั้นก็จะอยู่คงทน แต่ถ้าผลที่เกิดขึ้นไม่เป็นที่พอใจสิ่งทีเรียนรู้อาจจะถูกลืม

สามารถ เลิศไอบาส (2539: 30) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการเรียนการสอน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนย่อมจะมีแรงจูงใจที่แตกต่างกัน บางคนอาจมีแรงจูงใจมี ความสนใจอยากที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ บางคนอาจจะรู้สึกเฉยๆ หรือบางคนอาจจะไม่ชอบเรียนภาษาต่างประเทศเพราะคิดว่าเป็นวิชาที่ยาก อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนสามารถช่วยนักเรียนเหล่านี้ให้เกิดความรู้สึกที่ดีและอยากเรียนได้ด้วยการพยายามสร้างแรงจูงใจ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้เกิด การเรียนรู้ทุกครั้งทีสอน

จากการศึกษาหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน สรุปได้ว่าเมื่อสร้างแบบเรียนนั้น หลักจิตวิทยาควรเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งทำให้การรับผลได้ดีขึ้นสำหรับทั้งผู้สอนและผู้เรียน

1.1.4 การประเมินแบบเรียน

นวลจันทร์ รัตนกร และสุภัทรา ฉัตรเงิน (2529: 69) เสนอหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าแบบเรียนไว้ดังนี้

1. เนื้อหา
  - สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร
  - ต้องมีความครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา
  - มีความถูกต้องตามหลักวิชา
  - มีการเรียงลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้
  - ปริมาณของเนื้อหา มีความเหมาะสม เมื่อเทียบกับคาบเรียน
  - มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น

2. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน
  - สอดคล้องกับเนื้อหา
  - เหมาะสมกับระดับชั้น
  - พอเหมาะกับคาบเรียน
  - ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่เหมาะสม
  - เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า
  - เลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในกิจกรรมได้เหมาะสม
3. การเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษา
  - ใช้ภาษาถูกต้องตามลักษณะของภาษา
  - สื่อความหมายได้ชัดเจน ข้อความไม่สับสน
  - มีความเหมาะสมของภาษาเทียบกับระดับชั้นเรียน
  - ถ้าต้องใช้ศัพท์เฉพาะ ต้องใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม
4. ภาพ ตาราง และคำอธิบาย
  - มีการใช้ภาพที่สื่อความหมายและชัดเจน
  - ตารางเสนอให้เข้าใจง่ายและมีคุณค่า
  - มีคำอธิบายประกอบภาพและตาราง
  - ภาพและตารางสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม
5. ลักษณะของแบบเรียนโดยส่วนรวม
  - ลักษณะเด่นเฉพาะตัว
  - ไม่มีลักษณะซ้ำซ้อนกับแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ ประหยัด

สายวิเชียร (2525: 176) เสนอขั้นตอนสำคัญในการประเมินแบบเรียน 2 วิธี คือ

1) วิธีการประเมินแบบเรียนโดยมีเหตุมีผล (Rational or Logical Approach) เป็นวิธีที่ต้องกำหนดเกณฑ์ในการประเมินก่อน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและมีความเป็นปรนัยทั้งจะต้องมีการให้นิยามเกณฑ์สำหรับประเมินแบบเรียน ผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินได้จะต้องเป็นคนบุคคล เพราะจะช่วยให้ออกัสในการประเมินโดยผู้ประเมินหลายๆ คนได้ผลการประเมินที่มีความเชื่อมั่นได้มากกว่าการประเมินจากบุคคลเพียงคนเดียว

2) วิธีประเมินผลหนังสือเรียนโดยการทดลองใช้แบบเรียน (Empirical Approach) แบบเรียนทุกเล่มควรจะได้นำไปทดลองใช้ก่อนที่จะผลิตออกมาบังคับใช้จริง ทั้งนี้เพื่อดูว่าแบบเรียนนั้นๆ มีจุดเด่นด้วยอย่างไร จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น การประเมินโดยการทดลองใช้แบบเรียนนี้ จะเป็นการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแบบเรียนเป็นสำคัญ จึงควรจะต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ

เพราะเป็นการนำแบบเรียนไปทดลองใช้ในโรงเรียนจริงๆ จึงต้องระมัดระวังในการแปลความ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ฉะนั้นจึงทำในรูปของงานวิจัย

หทัย ต้นหยง (2528: 278-296) ได้สรุปว่า หนังสือเรียนมีเอกลักษณ์ทางวิชาการอย่างเด่นชัด การประเมินจึงต้องการเทคนิควิธีการทางวิทยาศาสตร์ ซึ่งมีหลายวิธี เช่น

1. การวิจารณ์หนังสือ (Book Critique)
2. การวิเคราะห์หนังสือ (Book Analysis)
3. การอภิปรายหนังสือ (Book Discussion)
4. การวิจัยหนังสือ (Book Research)
5. การทดลองใช้หนังสือ (Book Experimenting)

สรุปได้ว่า เมื่อการสร้างแบบเรียนนั้นต้องคำนึงถึงหลักการประเมินแบบเรียน เพื่อจะทำให้แบบเรียนที่สร้างซึ่งมาจะเป็นไปตามจุดประสงค์และมีประสิทธิภาพด้วย

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

หทัย ต้นหยง (2532: 214) ได้วิจัย เรื่องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในประถมศึกษา โดยใช้การสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือเรียนปกติเชิงวรรณกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ระหว่างการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าการใช้หนังสือแบบเรียนเล่มเล็กช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าการใช้หนังสือตามปกติ

มนตร์ตรี พิทักษ์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ลักษณะการจัดรูปแบบทางสัทวิทยาของแบบเรียนวิชาภาษาไทย” สำหรับเด็กเริ่มเรียนในช่วง พ.ศ. 2480-2520 โดยตั้งจุดประสงค์เพื่อศึกษา การจัดรูปแบบทางสัทวิทยาของแบบเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียนในช่วง พ.ศ. 2480-2520 รูปแบบทางสัทวิทยาของแบบเรียนดังกล่าวมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรประถมศึกษา และเอื้อต่อการสร้างเสริมประสิทธิภาพในการออกเสียงภาษาไทยของเด็ก ในวัยนี้ได้ ในลักษณะใด และผลของการวิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะการจัดรูปแบบทางสัทวิทยาในชุดแบบเรียนเร็วใหม่และชุดแบบหัดอ่านหนังสือไทยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรประถมศึกษาและเอื้อต่อการสร้างเสริมประสิทธิภาพในการออกเสียงภาษาไทยของเด็ก

กิจจา ตรีสาม (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาหนังสือแบบเรียนที่มีรูปแบบอักษร ขนาดอักษร และการวางคอลัมน์ ตามความชอบของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน”

เพื่อพัฒนาหนังสือแบบเรียนที่มีรูปแบบอักษร ขนาดอักษร และการวางคอลัมน์ตามความชอบของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และจากผลการวิจัยที่ได้สร้างหนังสือแบบเรียนตามความชอบของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินพบว่า ผู้เรียนชอบหนังสือแบบเรียนดังกล่าวในระดับมาก ทั้งด้านรูปแบบอักษร ขนาดอักษร และการวางคอลัมน์

จากศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยสำหรับชาวจีนและหาประสิทธิภาพของแบบเรียน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารดังต่อไปนี้

สกอตต์ (Scott. 1981: 70) ได้กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารว่าเป็นพฤติกรรม การสื่อสารที่ผู้พูดและผู้ฟังมีปฏิสัมพันธ์กันโดยการให้ข้อมูลข่าวสารทางวาจาเพื่อโต้ตอบสิ่งที่ได้ยิน จึงทำให้เกิดการสื่อสารได้

เบิร์น (Byrne. 1987: 8) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร หมายถึง กระบวนการสื่อสารสองทางระหว่างผู้พูดกับผู้ฟังในการแปลความหมายจากข้อความที่ถูกป้อนเข้ามาและการโต้ตอบข้อความนั้นๆ

พอลสตัน (Paulston. 1978: 56-57) ได้กล่าวถึงความหมายในการพูดเพื่อการสื่อสารนั้นมิได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องสามารถสื่อสารในสังคมข้ามวัฒนธรรมได้ กล่าวคือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎของสังคมนั้นๆ นอกจากนี้ การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่ใช้คำพูดด้วย (Non-verbal behavior) ดังนั้น องค์ประกอบที่มีคำพูดนับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

เรฟเวล (Revel. 1995: 1-3) กล่าวว่า การพูดเพื่อการสื่อสาร เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อมูล ความคิดเห็น และความรู้สึกระหว่างบุคคลซึ่งเกิดได้ในหลายวิธี โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ทั้งภาษาท่าทางและการพูด เพื่อเป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมของผู้พูดโดยไม่มีกฎเกณฑ์บังคับตายตัว แต่สิ่งเหล่านี้ต้องการสอนและการเรียนรู้เพื่อป้องกันความเข้าใจผิด บุคคลต้องมีความสามารถในการสื่อสารที่เหมาะสมทั้งการพูดและการกระทำ

ลินช์ (Lynch. 1997: 3-6) ได้กล่าวถึงการพูดเพื่อการสื่อสารว่า เป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นสองทางระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เพื่อการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลข่าวสาร ข้อตกลง การต่อรอง โดยมี

การเชื่อมโยงความคิดในการโต้ตอบ และการสื่อความหมาย ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้การสื่อสารดำเนินไปด้วยดี

ซาวิยอง (Savignon. 1997: 14-15) ได้ให้ความหมายของการพูดเพื่อการสื่อสารว่าเป็นวิธีที่บุคคลหนึ่งกล่าวคำพูดกับบุคคลอื่นเพื่อความเข้าใจและแปลความหมายได้ถูกต้องตาม ความต้องการของผู้พูด โดยการสื่อสารสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายสถานการณ์ ซึ่งการสื่อสารจะประสบผลสำเร็จนั้นขึ้นอยู่กับบริบทและจุดประสงค์ของการสื่อความหมาย โดยบุคคลทั้งสองฝ่ายเข้าใจตรงกันและมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

สมุตรา อังวัฒนกุล (2539:167) กล่าวถึง การพูดว่าเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันสำหรับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างมาก เพราะผู้พูดได้ยอมสามารถฟังผู้อื่นเข้าใจได้ และยังช่วยให้การอ่าน การเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกหัดระยะเวลาอันยาวนาน ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ

สรุปได้ว่า การพูดเพื่อการสื่อสารในทุกภาษาหมายถึง การแสดงความต้องการ ความรู้สึก ความคิด แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรมประเพณีและการกระทำที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจด้วยนำเสียงภาษาหรือกิริยาท่าทางที่ไม่ใช้คำพูด

2.1.2 แนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร

ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น มีผู้ให้แนวทางการจัดกิจกรรมไว้ดังนี้

บราวน์ (Brown.2001: 275-276) เสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนพูดไว้ 7 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของการสอน เน้นให้ครอบคลุมความต้องการของผู้เรียน เน้นความถูกต้องของการสื่อสารด้านความหมายและความคล่องแคล่วของการใช้ภาษา

2. ใช้เทคนิคการสร้างแรงจูงใจภายในกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

3. ส่งเสริมให้นักเรียนมีโอกาสใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

4. มีการให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเหมาะสม

5. บูรณาการทักษะการฟังกับการพูดเข้าด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติ

6. ให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสนทนาในช่วงแรกของการทำกิจกรรม

7. ส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาให้มีกลวิธีในการพูด

กศยา แสงเดช (2545: 138-139) มีความเห็นว่า ในการจัดกิจกรรมการสอนพูดนักเรียนควรได้ฝึกแบบ “Automatic Speaking” โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อ ซึ่งมีแนวปฏิบัติดังนี้

1. จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เอื้อต่อการเรียนภาษาครูผู้สอนต้องใช้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างในการฝึกปฏิบัติ
2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายจะช่วยให้ นักเรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกจุด ควรแก้ไขเฉพาะขั้นนำเสนอความรู้ (Presentation) ที่ต้องการเน้นความถูกต้องเท่านั้น แต่ถ้าเป็นขั้นฝึกปฏิบัติ ชั้นผลผลิตทางภาษาและหากข้อผิดพลาดนั้นไม่มีผลต่อความเข้าใจทางภาษา ข้อผิดพลาดนั้นก็ไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสม เพราะนักเรียนจะเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น
4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะ และความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ
5. การจัดกิจกรรมการฝึกควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้นักเรียนมี ความสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดกับการฟัง เป็นต้น
7. การสอนทักษะการพูดควรจัดกิจกรรมคู่ (Pair work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้นักเรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

2.1.3 กิจกรรมในการสอนทักษะการพูด

โดยทั่วไปการสอนทักษะการพูดควรมีขั้นตอนตามลำดับ เพื่อหาการสอนที่มีประสิทธิภาพ กล่าวคือ (Scott, Roger. 1981: 70)

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนควรบอกให้นักเรียนทราบว่าเมื่อเรียนแล้วนักเรียนควรได้รับผลประโยชน์อะไรจากการเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปของบริบท ผู้สอนจะต้องให้นักเรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่จะพูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่จะพูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจพร้อมกัน หรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆ แบบ ซึ่งเป็นสำนวนที่เจ้าของภาษาใช้จริง และควรช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

สำหรับกิจกรรมต่างๆ ในการสอนทักษะการพูด ผู้สอนอาจพิจารณากิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละระดับ โดยทั่วไปแล้วกิจกรรมมีหลากหลายชนิด อาทิ (Finocchiaro; & Brumifit. 1983: 141)

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้ถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียน หรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของตนเอง โดยครูอาจให้คำสำคัญ (Key words) ต่างๆ
6. ให้อ่านงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. ครูจัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กัน
8. ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ในภาษาแม่แล้วรายงานเป็นภาษาเป้าหมาย
11. ให้ฝึกสนทนาทางโทรศัพท์
12. ให้แสดงบทบาทสมมุติ

จากกิจกรรมขั้นต้นดังกล่าวไว้ สามารถสรุปได้ว่าการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกภาษาโดยใช้กิจกรรมอย่างหลากหลายมีความสำคัญต่อการสอนทักษะการพูด

2.1.4 วิธีการวัดและประเมินทักษะการพูดภาษา

การวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษา เป็นการตรวจสอบความสามารถของผู้เรียนสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียนหรือหลังเรียนและมีวิธีหลากหลายให้เลือกสรรที่เหมาะสมกับเป้าหมายและเนื้อหาในการสอน

อัจฉรา วงศ์โสธร(2538:79) ได้เสนอรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดไว้ 3 ประเภท ได้แก่

1. การพูดเดี่ยว
2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา

3. การอภิปรายหรือได้ว่าที่

ฮิตัน (1990: 61-119) ได้ให้ตัวอย่างวิธีการวัดและประเมินผลการพูดไว้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องหลังจากได้อ่านแล้ว (Re-telling Stories)
2. การใช้ภาพ (Using pictures)
3. การสัมภาษณ์ (Oral interview)
4. การสอบโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Using a language laboratory)
5. การทดสอบการพูดที่รวมทักษะอื่นๆ ไว้ด้วย (Testing Speaking with Other Skills)
6. การทดสอบการพูดโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play)

สรุปได้ว่าวิธีการวัดและประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารมีหลายรูปแบบ เมื่อผู้สอนจะวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาควรพิจารณาเลือกวิธีที่เหมาะสมและอย่างสมดุล

2.1.5 เกณฑ์วัดความสามารถด้านการพูด

แฮริส (Harris. 1990:84) ได้เสนอเกณฑ์ในการประเมินความสามารถการพูดเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยแบ่งออกเป็น 5 องค์ประกอบ และในแต่ละองค์ประกอบใช้อัตราส่วนในการประเมินค่า 5 ระดับ (จาก 1 คะแนน --5-คะแนน) ดังนี้

1. การออกเสียง (Pronunciation)
2. ไวยากรณ์ (Grammar)
3. คำศัพท์ (Vocabulary)
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)
5. ความเข้าใจ (Comprehension)

คลาก (Clark. 1972) เป็นผู้พัฒนาระบบการให้คะแนนวัดความสามารถด้านการพูด โดยแบ่ง 4 ระดับ จากระดับ 1 ซึ่งเป็นระดับเริ่มเรียนจนถึง ระดับ 4 ซึ่งเป็นระดับสื่อสาร ดังต่อไปนี้

การออกเสียง (Pronunciation)

คำศัพท์ (Vocabulary)

ไวยากรณ์ (Grammar)

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

FSL (Foreign Service Institute) เป็นสถาบันบริการการสอบสัมภาษณ์ภาษาต่างประเทศได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 องค์ประกอบ จากเริ่มต้นระดับที่ 1 ถึงระดับที่ 6 ในการวัดผลของทั้ง 5 ด้านในการพูด ซึ่งแบ่งประเภทความสามารถดังนี้ (Oller. 1979: 320-323)

การออกเสียง (Accent)

ไวยากรณ์ (Grammar)

คำศัพท์ (Vocabulary)

ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ความเข้าใจ (Comprehension)

จากเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารดังกล่าวไว้ จะเห็นได้ว่า เกณฑ์เป็นหลักในการทดสอบมีองค์ประกอบอยู่ 5 ประการ คือ การออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจ เพราะฉะนั้นครูผู้สอนควรพิจารณาเลือกเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารอย่างเหมาะสม และอย่างสมดุล

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

ดาว แสงบุญ (2543) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสาร การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว โดยการสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว จำนวน 12 บทเรียน โดยทดลองกับนักศึกษาวิชาพัฒนา การท่องเที่ยว ชั้นที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองประกอบด้วย 1) เอกสารการสอนภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว 2) แบบทดสอบก่อน และหลังเรียน 3) แบบฝึกหัดทำแบบ 4) แบบสอบถามประเมินเจตคติที่มีต่อเอกสารการสอน ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวถือว่าดีมาก ความสามารถในการเรียนของนักศึกษา หลังจากได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการสอน และนักศึกษามีเจตคติต่อเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูงทุกบทเรียน

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนเค้าโครงการสนทนาก่อนและหลังการทดลอง แบบประเมินความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของอาจารย์ แบบประเมินตนเอง แบบวัดเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ บันทึกการเรียนรู้อันหลังการสนทนา และแถบบันทึกเสียง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาดีขึ้นและมีเจตคติที่ดีขึ้น

จำไพ โปธิ์จิต (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดดิสหิงสวราม สำนักงานเขตราชเทวี กรุงเทพฯ ผลปรากฏว่า หลังจากนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้เกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศศิลักษณ์ เกตุจรุง (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารใน การพัฒนาทักษะทางด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน บ่อทองวงษ์จันทร์วิทยา จังหวัดชลบุรี จากผลการทดลองพบว่ากิจกรรมเพื่อการสื่อสารช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยทางสถิติระดับ .01 ซึ่งให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ทักษะการพูดของนักเรียนดีขึ้น

อุมาพร ภูพานเพชร (2547: 50) ได้ทำการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อ การสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาพัฒนาความสามารถด้านการพูดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ฟาง จือหิวี่ (2552: บทคัดย่อ) ได้สร้างชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อ การท่องเที่ยว และการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทย สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 มหาวิทยาลัยยุคนานนอร์มอล วิทยาลัยศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 10 คน จากผลการวิจัยพบว่า ชุด การสอนมีประสิทธิภาพ 86.20/90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ และมีความก้าวหน้าด้านทักษะการพูดภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นแนวคิดในการสร้างแบบเรียน และให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพในทางด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธ์ (2546: 8) ปัจจุบันนี้ชาวต่างชาติต้องการเรียนภาษาไทยมากขึ้น โดยการขยายตัวของความต้องการเรียนภาษาไทยเป็นไปตามการขยายตัวของการเมือง ธุรกิจตลาดการค้า และอุตสาหกรรมโลก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสำคัญของการเรียนภาษาไทยสำหรับกลุ่มบุคคลที่ต้องการ จึงมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้แนวคิดในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังนี้

โกชัย สาริกบุตร (2553: 1) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศแบบบูรณาการ ว่ามีองค์ประกอบสำคัญที่ควรนำมาบูรณาการกัน 3 อย่าง คือ 1. ทักษะภาษา (Language skills) ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2. หลักภาษาไทย(Thai

grammar) ตัวอักษร (Alphabet) คำ (Word) ประโยค (Sentence) ย่อหน้า (Paragraph) เรื่อง/บทความ (Story/Essay) 3.วัฒนธรรมไทย (Thai culture)

ฮานู ลี (Lee, Han Woo. 2546: ง) ได้สร้าง “แบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา” และวิจัยผลลัพธ์จากการสอนแบบเรียน โดยมีวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลี ซึ่งมีความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยมาแล้วอย่างน้อย 1 ปี
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยตามหลักการเขียนภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อเป็นแนวทางในการหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษาในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี และได้ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า แบบเรียนการเขียนที่ผู้วิจัยที่สร้างขึ้นมีคุณภาพดีพอที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษาได้

อัมพร พงษ์ธา (2518: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ” โดยมีวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการสอนเสียง ศัพท์ และเนื้อหาทางวัฒนธรรมของแบบเรียนชุด A.U.A. Language Center Thai Course จึงได้ผลการวิจัย ดังนี้

1. บทเรียนนี้มีการเรียงลำดับเป็น ศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียงตามลำดับ
2. แบบเรียนมีการฝึกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวต่างประเทศ เช่น พยัญชนะ เสียงหยุด อโฆษะ ธนิตและลิติต

กาญจนา ปราบพาล (2532: 168-169) กล่าวถึงเทคนิคการสอนภาษาต่างประเทศที่สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนซึ่งเป็นการสอนภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาที่สอง เช่นเดียวกับการสอนภาษาไทยดังนี้

1. เปิดโอกาสนักเรียนใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
2. ในระยะเริ่มต้นของการสอนไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดถ้ายังไม่พร้อม
3. ใช้อุปกรณ์และสื่อช่วยเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น
4. คิดวิธีทำให้นักเรียนไม่เครียด
5. ศึกษาความสนใจของนักเรียนและแทรกความสนใจนั้นไว้ในบทเรียน
6. สร้างบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนไม่อายในเวลาทำผิด
7. ถ้าสอนการสนทนา ควรสอนประโยคที่นำไปใช้ได้
8. เวลาสอนไม่ควรใช้การแปลเป็นเทคนิคการสอน

จากหลักการและแนวความคิดการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าผู้เรียนต่างชาติมีจุดประสงค์ใดที่เรียนภาษาไทย สิ่งสำคัญคือสามารถนำภาษาไทยที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งเมื่อผู้สอนจะสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติควรคำนึงถึงเรื่องนี้ และควรบูรณาการรวมไปถึงทักษะภาษา หลักภาษาไทยหรือวัฒนธรรมไทยอีกด้วย

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษา ต่างประเทศ

Huang Ting Ting (2555: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบเรียนคำศัพท์ภาษาไทยจากเพลงไทยในคอนเสิร์ตคุณพระช่วยสำแดงครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 สำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี 2 ที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี ผู้เรียนมีจุดประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ได้แบบเรียนคำศัพท์ภาษาไทย จากเพลงในคอนเสิร์ต คุณพระช่วยสำแดงครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 สำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปี 2 ที่มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี มีประสิทธิภาพ 88.40/89.30 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

เจิม เก็ม ตู (2552: บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องชุดการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง วันสำคัญของไทยซึ่งชุดการสอนดังกล่าวนี้ประกอบด้วย 5 บทเรียน คือ 1) วันสงกรานต์ 2) วันพืชมงคล 3) วันเข้าพรรษา 4) วันลอยกระทง 5) วันพ่อแห่งชาติ ผู้ดำเนินวิจัยนำชุดการสอนนี้ไปสอนชาวเวียดนามจำนวน 20 คน และได้ผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบ 87.9/84 ซึ่งกล่าวได้ว่า แบบเรียนเล่มนี้มีประสิทธิภาพ

วัชรพล วิบูลยศริน (2553: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนมีความมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบเรียน และเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้น สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 86.97/87.52 แสดงแบบเรียนนี้สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

วันเพ็ญ สกุลทอง (2552: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบเรียนเรื่องพญานาคไทยสำหรับชาวต่างชาติ แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 หน่วย ได้แก่ 1) หน่วยเสียงภาษาไทย 2) พญานาคไทย 3) อักษรสามหมู่ 4) อักษรควบกล้ำและอักษรนำ ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน สรุปผลการประเมินในด้านรูปเล่มมี 5 ด้านประกอบด้วย ขนาดรูปเล่ม ลักษณะตัวพิมพ์ รูปประกอบ ลักษณะสี และลักษณะกระดาษ คะแนนรวมในด้านรูปเล่มอยู่ในระดับดี สำหรับประเมินด้านเนื้อหาประกอบด้วย ความครอบคลุมวัตถุประสงค์ ความถูกต้องของเนื้อหา ความถูกต้องของคำอธิบาย ระดับความยาก

ง่าย แบบฝึกสอดคล้องวัตถุประสงค์ คະแนนในด้านเนื้อหาควรต้องปรับปรุงแก้ไข และผู้วิจัยได้นำแบบเรียนแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ

นิตยา วิจารณ์ันท์ (2551: บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผู้วิจัยสร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย ประกอบด้วยบทเรียนเรื่องการทำบุญ 6 บท นำแบบเรียนไปทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน พบว่า ภายหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยเบื้องต้นแล้ว ประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และผู้เรียนด้วยแบบเรียนดังกล่าวมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เห็นได้ว่าการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติมีประเด็นและวิธีการหลากหลาย ผู้วิจัยจะประโยคเป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อหารสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับผู้เรียนชาวจีน แลหาประสิทธิภาพของแบบเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียนการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีวัตถุประสงค์ใช้เป็นแบบเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่เน้นด้านการพูดในชีวิตจริง และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงตามสภาพสังคมไทย ในการสร้างแบบเรียนนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 60 คน ปีการศึกษา 2557-2558

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 12 คน ปีการศึกษา 2557-2558 โดยการสุ่มแบบเจาะจง ซึ่งคัดเลือกมาจากคะแนนการฟัง-พูด โดยอยู่ในระดับต่ำ ระดับกลางและระดับสูงและสามารถเข้าร่วมทดลองการสอนได้ตลอดระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ถึงวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2557

2. การสร้างเครื่องมือ

แบบเรียนการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ในการสร้างแบบเรียนประกอบด้วย

1. แบบเรียนการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. กิจกรรมท้ายบท
3. แบบทดสอบท้ายบท
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท

วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดคุณลักษณะของแบบเรียน
2. ออกแบบและพัฒนาแบบเรียน
  - 2.1 วิเคราะห์ผู้เรียนและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง
  - 2.2 กำหนดจุดประสงค์ของแบบเรียน
  - 2.3 กำหนดขอบเขตของเนื้อหาบทเรียน

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของเนื้อหาแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

บทที่ 1 อาหารการกิน

บทที่ 2 การแต่งกาย

บทที่ 3 ที่อยู่อาศัย

บทที่ 4 การเดินทางท่องเที่ยว

- 2.4 กำหนดวิธีการนำเสนอ
- 2.5 กำหนดรูปแบบของแบบทดสอบ

3. สร้างแบบเรียน

3.1 รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

3.1.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

3.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.1.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสาร

3.2 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง

3.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.3.1 แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

3.3.2 กิจกรรมท้ายบท

3.3.3 แบบทดสอบท้ายบท

3.3.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท

3.3.5 แบบประเมินคุณภาพของแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงของผู้เชี่ยวชาญ

3.4 เสนอแบบเรียนและแผนการสอนต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบรูปแบบแบบเรียนเนื้อหาและภาษาเพื่อพิจารณาปรับปรุง

3.5 ปรับปรุงแบบเรียนตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองกับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 12 คน โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่สมบูรณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณา ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 3 ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยุหนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 12 คน

2. กำหนดระยะเวลาการทดสอบเครื่องมือ คือ 8 คาบเรียน คาบเรียนละ 120 นาทีและทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท

3. เริ่มทดลองเครื่องมือตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ ถึง 29 กุมภาพันธ์ 2559 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง

วันที่	ขั้นตอนและเนื้อหาในการทดลอง	วัน/เดือน/ปี	เวลา
1	ปฐมนิเทศและปฏิบัติการสอนบทที่1 อาหารการกิน	11 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
2	ปฏิบัติการสอนบทที่ 1 อาหารการกินและทำแบบทดสอบ	12 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
3	ปฏิบัติการสอนบทที่ 2 การแต่งกาย	15 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
4	ปฏิบัติการสอนบทที่ 2 การแต่งกาย และทำแบบทดสอบ	16 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
5	ปฏิบัติการสอนบทที่ 3 ที่อยู่อาศัย	20 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
6	ปฏิบัติการสอนบทที่ 3 ที่อยู่อาศัยและทำแบบทดสอบ	22 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
7	ปฏิบัติการสอนบทที่ 4 การเดินทางท่องเที่ยว	23 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
8	ปฏิบัติการสอนบทที่ 4 การเดินทางท่องเที่ยว และทำแบบทดสอบ	26 กุมภาพันธ์ 2559	120 นาที
9	ทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท	29 กุมภาพันธ์ 2559	60 นาที

เมื่อผู้วิจัยสร้างแบบเรียนเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง ดังนี้

1. ประสานงานกับอาจารย์ที่รับผิดชอบนักศึกษาชั้นแรกเปลี่ยนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. ปฏิบัติการเรียนการสอนตามแผนการสอน
3. ทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละบท
4. ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่ได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบระหว่างบทเรียนทั้ง 4 บท
2. หาประสิทธิภาพแบบเรียนโดยหาค่าเฉลี่ยที่ผู้เรียนทำข้อสอบผลสัมฤทธิ์หลัง การเรียนทั้ง 4 บท

เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบเรียน

ในการหาประสิทธิภาพแบบเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด $E1/E2 = 80/80$

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบท้ายบทแต่ละบท ทั้ง 4 บทของกลุ่มตัวอย่างทุกคน คิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บทของกลุ่มตัวอย่างทุกคน คิดเป็นร้อยละไม่ต่ำกว่า 80

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, และคณะ. 2520: 495-496) ดังนี้

สูตร 1

$$E1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E1 คือ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นผลการทดสอบแต่ละบทในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน

$\sum X$ คือ คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท

N คือ จำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

A คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายบทเรียน

$$E2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

- เมื่อ E2 คือ ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์จากการทำสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท
- ΣF คือ คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท
- N คือ จำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- B คือ คะแนนเต็มของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ $E1/E2=80/80$ โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

E1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ ซึ่งเป็นผลการทดสอบแต่ละบท ในบทเรียนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้ง 4 บท
E2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียน
ΣX	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท
ΣF	แทน	คะแนนรวมของการทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท
N	แทน	จำนวนผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
A	แทน	คะแนนเต็มของการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน
B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E1)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตัวหลัง (E2)
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ 80/80 (E1/E2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพ แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนแต่ละบท เพื่อหาค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 3 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียน 4 บท

คนที่ (N=12)	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4
คะแนนเต็ม	20	20	20	20
1	20	20	19	20
2	16	17	16	16
3	15	14	15	15
4	14	15	15	16
5	14	13	14	13
6	14	14	13	13
7	16	15	17	18
8	20	20	20	20
9	18	17	16	17
10	16	19	18	18
11	17	16	15	17
12	15	17	15	16
ΣX	195	197	193	199
$\frac{\Sigma X}{N}$	16.25	16.42	16.08	16.58
E1	81.25	82.10	80.40	82.90

จากตาราง 3 ผู้วิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนของแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยุบนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ แต่ละบท คิดเป็นร้อยละ 80.00-83.00 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.66 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ E1=80 โดยมีประสิทธิภาพร้อยละตามลำดับ ต่อไปนี้

บทที่ 1	อาหารการกิน	มีประสิทธิภาพ	ร้อยละ	81.25
บทที่ 2	การแต่งกาย	มีประสิทธิภาพ	ร้อยละ	82.10
บทที่ 3	ที่อยู่อาศัย	มีประสิทธิภาพ	ร้อยละ	80.40
บทที่ 4	การเดินทางท่องเที่ยว	มีประสิทธิภาพ	ร้อยละ	82.90

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบท รวม 4 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนด $E1=80$

2. ผลการวิเคราะห์ จากคะแนนที่ผู้เรียนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนทั้ง 4 บท เพื่อหาประสิทธิภาพตัวหลัง ($E2$) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 4 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

คนที่	คะแนนวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (คะแนนเต็ม 40)
1	38
2	33
3	31
4	30
5	26
6	27
7	35
8	39
9	32
10	35
11	34
12	32
ΣF	392
$\frac{\Sigma F}{N}$	32.67
$E2$	81.68

จากตาราง 4 ผู้วิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอก ภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้ของมณฑล กบมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 บท คิดเป็นร้อยละ 81.68 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ $E2=80$

แสดงให้เห็นว่าแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีน วิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้ของมณฑล กบมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ช่วยพัฒนาทักษะการพูดในชีวิตจริงสำหรับผู้เรียนชาวจีน อีกด้านยังช่วยผู้เรียนได้เรียนรู้ การใช้ชีวิตภายใต้สังคมไทยเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพ ของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 5 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

บทเรียน	E1	E2
บทที่ 1 อาหารการกิน	81.25	
บทที่ 2 การแต่งกาย	82.10	
บทที่ 3 ที่อยู่อาศัย	80.40	
บทที่ 4 การเดินทางท่องเที่ยว	82.90	
เฉลี่ย	81.66	81.68

จากตาราง 5 ผู้วิจัยพบว่าแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้ของมณฑล กบมมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ทั้ง 4 บทมีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์กำหนด80/80โดยมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ยทั้ง 4 บทเรียน คือ $E1=81.66$ และประสิทธิภาพคะแนนทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนครบ 4 บท คือ $E2=81.68$

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่า แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับ นักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้ของมณฑล กบมมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ $E1/E2=81.66/81.68$ สามารถนำไปใช้เป็นสื่อ การเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นมาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และได้ทดลองหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้น ตามเกณฑ์ 80/80 ผลการทดลองครั้งนี้มีค่าประสิทธิภาพตัวแรก (E1) ของกระบวนการอยู่ในระหว่างร้อยละ 80-83 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 6 แสดงค่าประสิทธิภาพแบบเรียน

บทที่	ชื่อเรื่อง	ประสิทธิภาพแบบเรียนร้อยละ
1	อาหารการกิน	81.25
2	การแต่งกาย	82.10
3	ที่อยู่อาศัย	80.40
4	การเดินทางท่องเที่ยว	82.90

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นนี้ พบว่า

1. ประสิทธิภาพตัวแรกของแบบเรียนมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพเป็นร้อยละ 81.66 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกที่กำหนดไว้ (E1=80)
2. ประสิทธิภาพตัวหลังของแบบเรียนมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพเป็นร้อยละ 81.68 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวหลังที่กำหนดไว้ (E2=80)
3. แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้เทคโนโลยีราชมงคล

กรุงเทพ มีประสิทธิภาพร้อยละ 81.66/81.68 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ ($E1/E2=80/80$)

กล่าวคือ แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอซิตีนาโนออร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนได้

อภิปรายผล

จากการวิจัยแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอซิตีนาโนออร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผลดังนี้

1. ค่าประสิทธิภาพของแบบเรียน คือ $E1/E2=81.66/81.68$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E1/E2=80/80$ เป็นผลเนื่องมาจากแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมามีเนื้อหาที่รวบรวมจากการสัมภาษณ์ผู้เรียนชาวจีนที่คุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประเด็นที่ผู้เรียนสนใจ และเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวจีน และเป็นไปตามสภาพจริงของชีวิตผู้คนทั่วไป อีกทั้งได้สร้างแบบเรียนที่น่าสนใจ ทั้งรูปเล่ม ตัวอักษรและภาพประกอบ รวมไปถึงวงศัพท์ วลีที่เหมาะสมกับผู้เรียนและเอื้อต่อการนำไปใช้ได้จริงในสภาพสังคมไทย และที่สำคัญผู้เรียนมีกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ มีสื่อการเรียนที่ช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น มีกิจกรรมฝึกทักษะการพูดในแต่ละบทและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในประเด็นอย่างหลากหลาย

2. แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอซิตีนาโนออร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ ($E1$) โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ $E1=80$ ทั้งนี้เป็นเพราะแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการตามขั้นตอนคือการศึกษางานวิจัย เอกสาร ตำรา และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสารและแบบเรียนต่างๆ โดยเฉพาะแบบเรียนสำหรับนักศึกษาชาวจีน และได้ทำแบบเรียนที่สร้างขึ้นไปแก้ไขปรับปรุงเนื้อหา รูปแบบ การใช้ภาษา ตลอดจนคำศัพท์ที่ใช้ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน ผลปรากฏว่า บทเรียนทุกบทผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพตัวแรกตามที่กำหนด $E1=80$ แสดงว่าแบบเรียนสามารถทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยได้ฝึกทักษะการพูด และได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาในชีวิตจริงตามบริบทสังคมไทยมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างแบบเรียนได้รวบรวมแนวคิดในประเด็นต่างๆ จากการสัมภาษณ์ผู้เรียนชาวจีนที่มีประสบการณ์และคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มผู้เรียนและนำมาเรียบเรียง

เนื้อหา เป็นบทเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสอดคล้องกับสภาพจริงในสังคมไทยให้มากที่สุด นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความร่วมมือในการทดลองเพื่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนเกิดการพัฒนาทักษะและมีความรู้จริง จึงส่งผลให้แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. ตามค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยเป็นร้อยละของแต่ละบทเรียนปรากฏผลคะแนนแตกต่างกัน ซึ่งในกรณีนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และมีข้อสังเกตการอภิปรายผลดังนี้

3.1 บทที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 คือ บทที่ 4 เรื่องการเดินทางท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 82.90 เป็นเพราะว่าเรื่องการท่องเที่ยวเป็นเรื่องที่น่าสนใจสำหรับผู้เรียนทุกคนด้วยเมืองไทยเป็นเมืองท่องเที่ยว แม้ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ผู้เรียนเข้ามาศึกษาในประเทศไทย แต่ผู้เรียนมีการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวไทยมาก่อนหน้านี้แล้ว และยิ่งเมื่อได้เข้ามาศึกษาในประเทศไทยได้มีโอกาสไปเที่ยวตามสถานที่จริง จึงทำให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจง่ายมากขึ้น สาเหตุอีกประการหนึ่งคือ ผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้เรื่องอื่นๆไปแล้ว 3 บททำให้มีคำศัพท์สะสม และมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่คุ้นเคยกับวิธีการสอบของครู ทำให้มีความมั่นใจในการแสดงออก มีการซักถามช่วยเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจได้ดีในการเรียน

3.2 บทที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 2 คือ บทที่ 2 เรื่องการแต่งกาย คิดเป็นร้อยละ 82.10 เนื่องด้วยเรื่องการแต่งกายนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสวยงามและทันสมัยสร้างความสนใจของผู้เรียนที่อยู่ในวัยรุ่น โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ดังนั้นเมื่อได้เรียนบทนี้ จึงมีความกระตือรือร้นซักถามคำถามที่เกี่ยวข้องมากมาย ช่วยพัฒนาทักษะการพูดได้เป็นอย่างดี อีกประการหนึ่งคือผู้เรียนเรียนรู้ได้จากการเปรียบเทียบกับวัฒนธรรมการแต่งกายระหว่างไทยกับจีนทำให้เรียนรู้ได้เข้าใจง่ายขึ้นโดยผู้สอนได้เน้นให้เห็นรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ในวัฒนธรรมการแต่งกายของไทยจากสื่อประกอบการเรียนการสอน

3.3 บทที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 3 คือ บทที่ 1 อาหารการกิน คิดเป็นร้อยละ 81.25 สาเหตุสำคัญ คือ เรื่องอาหารการกินนั้นเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวสำหรับทุกคน และอาหารไทยบางชนิดก็ได้รับอิทธิพลของอาหารจีน ผู้เรียนจึงมีความสนใจเรื่องนี้อย่างมากโดยเฉพาะเรื่องชื่ออาหารบางชนิดที่มาจากภาษาจีน อีกทั้งผู้เรียนมีประสบการณ์การรับประทานอาหารไทยทำให้เกิดความรู้เกี่ยวกับชนิดของอาหารและรสชาติต่างๆของอาหารไทยด้วยตนเอง

3.4 บทที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าทุกบท คือ บทที่ 3 เรื่องที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 80.40 แต่ก็เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องด้วยเนื้อหาในบทนี้มีความแตกต่างจากทางวัฒนธรรมกับที่อยู่อาศัยของจีนอย่างชัดเจนโดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศในแต่ละภูมิภาคของไทย และเรื่องนี้เป็นเรื่อง que ผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์เลยเมื่อเทียบกับเนื้อหาในบทอื่นๆ ที่สำคัญ

สถาปัตยกรรมในแต่ละท้องถิ่นของไทย จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันไป อีกทั้งมีคำศัพท์เฉพาะของสถาปัตยกรรมไทยที่เข้าใจยากกว่าที่อื่น ดังนั้นในเนื้อหาของแบบเรียนจึงควรเพิ่มเติมการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้มากขึ้น

โดยสรุปผลจากการศึกษาวิจัยพบว่า แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสามารถนำแบบเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนชาวจีนที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

1. ควรสร้างแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนแบบ online เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองได้
2. ควรสร้างแบบเรียนที่มีเนื้อหาได้ตอบสนองของความต้องการของผู้เรียนชาวจีนกลุ่มอื่นๆ ด้วย เช่นแบบเรียนการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวจีนเพื่อการประกอบอาชีพต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกชัย สาริกบุตร. (2520). *แนวการวิเคราะห์และประเมินผลแบบเรียน*. เชียงใหม่: วิทยาลัยครู เชียงใหม่.
- กิจจา ตริสาม. (2544). *การพัฒนาหนังสือแบบเรียนที่มีรูปแบบอักษร ขนาดอักษร และการวาง คอลัมน์ตามความชอบของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน*. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยการศึกษาลพบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- กุศยา แสงเดช. (2545). *ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติ สำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ.
- เงิน เกิม ตู. (2552). *ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง วันสำคัญของ ไทย*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นวลจันทร์ รัตนगर; และสุภัทรา ฉัตรเงิน. (2529). *การเลือกหนังสือ*. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก (บรรณ 441)*. กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.
- ดาว แสงบุญ. (2543). *การสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว สำหรับนักศึกษา สาขาวิชาพัฒนาการท่องเที่ยวชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัด เชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ธวัช ปุณโณทก. (2542). *วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิตยา วิจระนันท์. (2551). *การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนต่างประเทศ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พุกกะวัน. (2524). *วรรณกรรมกับเด็ก*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ประทีป จรัสรุ่งเรือง. (2514). *การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียน วิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแง่ของรูปแบบและวิธีการเสนอเนื้อหา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิชาการ ศึกษา ประสานมิตร.
- ประหยัด สายวิเชียร. (2525, ตุลาคม-กันยายน). *ครูกับการเลือกใช้แบบเรียนศึกษาศาสตร์สาร*. 10(170-177).

- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). การพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จริงของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปรินทิพนิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฟาง จื่อ หวี. (2552). ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวและการโรงแรม สำหรับนักศึกษาจีน. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มนตร์ธมภ์ พิทักษ์. (2541). การวิเคราะห์ลักษณะการจัดรูปแบบทางสัทวิทยาของแบบแบบเรียนวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียนในช่วง พ.ศ.2480-2520. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิตศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จำไพ โปธิจิตร. (2546). การใช้เกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดดิสหงสาราม. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2552). การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ เขตทองคำ. (2548). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการท่องเที่ยวและโรงแรม โรงเรียนเทคโนโลยีบริหารธุรกิจเปรมฤทัย. สารนิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ สกุลทอง. (2552). การสร้างแบบเรียนเรื่องพยานุชนะไทยสำหรับชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. (2543). การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์. (2546). *ประสบการณ์การสอนภาษาไทยในฐานะต่างแดน:อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ:โครงการสัมมนาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สามารถ เลิศโอภาส. (2539). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติ แรงจูงใจ กิจนิสัยในการเรียนพฤติกรรมกล้าแสดงออก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสามัญศึกษา จังหวัดราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). นครปฐม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์ อัดศาสตร์. (2526). *ความเป็นมาแบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี.
- สุทธิสินี ยืนซ้อน. (2545). *การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่3ชุดอักษรนำ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). *วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัย ต้นหยง. (2528). *เอกสารคำสอน นส.425 การเขียนหนังสือแบบเรียน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัมพร พงษ์ธา. (2518). *การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). *แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอนมหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุมากร ภูพานเพชร. (2547). *ผลการใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1*. สารนิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ฮานู ลี. (2520). *การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับชาวเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา*.
วิทยานิพนธ์ ค.ม.(มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- Heaton, J, B. (1990). *Classroom testing*. Longman. New York.
- Huang Tingting. (2555). *การสร้างแบบเรียนคำศัพท์ภาษาไทยจากเพลงไทยในคอนเสิร์ตคุณพระ
ช่วยลำแดงสดครั้งที่1และครั้งที่2สำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ชั้นปีที่ 2*
มหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี. ศศ.ม กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Brown ,H.Douglas. (2001). *Teaching by Principles: An Interactive to Language Pedagogy*.
2nd ed. New York: Pearson Education.
- Byrne Donn. (1979). *Teaching Listening and Speaking Skill* Essex. Logman Press.
- . (1987). *Teaching Oral English*. Singapore: Longman.
- Clark, J.L.D. (1972). *Foreign Language Testing: Theory and Practice*. Philadelphia:
Centre of Curriculum Development.
- Finocchiaro M.; & Brumfit, C. (1983). *The Functional – Notional Approach: From Theory to
Practice*. Oxford: Oxford University Press.
- Harris,David. (1990). *Testing English as a Second Language*. New York: McGraw-Hill
Book.
- Heaton,J.B. (1988). *Writing English Language Test*. New York: Longman.
- Lado, Robert. (1964). *Language Teaching A Scientific Approach*. New York: Mc Graw Hill.
- Lynch, Tony. (1997). *Communicative in the Language Classroom*. Oxford University Press.
- Paulston, C.B.; & Howard R. Selekman. (1978). *Interaction Activities in the Foreign
Classroom:or How to Grow the Tulip Rose*. In *Developing Communication Skills*.
- Oller,John W. (1979). *Language Tests at School: A Pragmatic Approach*. London:
Longman.
- Revel, Jane. (1995). *Teaching Techniques for Communicative English*. London: McGraw
Hill.
- Savignon, Sandra J. (1997). *Communicative Competence Theory and Class Practice*. New
York: McGraw Hill.

Scott, Roger. (1981). *Speaking. in Communication in the Classroom:Application and Methods for a Communicative Approach*. Edited By Keith Johnson and Keith. Morrow. London: Longman Group.

Shores, Louis. (1960). *Instructional Material: An Introduction for Teachers*. New York: Ronald Press.

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญ
- แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

อาจารย์โสภณ สาทรรสัมฤทธิ์ผล	หัวหน้าภาค สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
อาจารย์รพี สิทธิไชยากุล	อาจารย์ประจำ สาขาวิชาภาษาตะวันออก คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
อาจารย์วุฒินันท์ แก้วจันทร์เกตุ	อาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แบบประเมินวัดคุณภาพ

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง 1) โปรดทำเครื่องหมาย “V” ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2) เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5= ดีมาก 4= ดี 3= ปานกลาง 2= พอใช้ 1= ปรับปรุง

เรื่องที่ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1.ด้านรูปเล่ม ภาพและตัวอักษร					
1.1 การออกแบบปกและรูปเล่ม					
1.2 ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา					
1.3 ขนาดและจำนวนภาพเหมาะสม					
1.4 ภาพชัดเจนและสวยงาม					
1.5 ลักษณะและขนาดตัวอักษรเหมาะสม					
2.ด้านเนื้อหาและภาษา					
2.1 เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์					
2.2 เนื้อหาถูกต้องทางวิชาการ					
2.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน					
2.4 การใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.5 แบบฝึกหัดเสริมสร้างความรู้และทักษะ					
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
3.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสม					
3.3 จำนวนข้อคำถามครอบคลุมเนื้อหา					
3.4 ประเด็นคำถามมีความชัดเจน					
3.5 แบบทดสอบช่วยตอบสนององความสนใจ ผู้เรียน					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

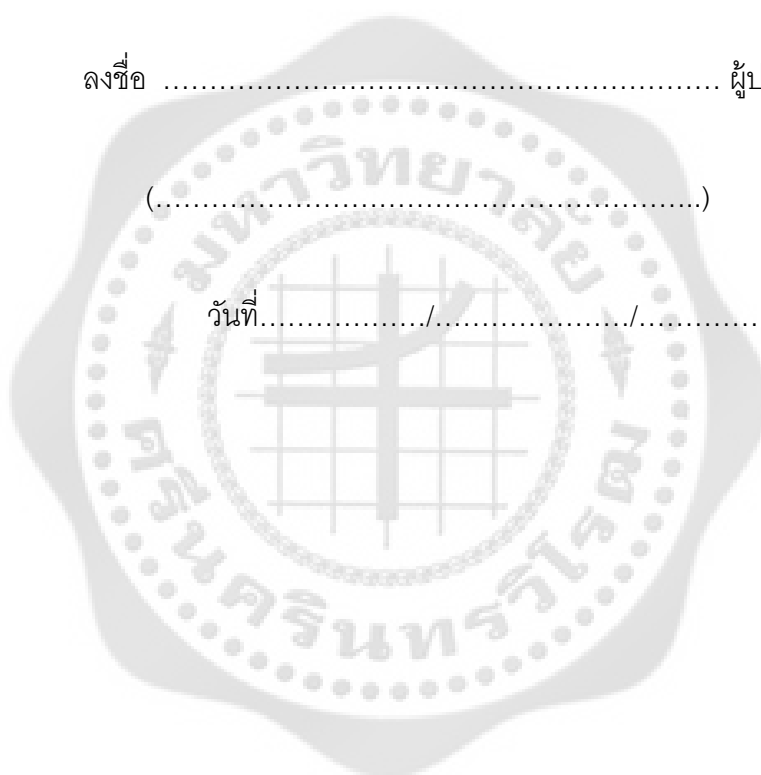

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินวัดคุณภาพ

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง 1) โปรดทำเครื่องหมาย “V” ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2) เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5= ดีมาก 4= ดี 3= ปานกลาง 2= พอใช้ 1= ปรับปรุง

เรื่องที่ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ด้านรูปเล่ม ภาพและตัวอักษร					
1. การออกแบบปกและรูปเล่ม		✓			
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา		✓			
3. ขนาดและจำนวนภาพเหมาะสม		✓			
4. ภาพชัดเจนและสวยงาม		✓			
5. ลักษณะและขนาดตัวอักษรเหมาะสม	✓				
2. ด้านเนื้อหาและภาษา					
2.1 เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์		✓			
2.2 เนื้อหาถูกต้องทางวิชาการ		✓			
2.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน		✓			
2.4 การใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
2.5 แบบฝึกหัดเสริมสร้างความรู้และทักษะ			✓		
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
3.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสม		✓			
3.3 จำนวนข้อคำถามครอบคลุมเนื้อหา		✓			
3.4 ประเด็นคำถามมีความชัดเจน		✓			
3.5 แบบทดสอบช่วยตอบสนององความสนใจ ผู้เรียน		✓			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

1. ควรระบุวิธีสอนแต่ละขั้น/เรื่อในใบแผนการสอน

2. เนื้อหาในใบสอนจริง สอดคล้องกับความสามารถของ
นักศึกษาชั้นประถมศึกษา

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(นายโสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล)

(.....)

วันที่ 21 / 11 / 2564

แบบประเมินวัดคุณภาพ

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง 1) โปรดทำเครื่องหมาย “V” ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

2) เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5= ดีมาก 4= ดี 3= ปานกลาง 2= พอใช้ 1= ปรับปรุง

เรื่องที่ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1.ด้านรูปเล่ม ภาพและตัวอักษร					
1. การออกแบบปกและรูปเล่ม		✓			
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา		✓			
3. ขนาดและจำนวนภาพเหมาะสม		✓			
4. ภาพชัดเจนและสวยงาม		✓			
5. ลักษณะและขนาดตัวอักษรเหมาะสม		✓			
2.ด้านเนื้อหาและภาษา					
2.1 เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์		✓			
2.2 เนื้อหาถูกต้องทางวิชาการ	✓				
2.3 เนื้อหามีประโยชน์ต่อผู้เรียน	✓				
2.4 การใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
2.5 แบบฝึกหัดเสริมสร้างความรู้และทักษะ		✓			
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
3.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสม	✓				
3.3 จำนวนข้อคำถามครอบคลุมเนื้อหา		✓			
3.4 ประเด็นคำถามมีความชัดเจน		✓			
3.5 แบบทดสอบช่วยตอบสนององความสนใจ ผู้เรียน		✓			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

แบบเรียนนี้เหมาะ กับ ผู้มี ความรู้ ภาษาอังกฤษ มากพอ ถ้าผู้ปกครอง ชี้นำ ตอน ฝึกจะ
 สามารถพูดภาษาไทย ได้พอสมควรแล้ว เหมาะ ในบทพูด ใช้บทกวี บทกวี
 (ไม่ตก ต่อมทำ ตาม เขาใจ ส่วนรับทราบ กติกา)

ลงชื่อ ..... นพ. สวัสดิ์ ใจกุล ..... ผู้ประเมิน

(..... นพ. สวัสดิ์ ใจกุล .....)

วันที่ ..... 21 ..... / ..... ม.ค. .... / ..... 2558 .....

แบบประเมินวัดคุณภาพ

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง 1) โปรดทำเครื่องหมาย “V” ลงในช่องตารางที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

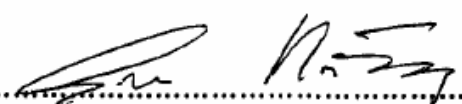
2) เกณฑ์ในการประเมินคุณภาพมีคะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5= ดีมาก 4= ดี 3= ปานกลาง 2= พอใช้ 1= ปรับปรุง

เรื่องที่ประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1.ด้านรูปเล่ม ภาพและตัวอักษร					
1. การออกแบบปกและรูปเล่ม			✓		
2. ภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา		✓			
3. ขนาดและจำนวนภาพเหมาะสม			✓		
4. ภาพชัดเจนและสวยงาม			✓		
5. ลักษณะและขนาดตัวอักษรเหมาะสม		✓			
2.ด้านเนื้อหาและภาษา					
2.1 เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์		✓			
2.2 เนื้อหาถูกต้องทางวิชาการ			✓		
2.3 เนื้อหา มีประโยชน์ต่อผู้เรียน		✓			
2.4 การใช้ภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน			✓		
2.5 แบบฝึกหัดเสริมสร้างความรู้และทักษะ			✓		
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
3.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
3.2 แบบทดสอบมีความยากง่ายเหมาะสม			✓		
3.3 จำนวนข้อคำถามครอบคลุมเนื้อหา		✓			
3.4 ประเด็นคำถามมีความชัดเจน			✓		
3.5 แบบทดสอบช่วยตอบสนององความสนใจผู้เรียน			✓		

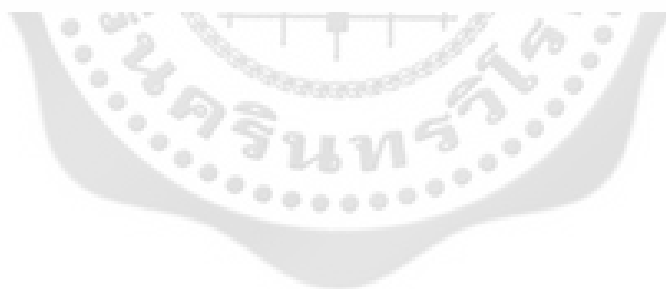
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ควรใส่กราฟเชิงเนื้อหา, รูปภาพ และ ข้อความต่างๆ รวมทั้งควรใส่กราฟที่แสดงสถานการณ์ในตอนที่ถามเพื่อ
สร้าง ความน่าเชื่อถือ นอกจากนี้ควรตัดคำที่ สัมผัสในส่วนของเนื้อหาให้ดี ในคู่พยางค์
ปรับทศนิยมไทย และ จุดต่อความน่าเชื่อถือ รวมทั้งช่วง, ต้องปรับภาษาให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
ไม่ควรวนซ้ำประโยคบ่อยๆ ควรใช้ คชขบคลุม ข้อดีข้อเสีย หรือ สัมผัสกับเนื้อหา

ลงชื่อ .... ผู้ประเมิน

(..... อาจารย์วิภาณี แก้วจันทร์ไกล.....)

วันที่..... 26..... /..... ๓.๓..... /..... 2559.....

ที่ ศธ 0519.12/ 5851

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒7 พฤศจิกายน 2558

เรื่อง ขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

เนื่องด้วย นางสาว Nan Zhang นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิบาโนร์มอล กับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย" โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอทราบข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยนำแบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิบาโนร์มอล กับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 15 คน จำนวน 1 ห้องเรียน ในระหว่างเดือนธันวาคม 2558 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2559

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัชฎี โยเหลา)
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089 068 0640

ภาคผนวก ข

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย
ในโครงการ 3+1ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล
กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง สำหรับนักศึกษาจีน

☞ 吃 อาหารการกิน

☞ 穿 การแต่งกาย

☞ 住 ที่อยู่อาศัย

☞ 行 การเดินทางท่องเที่ยว

ZHANG NAN

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทย ในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้ของมณฑลฝูเจี้ยน กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่สร้างขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสารนิพนธ์ ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เนื้อหาของแบบเรียนประกอบด้วย 4 บท ได้แก่ บทที่ 1 อาหารการกิน บทที่ 2 การแต่งกาย บทที่ 3 ที่อยู่อาศัย และบทที่ 4 การเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด การใช้วลีและประโยคในการสื่อสารในชีวิตจริง และให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวิถีชีวิตไทย ตามสภาพจริง

แบบเรียนเล่มนี้ประกอบด้วย บทสนทนาที่เกี่ยวข้อง กิจกรรมฝึกทักษะการพูด วลีและประโยคที่เกี่ยวข้อง คำศัพท์ บทอ่านเสริมเพื่อการสนทนาเรื่องที่เกี่ยวข้อง แบบทดสอบการวัดผลในแต่ละบท และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้ผู้สอนสร้างแบบเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับชาวจีนโดยทั่วไป

การใช้แบบเรียนนี้ควรมีสื่อประกอบการเรียนการสอนที่หลากหลาย อาทิ รูปภาพ ของจริง แถบบันทึกลงเสียงเจ้าของภาษา วิดีทัศน์ และจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น ทัศนศึกษาในห้องเรียน การรับประทานอาหารไทยร่วมกัน การร่วมงานกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในบริบทที่เกี่ยวข้อง ตามโอกาสต่างๆ เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน ให้มีความรู้และความเข้าใจมากขึ้น และเมื่อทดสอบท้ายบทเรียนในแต่ละบทหรือทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนควรสอบเป็นรายบุคคลเพื่อให้เห็นพัฒนาการการเรียน

หนังสือเล่มนี้ได้สร้างขึ้นด้วยความตั้งใจของผู้วิจัย โดยความสนับสนุนและความเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับคำชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยจึงหวังว่าจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ผู้เรียนชาวจีนตามสมควร

ZHANG NAN

ผู้วิจัย

เมษายน 2559

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 อาหารการกิน.....	60
2 การแต่งกาย.....	72
3 ที่อยู่อาศัย.....	82
4 การเดินทางท่องเที่ยว.....	94
แบบทดสอบ	
แบบทดสอบบทที่ 1.....	105
แบบทดสอบบทที่ 2.....	107
แบบทดสอบบทที่ 3.....	109
แบบทดสอบบทที่ 4.....	111
แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการ เรียนทั้ง 4 บท.....	112
เฉลย.....	116

บทที่ 1

การสนทนาเกี่ยวกับอาหารการกิน

📝 ตอนที่ 1 บทสนทนา

1.1 จางจิ่งเป็นนักศึกษาจีนแลกเปลี่ยนมาเรียนภาษาไทย สุดาซึ่งเป็นคนไทยและเป็นเพื่อนสนิทกับจางจิ่ง เพราะสองคนอยู่ในหอเดียวกัน วันหนึ่งทั้งสองคนกำลังพูดถึงเรื่องกินอาหารไทย

สุดา: เธอมาเมืองไทยได้เดือนหนึ่งแล้ว ชินกับอาหารไทยหรือยัง

จางจิ่ง: พอได้ค่ะ แต่ยังไม่ถนัดอ่านเมนูไทยเลย บางครั้งสั่งไม่ถูก

สุดา: สั่งบ่อยๆ ก็จู้จู้เอง แล้ว เธอชอบรสชาติแบบไหน

จางจิ่ง: ฉันชอบกินเผ็ดๆ เปรี้ยวๆ

ถ้าเทียบกับอาหารจีนยูนนานแล้ว อาหารไทยจะหวานกว่า

สุดา: ถ้าอย่างนั้น เมื่อสั่งอาหารก็บอกว่าจะไม่ใส่น้ำตาล

แล้วถ้าชอบกินเผ็ดเปรี้ยว อยากให้ลองพวกต้มยำกุ้งหรือต้มแซบ

จางจิ่ง: ฉันสงสัยมานานว่าต้มยำหรือต้มแซบมีแค่แบบเดียวหรือ

สุดา: มีหลายอย่างค่ะ เธอก็สามารถสั่งตามที่ตัวเองชอบได้

เช่น ต้มยำรวมมิตร ต้มแซบกระดูกหมู

จางจิ่ง: อ้อ เข้าใจแล้ว คราวหน้าก็จู้จู้ว่าต้องสั่งยังไง

.....

1.2 สุดาพาจางจิ่งไปร้านอาหารไทย

พนักงาน: สวัสดีค่ะ มากี่คนคะ

สุดา: 2 คนค่ะ

พนักงาน: เชิญด้านในค่ะ นี่เมนูค่ะ

จะรับอาหารอะไรดีคะ

จางจิ่ง: ที่ร้านนี้มีเมนูแนะนำอะไรบ้างคะ

สุดา: เธอลองสั่งที่อยากกินก่อน เดี่ยวเราจะสั่งเพิ่มให้

จางจิ่ง: ก็ได้ ฉันขอต้มยำรวมมิตรน้ำข้น และคะน้าหมูกรอบค่ะ

สุดา: ขอปลาหนึ่งมะนาว คอหมูย่างจานเล็กด้วย

สองอย่างนี้ขึ้นชื่อเลย

จางจิ่ง: ดีจังเลย จะได้กินอร่อยๆ
 แค่นี้ก่อนนะ
พนักงาน: รับเครื่องดื่มอะไรดีคะ
จางจิ่ง: น้ำเปล่าไม่เย็น1ขวดค่ะ
สุดา: น้ำส้มปั่นค่ะ
พนักงาน: ได้ค่ะ ขออนุญาตทวนรายการอาหารนะคะ

.....

1.3 การชำระค่าอาหารหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้ว

สุดา: คิดเงินด้วยค่ะ
พนักงาน: มีบัตรสมาชิกไหมคะ
สุดา: ไม่มีค่ะ แต่มีบัตรกำนัลของร้านนี้ ใช้ได้ไหมคะ
พนักงาน: ใช้ได้ครึ่งละใบค่ะ ทั้งหมด๖๖๘บาทค่ะ
 ใช้บัตรกำนัลได้ลดหนึ่งร้อยบาทค่ะ
สุดา: ค่ะ นี่เงินค่ะ
พนักงาน: ขอขอบคุณมากค่ะ โอกาสหน้าเชิญใหม่นะ
สุดา: ร้านนี้ถูกปากไหม
จางจิ่ง: อร่อยมากเลย ชอบที่เธอพามา
สุดา: ร้านนี้บริการดีด้วย เป็นกันเอง
 เราเคยพาเพื่อนต่างชาติมาบ่อยๆ ชอบทุกคนเลย
จางจิ่ง: ดีเลย ถ้าคุณพ่อคุณแม่มาจากจีนจะได้พามากินที่นี่

.....

👉 กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงพูดเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้ให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทในเนื้อเรื่องที่อ่านไป
  - 1.1 จางจิ่งยังไม่ถนัดอ่าน _____ ไทย
  - 1.2 อาหารสองอย่างนี้ _____ ในร้านนี้
  - 1.3 เธอลองสั่งที่ _____ ก่อน
  - 1.4 ร้านนี้บริการดีและราคา _____ ด้วย
  - 1.5 อาหารไทยหวานกว่าถ้า _____ อาหารจีนยูนนาน

2. จงพูดตอบคำถามต่อไปนี้ตามเนื้อเรื่องในบทสนทนา
  - 2.1 จางจิ่งชอบกินรสชาติอะไร
  - 2.2 จางจิ่งสั่งอาหารไทยเป็นไหม
  - 2.3 สุดาสั่งอาหารอะไรบ้าง
  - 2.4 จางจิ่งสั่งเครื่องดื่มอะไรบ้าง
  - 2.5 สุดาแนะนำจางจิ่งให้สั่งอาหารอย่างไรถ้าไม่ชอบรสหวาน

3. ให้นักศึกษาจับคู่กันฝึกสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนนี้โดยนักศึกษสามารถปรับเปลี่ยนถ้อยคำภาษาในการสนทนาได้ตามความเหมาะสม หลังจากการฝึกประมาณ 3 นาที ผู้สอนจะสุ่มคู่สนทนาให้ฝึกพูดเป็นตัวอย่างในชั้นเรียน

ตอนที่ 2. ตัวอย่างวลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดในบริบทที่เกี่ยวข้อง

ช่วยอุ่น/ เหวด้วยนะคะ **请加热一下。**

ลองชิมดูก็ได้ค่ะ **可以先尝一尝。**

ขอจานเล็ก /กลาง/ ใหญ่ **要小/中/大盘。**

กิโล /ขีด/ กล่องละเท่าไรคะ **多少钱一斤/两/盒？**

ช่วยเติมชา/ ซุป/ น้ำจิ้มให้หน่อย **请加点茶汤/蘸料。**

ช่วยเก็บ/ เช็ดโต๊ะด้วยนะคะ **请收/擦一下桌子。**

ขอตะเกียบคู่หนึ่ง/ ถ้วยเปล่าใบหนึ่ง **要一双筷子/一个碗。**

เก็บได้นานแค่ไหน **可以放多久？**

ช่วยห่อกลับบ้านด้วยค่ะ **请帮忙打包。**

เอาอย่างละถุง/ ชิ้น/ จาน **各要一袋/个/盘。**

ขอเมนูอาหาร/ เครื่องดื่ม/ ของหวาน/ แอลกอฮอล์

要一下菜单/饮料单/甜品单/酒单。

ถ้วยเดี่ยวเส้นเล็ก/ใหญ่/หมี/ไก่มะระใส่ทุกอย่าง

要全料苦瓜鸡汤粿条细粉/宽粉/线粉。

เอาที่ดิบหน่อย/สุกหน่อย **要生一点/熟一点的。**

เวลากินทุเรียน/ต้องกินคู่กับมังคุด/จะได้ไม่ร้อนใน **榴莲要搭配山竹吃才不上火。**

เอามะม่วงมัน/เปรี้ยวที่กรอบๆ 2 ลูก และเอาทั้งกะปิและพริกกับเกลือ

要两个脆的甜芒果酸芒果，虾酱和椒盐都要。

คนไทยนิยมใช้น้ำปลามากกว่าเกลือ **比起盐来，泰国人更喜欢用鱼露。**

ขนมไหว้พระจันทร์ไม่กินกับชาจะเลี่ยนมาก **月饼不配茶吃会腻。**

อาหารไทยแบบหนึ่ง ผัดหรือตุ๋นส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลมาจากจีน

泰国菜里的蒸，炒或炖大部份是受到中国菜的影响。

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

ให้นักศึกษาจับคู่ฝึกสนทนาโดยใช้ตัวอย่างวลีหรือประโยคในตอนที 2 โดยให้คนหนึ่งพูดภาษาจีน และอีกคนหนึ่งพูดแปลเป็นภาษาไทย

คำศัพท์ในตอนท่ี1-2 เรื่องอาหารการกิน

คำศัพท์	ความหมาย
ชิน	适应，习惯
ถนัด	熟练，擅长
ต้มแซบ	酸辣清汤 (东北部特色)
เทียบกับ	比较，相比
กระดูก	骨头
รวมมิตร	杂烩,什锦
ขึ้นชื่อ	出名，有名
ปั่น	转动
บัตรกำนัล	代金券
ถูกปาก	合口味
กันเอง	实惠，自家人
เวฟ	热 (用微波炉，来自英文 microwave)
ซีด	公两
ห่อ	打包，包装
ดิบ	生
ร้อนใน	上火
กรอบ	脆
เลี่ยน	膩

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องอาหารการกิน

ในอดีต “การกิน” สำหรับผู้คนนั้น มีจุดประสงค์เพื่อการดำรงชีวิต และการสืบทอดเผ่าพันธุ์ได้ แต่ต่อมาเมื่อมีวิวัฒนาการจนกลายเป็น “อาหาร” ที่หลากหลาย ทำให้ “การกิน” เพื่ออยู่รอดกลายเป็นเพื่อความอร่อย จนทำยที่สุคนำมาสู่การกินเพื่อสุขภาพ

อาหารไทยเป็นวัฒนธรรมไทยส่วนหนึ่งที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทยมาแต่โบราณและพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องจนปัจจุบัน อาหารไทยมีเอกลักษณ์ของรสชาติที่โดดเด่น คือ มีรสเผ็ด เปรี้ยว เค็มและหวานเป็นหลัก และมีสีสันของอาหารที่มาจากวัตถุดิบจำพวกพืชผักผลไม้ที่ใช้ปรุง

อาหารทำให้อู่น่ากิน ทั้งที่เป็นกับข้าว อาหารจานเดียว หรือของหวานประเภทต่างๆ ที่สำคัญอาหารไทยแต่ละอย่างนั้นได้ผ่านการคิดค้นขึ้นมาจากวิถีชีวิตของคนไทยในแต่ละภูมิภาคได้อย่างเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ และภูมิประเทศในการใช้วัตถุดิบของการประกอบอาหาร ซึ่งจะเป็นวัตถุดิบที่หลากหลาย อย่างพวกเนื้อสัตว์ อาหารทะเล ธัญพืช พืชผักผลไม้ที่นำมาเป็นเครื่องเคียงและเครื่องปรุงต่างๆ ปัจจุบันนี้อาหารไทยเป็นที่นิยมไปทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศจีนก็จะสามารถหาร้านอาหารไทยได้หลายแห่ง มีทั้งที่อยู่ในเมืองใหญ่และเมืองอื่นทั่วไป แสดงให้เห็นถึงความนิยมและความพิเศษของรสชาติอาหารไทยที่กำลังได้รับความนิยม

นอกจากดังที่กล่าวไว้ อาหารไทยยังมีคุณค่าทางโภชนาการ ถึงแม้ในอดีต คนไทยยังไม่ได้มีความก้าวหน้าในด้านโภชนาการ แต่ก็ฉลาดเรียนรู้วิถีชีวิตพื้นบ้านในการนำวัตถุดิบมาประกอบอาหาร เพราะส่วนใหญ่วัตถุดิบที่ใช้ในการทำนั้น เป็นสมุนไพรและของสด ให้คุณค่าทางอาหารและใช้ในการรักษาป้องกันโรคต่างๆ ได้อีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาและเอกลักษณ์เฉพาะตัวของอาหารไทย และในความหลากหลายของอาหารไทยนั้น สามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

อาหารคาว ซึ่งเป็นอาหารที่ประกอบด้วยรสทุกรส ทั้งเปรี้ยว หวาน มัน เค็ม และเผ็ดปกติอาหารคาวที่รับประทานตามบ้านทั่วๆ ไป โดยรับประทานกับข้าวสวยหรือข้าวเหนียว จะประกอบด้วยอาหารหลายชนิด ดังนี้

๑. **แกง** แกงของไทยมีหลายชนิด ได้แก่ แกงเผ็ด แกงคั่ว แกงส้ม ต้มยำ ต้มโคล้ง ต้มส้ม ซึ่งจะใส่เนื้อสัตว์และผักต่างๆ ตามลักษณะของแกงแต่ละชนิด

๒. ผัด จำแนกได้เป็น 2 อย่างคือ ผัดจืดและผัดเผ็ด ผัดจะใช้ผักและเนื้อทุกชนิดปรุงรสด้วยน้ำปลาหรือซีอิ้วขาว ส่วนผัดเผ็ดใช้เนื้อทุกชนิดผัดกับพริกสด หรือพริกแห้งซึ่งอาจจะนำเครื่องแกงมาผัดแห้ง เช่น พะแนงไก่ ปลาตุ๋น ผัดเผ็ด เป็นต้น

๓. ยำ เทียบได้กับสลัดผักของอาหารฝรั่ง รสของยำจะเหมาะกับลิ้นของคนไทยคือ มีรสจัด ยำแบบไทยแยกได้เป็น 2 รส คือ รสหวานและรสเปรี้ยว ยำที่มีรสหวานประกอบด้วย กะทิ มะพร้าวคั่ว เช่น ยำถั่วพู ยำทวาย ยำห้วปลี ส่วนยำที่มีรสเปรี้ยวได้แก่ ยำใหญ่ และยำที่ใช้เนื้อประกอบผัก

๔. ทอด เผา หรือย่าง ถ้าเป็นประเภทเนื้อสัตว์จะปรุงรสและดับกลิ่นคาวด้วยสมุนไพรจำพวกรากผักชี กระเทียมพริกไทย และเกลือ เช่น กุ้งทอด หมูทอด ปลาทอด หรือจะ

เผาหรือย่าง เช่น กุ้งเผา ไก่ย่าง เป็นต้น

๕. เครื่องจิ้ม เป็นอาหารพื้นบ้านที่คนไทยชอบรับประทานมาก เช่น น้ำพริกกะปิ น้ำพริกมะม่วง กะปิคั่ว แสร้งว่า ปลาธำพลน เต้าเจี้ยวพลน และน้ำปลาทูหวาน เป็นต้น เครื่องจิ้มนี้จะรับประทานกับผัก ทั้งผักสดและผักสุก ผักสด เช่น มะเขือ แตงกวา ผักบุ้ง ขมิ้นขาว ผักสุก เช่น หน่อไม้ลวก มะเขือยาวเผาหรือชุบไข่ทอด ชะอมทอด ถ้าต้องการให้อร่อยมากขึ้นก็จะรับประทานกับปลาทอดกุ้งเผาหรือกุ้งต้ม ตัวอย่างเช่น น้ำพริกและผักรับประทานกับปลาทอดหรือกุ้งต้มลวกกับปลาช่อนทอดและผักน้ำปลาทูหวานยอดสะเดากับกุ้งเผาหรือปลาตุ๋นย่าง เป็นต้น

๖. เครื่องเคียง หรือเครื่องแนมเป็นอาหารที่รับประทานควบคู่กับอาหารหลัก เพื่อชูรสชาติให้อร่อยยิ่งขึ้น เช่น แกงเผ็ด จะมีของเค็มเป็นเครื่องเคียง เช่น ไข่เค็ม ปลาเค็ม หรือเนื้อเค็ม อาหารบางชนิดจะมีเครื่องเคียงเป็นผักดอง เช่น แตงกวาดอง ขิงดอง กระเทียมดอง เป็นต้น ผู้ปรุงหรือแม่ครัวจะต้องเลือกจัดให้เข้ากันตามลักษณะของอาหารแต่ละชนิด

อาหารหวาน อาหารหวานของไทยมีทั้งชนิดน้ำแลแห้งส่วนมากปรุงด้วยกะทิ น้ำตาล และแป้งเป็นหลัก เช่น ก๋วยบวชชี ขนมเปียกปูน ขนมใส่ไส้ (สอดไส้) เป็นต้น ขนมไทยบางอย่างเกิดขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยมีชาวยุโรปได้ถ่ายทอดการทำขนมด้วยไข่ให้แก่คนไทยหลายอย่าง เช่น ทองหยิบ ฝอยทอง สังขยา ขนมหวานชนิดแห้ง รับประทานได้ตลอดเวลาส่วนมากจะเป็นขนมอบ

เพื่อเก็บใส่ขวดโหลไว้ได้นาน เช่น ขนมกลีบลำดวน ขนมหอมม่วง ขนมหิง เป็นต้น ขนมไทยในสมัยโบราณ จะแสดงฝีมือในการสลัก แกะหรือปั้นเป็นรูปต่างๆ และจะอบให้หอมด้วยกลิ่นกุหลาบ มะลิ กระดังงา หรือควั่นเทียน

นอกจากดั่งที่กล่าวไว้ในข้างต้นแล้ว ยังเห็นได้ถึงความแตกต่างในอาหารการกินของคนไทยในแต่ละภาค ดังจะได้กล่าวถึงต่อไป

อาหารภาคกลาง ภาคกลางมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่มีความอุดมสมบูรณ์มากที่สุดเอื้อต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ในด้านอาหารการกินเสมือนเป็นการนำอาหารท้องถิ่นของแต่ละภาคมารวมกัน และมีการดัดแปลงวิธีการเตรียมและการประกอบอาหารให้มีความหลากหลายมากขึ้น คนภาคกลางรับประทานข้าวเจ้าเป็นอาหารหลัก กับข้าวประเภทแกงที่นิยมจะมีหลายชนิด เช่น แกงป่า แกงคั่ว แกงเผ็ด สายบัวต้มกะทิ ต้มข่าไก่ เป็นต้น มีการใช้เครื่องปรุงเครื่องเทศทั้งที่เป็นของแห้งและของสดมากมาย มีทั้งที่ใช้สำหรับการปรุงรส หรือที่ช่วยปรุงแต่งกลิ่นและทำให้สีของอาหารน่ารับประทานมากขึ้น

อาหารภาคเหนือ อาหารหลักที่ชาวเหนือนิยมรับประทานคือข้าวเหนียว ชาวเหนือนิยมรสชาติอ่อนๆ แต่ไม่นิยมรสหวาน รสเปรี้ยวนั้นจะใช้ความเปรี้ยวจากมะเขือเทศหรือมะกอก รสเค็มจะใช้ปลาร้าใส่ในอาหาร เนื้อสัตว์สำหรับชาวเหนือชนบทยังนิยมรับประทานเนื้อสัตว์ที่หาได้ในท้องถิ่น เช่น กบ เขียด อีงอ่าง อาหารคาวของภาคเหนือส่วนใหญ่ใช้วิธีต้ม แกง ปิ้ง ย่างและอาหารจะมีปริมาณไขมันค่อนข้างต่ำด้วยสภาพภูมิอากาศที่ค่อนข้างเย็นสบายตลอดปี จึงทำให้ชาวเหนือได้เปรียบในเรื่องความหลากหลายของพืชผักผลไม้ ซึ่งผลไม้ของชาวเหนือจะเป็นผลไม้ที่มีตามฤดูกาล

อาหารภาคอีสาน ภูมิภาคนี้สภาพพื้นดินโดยทั่วไปของภูมิภาคนี้ค่อนข้างแห้งแล้ง อาหารหลักคือข้าวเหนียวเช่นเดียวกับภาคเหนือ อาหารจะมีรสเผ็ด เค็ม เปรี้ยว ประเภทลาบ ส้มตำที่เป็นของพื้นบ้านขนานแท้จะออกรสเผ็ดและเค็ม รสเปรี้ยวทางอีสานใช้มะนาว มะกอก ส้มมะขาม ไข่มดแดง รสเค็มใช้ปลาร้า ไม่นิยมเครื่องเทศแต่ใช้พืชผักประเภทต่างกลิ่น เช่น ผักชีลาว ตะไคร้ ใบมะกรูด เป็นต้น อาหารเนื้อสัตว์ของชาวอีสานส่วนใหญ่จะเป็นเนื้อวัว เนื้อควาย ปลาน้ำจืดและสัตว์ธรรมชาติที่หาได้ในท้องถิ่น วิธีการทำอาหารคล้ายๆกับชาวเหนือ

อาหารภาคใต้ ภาคใต้มีสภาพภูมิอากาศค่อนข้างชุ่มชื้นตลอดทั้งปี โดยปกติชาวใต้รับประทานข้าวเจ้าเป็นอาหารหลัก กับข้าวส่วนใหญ่จะเป็นแกงและมีรสจัดมาก เช่นเผ็ด ร้อน เปรี้ยว เค็ม แกงพื้นเมืองของทางภาคใต้ ไม่นิยมแกงใส่กะทิ แม้ว่าจะเป็แหล่งที่ปลูกมะพร้าวอาหารประเภทเนื้อสัตว์ส่วนมากจะเป็นอาหารทะเล ส่วนเนื้อสัตว์จำพวก หมู เป็ด ไก่จะรับประทานกันน้อย อาหารส่วนใหญ่จะรับประทานร่วมกับผักสดเพื่อเป็นเครื่องเคียงช่วยลดความเผ็ด มีผักหลายชนิดที่นิยมรับประทานเป็นประจำคือ แตงร้าน แตงกวา สะตอ

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงบอกชื่อของอาหารตามรูปภาพจากPPT

2. จงแปลคำศัพท์ต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

原料	调味	草药	荤菜
享用	祛味	蘸料	配菜
甜食	应季	主食	时蔬
有营养	口味淡	口味重	
肥沃富饶	蔬菜水果	当地食物	
吃得健康	酸甜咸辣		

คำศัพท์ในตอนที่ 3 เรื่องอาหารการกิน

คำศัพท์	ความหมาย
สุขภาพ (สุก-ชะ-พาบ)	健康
โภชนาการ (โพ-ชะ- นา- กาน)	营养 , 营养物
ภูมิปัญญา (พุม - บัน - ยา)	智慧
วัตถุดิบ (วัต- ดุ- ดิบ)	材料 , 食材
อุดมสมบูรณ์ (อุ-ตม-สม-บูรณ์)	丰盛 , 富饶 , 肥沃
สมุนไพร (สะ-หมุน-ไพร)	植物草药
คาว	腥 , 荤
มัน	油
สด	生 , 新鲜
สุก	熟
แกง	羹汤 , 汤菜
ยำ	凉拌
คั่ว	爆炒
ลวก	烫 , 灼 ; 烫伤
รับประทาน	享用
แกะสลัก	雕刻
ดับกลิ่น	祛味
แต่งกลิ่น	调香
รสจัด	重口味
เครื่องจิ้ม	蘸料
เครื่องเคียง	配菜

คำศัพท์	ความหมาย
หลน	熬
กะทิ	椰浆
ผักชี	香菜
ตะไคร้	香茅草
มะลิ	茉莉
ขมิ้น	姜黄
ราก	根
ข่า	泰国黄姜
กะปิ	虾酱
สังขยา (สัง-ขะ-หยา)	蛋羹
มะกอก	橄榄
ข้าวเจ้า	粳米
ฝอยทอง	甜蛋丝
ลำดวน	一种花很香的乔木
กลีบ	花瓣
โสมนัส (โสม-มะ-นัส)	高兴，愉快
ปลา ร้า	咸鱼，腌鱼
ได้เปรียบ	占优势
ไขมัน	脂肪
ฤดูกาล	季节

บทที่ 2

การสนทนาเกี่ยวกับการแต่งกาย

ตอนที่ 1 บทสนทนา

1.1 แต่งตัวไปงานมหาวิทยาลัย

- สุดา:** พรุ่งนี้เราจะไปงานมหาวิทยาลัย
เธอเตรียมพร้อมหรือยัง
- จางจิ่ง:** เห็นว่ามหาวิทยาลัยเชิญชวนให้แต่งชุดไทย
แต่เรา还没有มีเลย
- สุดา:** เรามีให้ยืมนะ คิดว่าเธอใส่ได้
เธอกับเราตัวเท่ากัน
- จางจิ่ง:** ใ้! ขอขอบคุณมากๆ อยากใ้
ว่าแต่ชุดไทยนี้เหมือนกันหมดไหม
- สุดา:** ชุดไทยมีหลายแบบ คนไทยต่างภูมิภาคก็แต่งตัวมีเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น
- จางจิ่ง:** คิดว่าคงสวยทั้งนั้นนะ
- สุดา:** เธอได้เห็นแน่ เพราะงานนี้มีประกวดชุดไทยด้วยนะ
- จางจิ่ง:** จริงหรือ อยากเห็นเร็วๆ แล้ว
ว่าแต่ชุดไทยของเธอเป็นแบบไหน
- สุดา:** ของเราเป็นชุดไทยภาคกลางค่ะ เพราะเราเป็นคนกรุงเทพฯ
ไปลองชุดไทยกันดีกว่า ว่าเธอเหมาะกับชุดไหน
- จางจิ่ง:** ดีเลยค่ะ จะได้ดูเหมือนสาวไทยใหม่

1.2 การซื้อขายที่ร้านเสื้อผ้า

- คนขาย:** สวัสดีค่ะ คุณอยากได้เสื้อผ้าแบบไหนคะ
แถบนี้จะเป็นรุ่นล่าสุดค่ะ
- จางจิ่ง:** ดิฉันเพิ่งซื้อกระโปรงยีนส์เอวสูงมาตัวหนึ่ง
อยากจะทำเสื้อที่เข้ากันได้
- คนขาย:** มีหลายแบบค่ะ เสื้อยืดก็เข้ากันได้นะคะ
- จางจิ่ง:** ขอเป็นสีขาวยกกับสีแดงสองตัวนี้นะคะ มีไซส์ “M” ไหมคะ
- คนขาย:** ได้เลยคะ นี้นะคะ
- จางจิ่ง:** คุณช่วยดูหน่อยนะคะ ตัวไหนสวยกว่ากัน

คนขาย: ตัวสีขาวดูเรียบบ่อยสบายๆ สีแดงก็ดูสดใสเก๋ดีนะ
 คุณผิวขาวใสอะไรก็ขึ้น ก็สวยคนละแบบค่ะ
จางจิง: เสื้อที่ปักติดเป็นสร้อยรอบคอเสื้อจะหลุดไหมคะ
คนขาย: ไม่หลุดง่ายหรอกค่ะ แต่ควรซักด้วยมือ
 ถ้าหลุดแล้วก็เอากลับมาให้ซ่อมได้
จางจิง: เลือกยากจัง ชอบทั้งคู่ เอาสองตัวลดได้ไหม
คนขาย: ลดได้มากที่สุดก็ 20 เปอร์เซ็นต์ค่ะ เพราะเป็นรุ่นล่าสุด
 อยากให้เป็นลูกค้าประจำ
จางจิง: ตกลงค่ะ ขอตัวใหม่นะคะ
คนขาย: ได้ค่ะ

1.3 กระเป๋าและเครื่องประดับ

จางจิง: เธอมาดูนิตยสารเล่มนี้ มีกระเป๋าแบบสวยๆ หลายรุ่น
สุดา: อืม...เราชอบสีน้ำเงินใบนี้นะ
จางจิง: ใช้ได้นะ แบบก็ทันสมัยและใส่ของได้เยอะด้วย
 น่าจะเป็นหนังวัว
สุดา: เขาบอกว่าเป็นหนังแพะ
 แต่หนังแพะนิ่มมาก ดูแย่มาก หนังวัวทนกว่า
จางจิง: จริงด้วย ดูกระเป๋าใบสีสดๆ ใบนี้สิ
 เวลาไปปิกนิก เป๋ดูดีนะ
สุดา: กำไลข้อมือ แวนกันแดด หมวกของนางแบบใส่แล้วก็เทดี
จางจิง: นี่ยังมีอีกใบหนึ่งสีเงิน ใช้ได้ทั้งสะพายและถือ
 เข้ากับเสื้อง่ายและดูมีรสนิยม
สุดา: เรามีสร้อยอยู่เส้นหนึ่ง น่าจะเข้ากับกระเป๋านี้ได้
จางจิง: เห็นแล้วใจเต้น อยากได้แล้ว
 ไปดูของจริงที่ร้านดีกว่า
สุดา: ได้เลย ค่อยหาเวลาว่างไปดูกัน

.....

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงพูดคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ถูกต้อง โดยเน้นเสียงตัวสะกดที่ขีดเส้นใต้เป็นพิเศษ

1.1 แบบ แบน รอบ ขอบ ขับ ลับ

1.2 สูด ชูด ยืด พืด คัด บัด

1.3 อยาก ยาก เล็ก เลิก หัก ตัก

2. จงพูดเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน

2.1 งานมหาวิทยาลัยมี _____ ชุดไทย

2.2 แถบนี้จะเป็นรุ่น _____ ค่ะ

2.3 คุณผิวขาวใสอะไร _____ ค่ะ

2.4 หนังสือเล่ม _____ ยาก

2.5 ถ้ากระเป๋านี้ขาด เอากลับมา _____ ได้

3. ให้นักศึกษาจับคู่กันฝึกสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนนี้โดยนักศึกษสามารถปรับเปลี่ยนถ้อยคำภาษาในการสนทนาได้ตามความเหมาะสม หลังจากการฝึกประมาณ 3 นาที ผู้สอนจะสุ่มคู่สนทนาให้ฝึกพูดเป็นตัวอย่างในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ตัวอย่างวลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดในบริบทที่เกี่ยวข้อง

เสื้อขาวเข้าชุดง่าย **白色好配衣服。**

ผ้าฝ้ายใส่สบาย **棉质布料穿着舒服。**

เสื้อคลุมตัวนี้แบบสวย **这件外衣式样好。**

ผ้าแบบนี้ยับง่าย และรีดยาก **这种布料易皱难烫。**

แบบนี้มีสีอื่นไหม **这个款式有其他颜色吗？**

ซักแล้วยืด/หดหรือเปล่า **洗后会宽松/缩水吗？**

เสื้อ/กางเกงรุ่นนี้ฟรีไซส์ **这个款式的衣服/裤子是均码号**

กางเกงตัวนี้ต้องใช้เข็มขัด **这条裤子得系皮带。**

ขอดูต่างหูไข่มุกคู่นี้หน่อย **看看这对珍珠耳环。**

จี้ตัวนี้เป็นทองคำขาว20K **这个坠子是 20k 白金。**

แหวนวงนี้ทำด้วยอะไร **这个戒指是什么材质的？**

กางเกงยีนส์ตัวนี้ซิปรัดยาก **这条牛仔裤的拉链太紧了。**

ร้านนี้ไม่ขายของเลียนแบบ **本店不出售仿品。**

แว่นกันแดดกรอบสีเหลืองของผู้หญิงหรือผู้ชาย

黄色边框的眼镜是女士还是男士的。

ปลายแขนขาดแล้ว ช่วยเย็บให้หน่อย **袖口破了帮忙缝一下。**

อายครีมนี้สำหรับเรื่องริ้วรอย **这款眼霜针对皱纹问题。**

ครีมบำรุงนี้ช่วยกระชับรูขุมขนได้ดี **这个面霜收缩毛孔很好。**

กระโปรงตัวนี้เหมาะกับรองเท้าสีเรียบๆ **穿这套裙子应该配单色的鞋子。**

ชุดนี้เสื้อกับกางเกงขายแยกไหม **这套上衣和裙子可以分开卖吗？**

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

ให้นักศึกษาจับคู่ฝึกพูดโดยใช้ตัวอย่างวลีหรือประโยคในตอนที่ 2 โดยให้คนหนึ่งพูดภาษาจีน และอีกคนหนึ่งแปลเป็นภาษาไทย

คำศัพท์ในตอนท่ี่1-2 เรื่องการแต่งกาย

คำศัพท์	ความหมาย
ประกวด	竞选 , 选拔
ล่าสุด	最新
ไซส์(ใช้)	号数 , 英文里的 size
เก๋	时髦 , 潮
สดใส	明亮 , 清秀
เลื่อม	饰物
รอบคอ	领口
หลุด	掉 , 脱落
เปอร์เซ็นต์	百分之 , 英文里的 percent
ทน	耐用 , 持久
กระเป๋าเป้	双肩包
เท่	酷 , 潮
รสนิยม (รต-นิ-ยม)	品味
สะพาย	挎 , 挂
สร้อยคอ(สร้อย- คอ)	项链
ยับ	皱
ยืด	伸展 , 延伸
ชิง	坠子 , 轻挠 , 抢劫
ทองคำขาว	白金
คำศัพท์	ความหมาย
ซิป	拉链
เลียนแบบ	模仿

คำศัพท์	ความหมาย
ขาด	缺, 坏
ริ้วรอย	皱纹
กระชับ	缩细
รูขุมขน	毛孔

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องการแต่งกาย

การแต่งกายเป็นวัฒนธรรมสำคัญอย่างหนึ่งของคนในสังคมที่ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและเสริมสร้างเสน่ห์ให้แก่มนุษย์ทุกเพศทุกวัย เพราะเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายนั้นช่วยทำให้สวยงามให้เป็นที่ต้องตาต้องใจแก่ผู้ที่พบเห็น ดังสุภาษิตไทยที่สะท้อนค่านิยมของคนไทยว่า “ไ้่งงามเพราะชน คนงามเพราะแต่ง”

การที่จะแต่งกายให้สวยและงาม หรือให้ดีนั้นไม่ได้หมายถึงการใช้เสื้อผ้า เครื่องประดับที่ราคาแพง แต่ควรที่จะต้องรู้จักกาลเทศะเป็นสำคัญจึงทำให้ผู้ที่แต่งกายได้สวยงามอย่างเหมาะสม หลักทั่วไปของการแต่งกายคือต้องมีความสะอาด สุภาพเรียบร้อย และความเหมาะสม ถูกต้องตามเวลาและโอกาส เช่น เหมาะสมกับบุคลิกลักษณะ เพศ วัย สีผิว ฐานะความเป็นอยู่และอาชีพของตน เป็นต้น

สมัยนี้การแต่งกายในชีวิตประจำวันของคนในสังคมโลกมักจะยึดการแต่งกายแบบสากลเป็นส่วนใหญ่ รวมไปถึงการแต่งกายของชาวไทยก็ปรับเปลี่ยนเป็นสากลมากขึ้น แต่ในสังคมไทยก็ยังมีโอกาสได้พบเห็นการแต่งกายของคนไทยในรูปแบบไทยๆ เช่นในงานพระราชพิธี งานที่เป็นพิธีการ หรือในโอกาสพบปะสังสรรค์ระหว่างผู้นำ หรือในประเพณีสำคัญอย่างการแต่งงาน หรือเทศกาลที่มีงานประเพณีมีกิจกรรมต่างๆ

ในงานนั้นๆ

วัฒนธรรมการแต่งกายของไทยมีมายาวนานตั้งแต่สมัยโบราณจนถึงปัจจุบันนี้ ดังนั้นวิวัฒนาการการแต่งกายแบบไทยก็เป็นมรดกของวัฒนธรรมที่แสดงความเป็นไทยที่โดดเด่นก็คือวัสดุที่เป็นผ้าไหมไทย ซึ่งมีหลายชนิด เช่น ผ้ายก ผ้าลาย ผ้าจกที่ได้ความนิยมจากคนทั่วโลก

เนื่องจากสังคมไทยมีวัฒนธรรมการแต่งกายที่หลากหลาย แตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค จนเกิดเป็นรูปแบบที่มีเอกลักษณ์ในแต่ละท้องถิ่น ดังนี้

ภาคกลาง การแต่งกายพื้นบ้านของภาคกลางนั้น ผู้ชายนุ่งกางเกงยาวครึ่งน่อง สวมเสื้อแขนสั้น คาดผ้าขาวม้า ต่อมาในช่วงยุคสมัยก่อนการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง ผู้ชายจะนิยมสวมใส่โจ้กระเบนสวมเสื้อสีขาว ติดกระดุม 5 เม็ด ซึ่งเรียกว่า "ราชปะแตน" ทรงผมจะไว้ผมสั้นข้างๆ ตัดเกเรียนถึงหนังศีรษะ ข้างบนหวีแฉกกลาง ส่วนหญิงจะนุ่งซิ่นยาว สวมเสื้อแขนสั้นหรือยาว และในช่วงยุคสมัยก่อนการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครอง นิยมสวมใส่ผ้าซิ่นยาวครึ่งแข้ง ห่มสไบเฉียงตามแบบสมัยอยุธยา ทรงผมเกล้าเป็นมวย และสวมใส่เครื่องประดับเพื่อความสวยงาม

ภาคเหนือ การแต่งกายพื้นบ้านของภาคเหนือนั้น ผู้ชายนุ่งกางเกงขายาวแบบ 3 ส่วน เรียกว่า “เตี่ยว” ทำจากผ้าฝ้าย ย้อมสีน้ำเงินหรือสีดำ ส่วนเสื้อก็นิยมสวมเสื้อผ้าฝ้ายคอกลม แขนสั้น แบบผ่าอก กระดุม 5 เม็ด สีน้ำเงินหรือสีดำ เป็นชุดที่ใช้สวมใส่เวลาทำงาน สำหรับผู้หญิงชาวเหนือจะนุ่งผ้าซิ่น (ผ้าถุง) ยาวเกือบถึงตาตุ่ม นิยมนุ่งทั้งสาวและคนแก่ ผ้าถุงจะมีความประณีตงดงาม ดิ้นซิ่นจะมีลวดลายงดงาม ส่วนเสื้อจะเป็นเสื้อคอกลม มีสีสันทัน ลวดลายสวยงามเช่นเดียวกัน เรื่องการแต่งกายนี้ ผู้หญิงชาวเหนือจะให้ความสำคัญกับการแต่งกายให้

สวยงามอยู่เสมอ

ภาคอีสาน การแต่งกายพื้นบ้านของชาวอีสาน ผู้ชายส่วนใหญ่นิยมสวมเสื้อแขนสั้นสีเข้มๆ สวมกางเกงสีเดียวกับเสื้อจรดเข่า นิยมใช้ผ้าคาดเอวด้วยผ้าขาวม้า สำหรับผู้หญิงจะนิยมสวมใส่ผ้าซิ่นแบบทอทั้งตัว สวมเสื้อคอเปิดหลากหลายสีสันทัน หม้อผ้าสไบเฉียง สวมเครื่องประดับตามข้อมือ ข้อเท้า และคอ การแต่งกายส่วนใหญ่ใช้ผ้าพื้นบ้านทอมือ ซึ่งทำจากเส้นใยธรรมชาติผ้าที่ทอขึ้นจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือ 1. ผ้าทอสำหรับใช้ในชีวิตประจำวัน จะเป็นผ้าพื้นไม่มีลวดลาย เพราะต้องการความทนทาน 2. ผ้าทอสำหรับงานต่างๆ ผ้าที่ทอจึงมักมีลวดลายที่สวยงามวิจิตรพิสดาร มีหลากหลายสีสันทัน

ภาคใต้ การแต่งกายของชาวใต้จะมีการแต่งกายต่างกันตามเชื้อชาติ เนื่องด้วยประชาชนในภูมิภาคนี้มีความหลากหลายในกลุ่มชาติพันธุ์และการนับถือศาสนาที่อาศัยอยู่ร่วมกัน ดังนี้คือ

1. กลุ่มเชื้อสายจีน – มลายู ผู้หญิงใส่เสื้อคลุมลายดอกไม้ รอบคอ เอว และปลายแขนอย่างงดงาม นิยมนุ่งผ้าซิ่นปาเต๊ะ ผู้ชายยังคงแต่งกายคล้ายรูปแบบจีนดั้งเดิมอยู่ ซึ่งเป็นชุดมีคอตั้ง เสื้อคลุมยาวหลวมหรือบางคนอาจจะสวมหมวกกลมๆ

2. กลุ่มชาวไทยมุสลิม ผู้หญิงมีผ้าคลุมศีรษะ ใส่เสื้อผ้ามุสลิม หรือลูกไม้ตัวยาวแบบมลายูนุ่งซิ่นปาเต๊ะ ผู้ชายใส่เสื้อคอตั้ง สวมกางเกงขายาว และมีผ้าโสร่งผืนสั้น พันรอบเอว

3. กลุ่มชาวไทยพุทธ ชนพื้นบ้าน ผู้หญิงนิยมนุ่งโจงกระเบน หรือ ผ้าซิ่น ใส่เสื้อสีอ่อนคอกลม แขนสามส่วน ส่วนผู้ชายนุ่งกางเกงทรงกระบอก เรียกกางเกงชาวเล หรือ โจงกระเบนเช่นกัน สวมเสื้อผ้าฝ้ายและมีผ้าขาวม้าผูกเอว หรือใช้พาดบ่าเวลาออกนอกบ้านหรือไปงานพิธีต่างๆ

.....

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงแปลคำต่อไปนี้เป็นภาษาไทยให้ถูกต้อง

穿裤子 穿衣服   戴饰品   留头发   披斜肩纱
 短袖   圆领 立领 半截裤   基隆裙
 浅色   深色 花纹 镂空花纹   手织

2. จงตอบคำถามต่อไปนี้

ผู้หญิงนุ่งซิ่นยาว คือการแต่งกายภาคใด _____

ผู้ชายนิยมสวมเสื้อแขนสั้นสีเข้มๆ คือการแต่งกายภาคใด _____

ผู้หญิงใส่เสื้อคลุมลายดอกไม้ คือ การแต่งกายภาคใด _____

ผู้ชายนุ่งกางเกงขายาวแบบ 3 ส่วน คือการแต่งกายภาคใด _____

คำศัพท์ในตอนที3 เรื่องการแต่งกาย

คำศัพท์	ความหมาย
เสน่ห์ (สะ- เหน้)	魅力
บุคลิกภาพ (บุ- คะ- ลิก- กะ- พาบ)	气质 , 性格
เครื่องประดับ	饰品
กาลเทศะ (กา-ละ-เท-สะ)	时间地点(场合)
พระราชพิธี (พระ-ราช-ชะ-พิ-ठी)	仪式 , 庆典 (皇家)
พิธีการ	礼节 , 礼仪
สังสรรค์ (สัง-สัน)	对话 , 交谈
มรดก (มอ-ระ-ดก)	遗产
สวม	穿 , 套
ใส่	穿 , 戴
นุ่ง	穿 , 围
คาด	系 , 束 , 预料 , 估计 , 推测
ไว้ผม	留头发
ห่ม	披 , 盖
โจงกระเบน	撩幔尾
ราชปะแตน (ราช-ชะ-ปะ-แตน)	王家装 (五扣装)
ทรงผม (ซง-ผม)	发型
เกรียน	剪 , 剃
แสกกลาง	中分
สไบเฉียง (สะ-ไบ-เฉียง)	露肩批
เกล้า	盘 , 束 , 首领

บทที่ 3

การสนทนาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

📌 ตอนที่ 1 บทสนทนา

1.1 สุดาพาจางจึงไปเที่ยวบ้านตัวเอง

- จางจึง: บ้านเธอสวยมาก บ้านแบบนี้ใช้บ้านทรงไทยใหม่
- สุดา: ถิ่นว่าไชนะ สมัยนี้ทุกบ้านมีการสร้างดีไชนีใหม่ แต่ไคยังมีลักษณะแบบไทยไว้บ้าง
- จางจึง: เราเคยสังเกตเห็นบ้านหลายหลัง ส่วนใหญ่มีพื้นล่างยกสูง พื้นที่ตรงนั้นใช้สำหรับทำอะไรคะ
- สุดา: พื้นทีนั้นเรียกว่าไต้ถุน
ในสมัยก่อนเอาไว้เก็บเครื่องมือ ป้องกันน้ำท่วม สัตว์ร้ายหรือคนร้าย ส่วนสมัยนี้ไคยังเอาไว้เก็บของ และไคยังใช้เป็นทีจอดรถด้วย
- จางจึง: แล้วทุกทีในประเทศไทยสร้างบ้านลักษณะนี้เหมือนกันหมดหรือเปล่า
- สุดา: เปล่า แต่ละท้องถิ่นมีเอกลักษณ์ตามสภาพภูมิประเทศ หรือความเชื่อของท้องถิ่นนั้นๆ
- จางจึง: เข้าใจแล้ว
ในประเทศจีนก็เหมือนกัน
- สุดา: เรายังไม่เคยไปจีนเลย
อยากรู้ว่าทีนั้นเป็นอย่างไร
- จางจึง: ได้สิ
รอปิดเทอมแล้วไคยวเราพาไปเที่ยวทีบ้านเจานะ
- สุดา: ดีจังเลย
- .....

1.2 จางจึงพาคุณพ่อและคุณแม่เข้าพักทีโรงแรมจะเช็คอิน

- พนักงาน: สวัสดีคะ โรงแรมเซอรادتันยินดีต้อนรับคะ
- จางจึง: สวัสดีคะ ดิฉันจะเช็คอินคะ
- พนักงาน: คุณจองห้องไว้แล้วใช่ไหมคะ
- จางจึง: ใช่คะ ชื่อ จางจึง

- พนักงาน:** รอสักครู่นะคะ เจอแล้วค่ะ
เป็นห้องสวีทพัก3 คืน วันที่12-15นี้คะ
- นางจิ่ง:** ใช่ค่ะ
- พนักงาน:** คุณนางจิ่งต้องการห้องที่ติดวิวแม่น้ำเจ้าพระยาไหมคะ
- นางจิ่ง:** อ้อ ดิฉันอยากได้ห้องที่อยู่ชั้นสูงและเห็นแม่น้ำเจ้าพระยาค่ะ
- พนักงาน:** ค่ะ ห้องของคุณอยู่ชั้น16ฝั่งซ้าย และเบอร์ห้องคือ1688คะ
ขอหนังสือเดินทาง(พาสปอร์ต)ด้วยนะคะ
- นางจิ่ง:** นี่คะ
- พนักงาน:** ชำระด้วยเงินสดหรือบัตรเครดิตคะ
- นางจิ่ง:** เงินสดคะ
- พนักงาน:** ขอขอบคุณคะ นี้กุญแจและคีย์การ์ด และเช็คเอาที่ไม่เกินบ่ายโมงคะ
อาหารเช้าเริ่ม 6 โมงครึ่งถึง10โมงครึ่งนะคะ
- นางจิ่ง:** ได้คะ ขอขอบคุณคะ

1.3 นางจิ่งหาห้องเช่า

- นางจิ่ง:** สวัสดีค่ะ ที่นี่มีห้องว่างไหมคะ
- เจ้าของ:** มีห้องแอร์ กับห้องพัดลม
น้องต้องการแบบไหนคะ
- นางจิ่ง:** ราคาห้องต่างกันยังไงคะ
- เจ้าของ:** ห้องแอร์ เดือนละ 6,000 บาท
ห้องพัดลม เดือนละ 4,500 บาทคะ
- นางจิ่ง:** มีเฟอร์นิเจอร์อะไรบ้างคะ
- เจ้าของ:** มีครบค่ะ เตี้ย 6 ฟุต ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะเครื่องแป้ง ห้องน้ำ
ในตัว และเครื่องทำน้ำอุ่น รวม wifi 1 G ค่ะ แต่ต้องเช่าขั้นต่ำ 6 เดือนนะคะ
- นางจิ่ง:** หนูขอดูห้องก่อนได้ไหมคะ อยากได้ชั้นสูงๆ
- เจ้าของ:** ได้คะ พอดีชั้น11มีอยู่ห้องหนึ่งคะ

(หลังจากดูห้อง)

จางจิ่ง: เอาห้องที่ดูแล้วกัน พวุงนี่หนูจะมาทำสัญญา ต้องใช้หลักฐานอะไรมาบ้าง

เจ้าของ: ขอดูพาสปอร์ตและสำเนามาด้วย

พร้อมมีมัดจำ 2 เดือนและค่าเช่าล่วงหน้า 1 เดือนค่ะ

รวมแล้วทั้งหมด 15,000 บาทค่ะ

จางจิ่ง: ค่ะ พวุงนี่มานะคะ

.....

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงเติมคำให้ถูกต้องตามเนื้อหาในบทสนทนา

1.1 พื้นที่ข้างล่างยกสูงของเรือนไทยเรียกว่า _____

1.2 แต่ละห้องถินมี _____ ตามสถาปัตยกรรมศาสตร์

1.3 ดิฉันอยากจะ _____ อยู่ชั้นสูงเป็นวิวแม่น้ำ

1.4 ห้องแอร์ _____ 6,000 บาท _____ 32 ตารางเมตร

1.5 เอาห้องที่ดูแล้วกัน พวุงนี่จะมาทำ _____

2. จงตอบคำถามต่อไปนี้ให้ถูกต้องตามบทสนทนา

2.1 พื้นที่ข้างล่างของเรือนไทยเรียกว่าอะไร

2.2 สูดอธิบายประโยชน์ของใต้ถุนในสมัยนี้ให้จางจิ่งว่าอะไร

2.3 จางจิ่งเลือกวิวห้องที่โรงแรมแบบไหน

2.4 จางจิ่งไปเช่าห้องมีแบบใดให้เลือก

2.5 ห้องที่จางจิ่งเช่ามีเฟอร์นิเจอร์อะไรบ้าง

3. ให้นักศึกษาจับคู่กันฝึกสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนนี้โดยนักศึกษสามารถปรับเปลี่ยนถ้อยคำภาษาในการสนทนาได้ตามความเหมาะสม หลังจากการฝึกประมาณ 3 นาที ผู้สอนจะสุ่มคู่สนทนาให้ฝึกพูดเป็นตัวอย่างในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ตัวอย่างวลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดในบริบทที่เกี่ยวข้อง

เสริมเตียงคิดยังไง 加床多少钱？

ฉันจะพักต่ออีก 2 คืน 我要续住两晚。

ช่วยเปลี่ยนที่นอนให้ด้วย 请给我换一下床单。

รหัส Wi-Fi อะไรคะ Wi-Fi 的密码是什么

ที่จอดรถของโรงแรมอยู่ที่ไหน 酒店的停车场在哪里？

พรุ่งนี้ตอน 6 โมงเช้าช่วยโทรปลุกด้วยนะคะ 明早六点请叫醒我。

มีบริการฝากกระเป๋า/ ซักรีด / รับส่งไหม

有行李寄存/烫洗/接送服务吗？

ตู้เย็น/ เตาแก๊ส/ เตาไฟฟ้ารุ่นใหม่ไม่กินไฟ

新款的冰箱/燃气灶/电灶不耗电

อพาร์ทเมนท์นี้ให้เช่ารายเดือนหรือรายวันคะ

这家公寓是月租还是日租？

ตึกนี้มี ร.ป.ภ.ตลอด24ชั่วโมง ปลอดภัยดีคะ

这幢楼有 24 小时保安，很安全

ฉันอยากจองห้องเดี่ยว/ ห้องคู่/ ห้องพิเศษ

我要订单人房/ 双人房/ 豪华套房。

สระว่ายน้ำและห้องออกกำลังกายของคนโตนี่ดีมาก

这个公寓的游泳池和健身房很好。

กดชักโครกไม่ได้ / น้ำไหลช้า/ ก๊อกเสียในห้องน้ำ

卫生间的抽水马桶按不了/水流的很慢/水龙头坏了。

หลังคืนห้องถ้าครบสัญญาแล้วจะได้เงินมัดจำคืนภายใน 7 วัน

在合同满期退房的 7 天之内会退还押金

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

ให้นักศึกษาจับคู่ฝึกพูดโดยใช้ตัวอย่างวลีหรือประโยคในตอนที่ 2 โดยให้คนหนึ่งพูดภาษาจีน และอีกคนหนึ่งแปลเป็นภาษาไทย

คำศัพท์ในตอนที่ 1-2 เรื่องที่อยู่อาศัย

คำศัพท์	ความหมาย
ทรงไทย (ซง-ไท)	泰式(适用于房)
ดีไซน์	设计 (英文 design)
สังเกต	观察 , 注意 , 留心
พื้นที่	位置 , 地方
ใต้ถุน	高脚屋下的空地
ภูมิประเทศ (ภู- มิ -ประเทศ)	地理 , 地况
สวีท	套房 (英文 suit)
เฟอร์นิเจอร์	家具 (英文 furniture)
ฟุต	尺 (英文 foot)
โต๊ะเครื่องแป้ง	梳妆台
เครื่องทำน้ำอุ่น	热水器
หลักฐาน	证明 , 证据
สำเนา	证件(多指复印件)
เงินมัดจำ	押金
ล่วงหน้า	预先 , 之前
รหัส	密码
รีด	烫 , 熨
กินไฟ	耗电
รายเดือน	月租

คำศัพท์	ความหมาย
คอนโด	小区公寓 (英文 condo)
ชักโครก	抽水马桶
ก๊อกน้ำ	水龙头

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องที่อยู่อาศัย

บ้านเรือนเป็นที่อยู่อาศัยซึ่งอยู่ในปัจจัยสี่ที่สำคัญของมนุษย์ในทุกชนชาติ สถาปัตยกรรมไทย เป็นหนึ่งในเอกลักษณ์ไทยที่สะท้อนวิถีชีวิตแบบไทย ทั้งในด้านความเป็นอยู่ ทัศนคติ ค่านิยม และความเชื่อ โดยเฉพาะในเรื่อง "บ้าน" หรือ "เรือน" ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผูกพันกับชีวิตมาตั้งแต่เกิด แม้ว่าปัจจุบันการดำเนินชีวิตและรูปลักษณ์ของบ้านจะแปรเปลี่ยนไป แต่หากมองกันอย่างลึกซึ้งแล้ว ชีวิตในบ้านของคนไทยยังไม่เคยเปลี่ยน และคงไว้ในค่านิยมบางประการที่มีการสืบทอดจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งมาอย่างยาวนาน

บ้านไทยหรือเรือนไทยในความคิดของคนทั่วไปมักจะเป็นภาพบ้านไทยภาคกลาง ที่เป็นบ้านไม้ชั้นเดียวใต้ถุนสูง มีหลังคาแหลมสูงชัน มีหน้าต่างบานสูงรอบๆ ตัวบ้านอาจเป็นบ้านเดี่ยว หรือเป็นกลุ่มบ้านก็ได้ ลักษณะของบ้านไทยดังกล่าวชี้ชัดให้เห็นถึงภูมิปัญญาของคนโบราณ ทั้งในเชิงช่างปลูกบ้านและการออกแบบ เพื่อประโยชน์และความต้องการใช้สอย และแก้ปัญหาของผู้อยู่อาศัย เป็นแบบบ้านที่สวยงาม มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

แม้ว่าบ้านทรงไทยส่วนใหญ่มีแนวคิดเหมือนดังที่กล่าวไว้แต่ก็ยังมีรูปทรงแตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาค โดยสอดคล้องกับการดำรงชีวิตของคนไทยในแต่ละยุคสมัย ทั้งนี้องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบเรือนไทยมีทั้งเรื่องสภาพแวดล้อม ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ อาชีพ ฐานะความเป็นอยู่ คติความเชื่อและศาสนาในแต่ละภูมิภาค ดังนี้

เรือนไทยภาคกลาง รูปแบบของเรือนไทยที่ได้รับความนิยมสร้างขึ้นเพื่ออยู่อาศัยสืบทอดมาตั้งแต่สมัยโบราณ ลักษณะของเรือนไทยภาคกลาง ยกใต้ถุนสูง โดยมีระเบียง และนอกชานทอดรับในลักษณะไล่ระดับลดหลั่นกันไป และปิดด้วยไม้ระแนงตีเว้นช่องโปร่ง สามารถมองลงมายังใต้ถุนด้านล่างได้ การลดระดับพื้นเช่นนี้จะช่วยให้ลมพัด

ผ่านจากใต้ถุนขึ้นมาข้างบน ทำให้เรือนไทยเป็นเรือนที่ไม่ร้อนอบอ้าว เพราะมีอากาศเย็นไหลเวียนอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งการมีตัวเรือนที่สูง ทำให้สามารถใช้พื้นที่ด้านล่างเก็บเครื่องมือเครื่องใช้ในการทำกิจกรรม ป้องกันน้ำท่วมและยังป้องกันสัตว์ร้าย หรือคนร้ายที่จะมาคุกคามคนในยามค่ำคืน หลังคาขเรือนไทยภาคกลางเป็นทรงจั่วสูง ชายคายื่นยาว แสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นที่น่าชื่นชมของคนไทย ก็

คือหลังคาทรงสูงนี้ ช่วยบรรเทาความร้อนที่จะถ่ายเทลงมายังตัวบ้านทำให้ผู้อยู่อาศัยรู้สึกเย็นสบาย สำหรับเรือนครัวทั่วไปตรงส่วนของหน้าจั่วทั้ง 2 ด้านจะทำช่องระบายอากาศไว้ด้วย

เรือนไทยภาคเหนือ จากสภาพการตั้งถิ่น

ฐานของชุมชนภาคเหนือ ทำให้เกิดเรือนประเภทต่างๆ ซึ่งสามารถแบ่งประเภทใหญ่ๆ ดังนี้ 1. เรือนชนบท หรือเรือนเครื่องผูก เรือนประเภทนี้หาดูได้ทั่วไปตามชนบทและหมู่บ้านต่างๆ เรือนชนิดนี้โครงสร้างของหลังคา พื้น ใต้ไม้ไผ่ ส่วนคานและเสานิยมใช้ไม้เนื้อแข็ง ฝาเป็นฝาไม้ไผ่ สานหลังคามุงแฝก

หรือใบตองตึง นิยมใช้ตอกและหวายเป็นตัวยึดส่วนต่างๆ 2. เรือนกาแล เป็นเรือนพักอาศัยของผู้นำชุมชนหรือบุคคลชั้นสูงในสังคม ตั้งแต่ระดับชนบทจนถึงระดับเมือง เรือนประเภทนี้เป็นเรือนที่สร้างด้วยไม้เนื้อแข็ง หรือไม้จริงทั้งหมด หลังคาส่วนปลายยอดที่ไขว้กัน ซึ่งชาวเหนือเรียกส่วนที่ไขว้กันนี้ว่า "กาแล" ลักษณะพิเศษของเรือนกาแลอยู่ที่ยอดจั่วประดับกาแลเป็นไม้สลักอย่างงดงาม ใช้วัสดุก่อสร้างคุณภาพดี ฝีมือช่างประณีต 3. เรือนไม้ เป็นเรือนพื้นเมืองอีกรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นภายหลังเรือนกาแล รูปแบบหรือลักษณะทางของเรือนประเภทนี้ รูปทรงภายนอกของเรือนจะเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม โดยเฉพาะลักษณะฝา การเจาะช่องประตูหน้าต่าง การขึ้นทรงหลังคา เป็นการแสดงถึงภูมิปัญญาของช่างพื้นเมือง

เรือนไทยภาคอีสาน จะมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรม ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของภาคอีสาน

แบ่งออกเป็นสามชนิดคือ 1. ชนิดชั่วคราว เรือนชนิดนี้มีอายุการใช้งานเพียง 1-2 ปีเท่านั้น มักจะปลูกไว้

เพื่อพักอาศัยในทุ่งนาถ้าที่นานั้นอยู่ห่างจากบ้านมาก ลักษณะของตัวเรือนจะมีเสาไม้จริงทรงสูง หลังคาโครงไม้ไผ่ พื้นไม้ไผ่สับฟาก ฝาโล่ง ซึ่งจะสามารถรื้อซ่อมใหม่ได้ง่าย 2. ชนิดกึ่งถาวร เป็นเรือนหลังเล็กหรือกระท้อ ที่ไม่มั่นคงหนัก อาจเป็นเรือนเครื่องผูกหรือเครื่องสับก็ได้ เรือนชนิดนี้ มักสร้างเป็นเพิงที่อิงกับตัวเสาข้าว และบางหลังก็สร้างเป็น

เรือนพักอาศัยที่แยกมาจากเรือนใหญ่ 3. ชนิดถาวร เป็นเรือนเครื่องสับหรือเรือนไม้กระดาน มีลักษณะใต้ถุนสูง ไม่นิยมเจาะช่องหน้าต่าง มีเพียงช่องแคบๆ ที่ฝาเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันลมแรงในฤดูหนาว หลังคาเรือนเป็นทรงจั่วแบบเรือนไทยภาคกลาง มุงด้วยกระเบื้องดินเผาหรือแผ่นไม้สัก รอบหลังคาไม่มีชายคาหรือปีกนก

เรือนไทยภาคใต้ เรือนไทยภาคใต้ที่พบเห็นทั่วไปในภาคใต้แบ่งออกเป็น เรือนเครื่องผูก เรือนเครื่องสับ และเรือนก่ออิฐฉาบปูน โดยเอกลักษณ์ของเรือนภาคใต้อยู่ที่เสาเรือนจะเป็นเสาไม้ ตั้งบนฐานคอนกรีต เหตุเพราะสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติเกิดพายุไต้ฝุ่น พายุฝน ลมแรงเสมอ จำเป็นต้องมีโครงสร้างที่

แข็งแรง ลักษณะเรือนไทยเป็นเรือนยกพื้นสูง แต่ว่าไม่สูงจนเกินไป พอที่จะเดินลอดได้ เรือนส่วนใหญ่จะวางเสาไว้บนตอหม้อดินเสาใต้ถุนสูงประมาณคนก้มตัวลอดผ่านได้ เสาทุกต้นไม่ฝังลงดินเพราะว่าดินชื้น จะทำให้เสาผุเร็ว ตัวเรือนกันฝนด้วยแผ่นกระดานตีเกร็ดตามแนวนอน กันห้องสำหรับเป็นห้องนอน 1 ห้อง อีกห้องหนึ่งปล่อยโล่งด้านหน้าบ้าน มีระเบียงด้านข้างเรือนเครื่องสับในภาคใต้จะทำช่อด้านต่างแฉบๆ หลังคาทำทรงจั่วเป็นแบบเดียวกับเรือนไทยภาคกลาง แต่ทรงเตี้ยกว่าเล็กน้อย

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงพูดคำศัพท์ต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

窗户 阳台 砖瓦 屋脊
 闷热 信仰 防洪 价值观
 泰式建筑 建房师 设计师
 半永久式 暂时式 空气流通

2. จงพูดเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้องตามข้อความต่อไปนี้

2.1 ใต้ถุนของเรือนไทยมีประโยชน์อะไรบ้าง

1. _____ 2. _____ 3. _____

2.2 สภาพชุมชนของภาคเหนือมีเรือนประเภทอะไรบ้าง

1. _____ 2. _____ 3. _____

2.3 เรือนไทยภาคอีสานมีสามชนิด คือ

1. _____ 2. _____ 3. _____

2.4 เรือนไทยภาคใต้เสาเรือนจะเป็นเสาไม้ตั้งบนฐานคอนกรีต

เพราะว่า _____

คำศัพท์ในตอนที่ 3 เรื่องที่อยู่อาศัย

คำศัพท์	ความหมาย
สถาปัตยกรรม (ส-ถา-ปัต-ตะ-ยะ-กำ)	建筑
ทัศนคติ (ทัต -สะ- นะ- คะ -ติ)	观念
ค่านิยม	价值观
ดำเนินชีวิต	生活
หน้าต่าง	窗户
ช่างออกแบบ	设计师
ช่างปลูกบ้าน	建筑师
สภาพแวดล้อม (สะ-พาบ -แวด- ล้อม)	环境
ระเบียง	阳台
นอกชาน	外缘 (部分)
ลดหลั่น	梯形 , 逐渐
ระแนง	排列
เว้นช่อง	空格
โปร่ง	通风
อบอ้าว	闷热
ไหลเวียน	循环
คุกคาม	恐吓 , 威胁
หลังคา	屋顶
หน้าจั่ว	三角墙
ชายคา	屋檐
ถ่ายเท	使流通

คำศัพท์	ความหมาย
บรรเทา (บัน-เทา)	救济；减轻
ระบาย	上（色）；排出；抒发
ผืนนา	田地
โล่ง	空旷
ถาวร(ถา-วอน)	永久
กระท้อบ	小屋，棚屋
เล้า	圈
รื้อ	翻,拆除
อกไก่	鸡胸；脊棱
กระเบื้อง	瓦片
ลาน	编织
หวาย	藤
ไขว้	交错
ระนาบ	平面
คอนกรีต	混凝土
แนวนอน	横向
ผุ	朽，烂
ปั้น	捏，塑

บทที่ 4

การสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 บทสนทนา

1.1 การวางแผนไปเที่ยว

จางจิ่งกับสุดากำลังวางแผนไปเที่ยวด้วยกันในวันหยุด

สุดา: ไกลวันหยุดแล้ว เธอมีแผนไปเที่ยวไหนหรือเปล่า

จางจิ่ง: เราอยากไปเที่ยวเกาะสมุย เธอไปด้วยไหม

สุดา: เราก็อยากไปเที่ยวทะเลเหมือนกัน

แต่เกาะสมุยอยู่ไกล ตัวเครื่องบินก็ค่อนข้างแพง

และต้องต่อรถต่อเรือหลายทอด คงใช้หลายวัน เวลาเราไม่พอ

จางจิ่ง: งั้นเราลองสำรวจดูที่อื่น ๆ ก่อนดีไหม.....

ดูสิ จังหวัดกระบี่มีแพ็คเกจ ทั้งตัวเครื่องบิน และโรงแรม 3 คืนก็แค่ 5000 กว่า

เป็นสายการบิน แอร์เอเชีย (Air Asia)

ขึ้นที่สนามบินดอนเมือง ใช้เวลา 50 นาทีก็ถึงแล้ว

ที่นั่นทะเลสวยมาก ไปที่นั่นไหม

สุดา: ดูแพ็คเกจน่าสนใจ คุ่มเงินนะ เราไปกระบี่กัน

จางจิ่ง: ตกลง ไปที่นั่นแหละ

1.2 จางจิ่งกับสุดามาถึงสนามบิน เพื่อเดินทาง

เจ้าหน้าที่: สวัสดีค่ะ

สุดา: สวัสดีค่ะ ขอเช็คอินไปฮ่องกงค่ะ

เจ้าหน้าที่: ขอนั่งเครื่องบิน (พาสปอร์ต) ด้วยค่ะ

สุดา: ขอนั่งติดหน้าต่างได้ไหมค่ะ

เจ้าหน้าที่: ขอโทษนะคะ เต็มแล้ว เหลือแต่ติดทางเดินค่ะ

สุดา: งั้นขอเป็น 2 ที่นั่งติดกันได้ไหมค่ะ

เจ้าหน้าที่: ได้ค่ะ กระเป๋าเดินทางมีกี่ใบค่ะ

สุดา: คนละ 2 ใบ ทั้งหมด 4 ใบค่ะ

เจ้าหน้าที่: วางกระเป๋าบนเครื่องซึ่งค่ะ.....

น้ำหนักเกิน คุณหิ้วสัก 1 ใบขึ้นเครื่องดีกว่า

ไม่นั้นต้องเสียค่าน้ำหนักเกิน

สุดา: มีของอะไรห้ามนำขึ้นเครื่องบ้างคะ
เจ้าหน้าที่: วัตถุมีคมทุกชนิด และพวกของเหลวบรรจุขนาดไม่เกิน100มิลลิลิตร
สุดา: ได้ค่ะ ช่วยหยิบใบสีแดงกลับมาคะ
เจ้าหน้าที่: นี่ค่ะ เรียบร้อยค่ะ

.....

1.3 จางจิ่งกับสุดาอยู่ที่สถานีรถไฟ BTS

จางจิ่ง: เราจะลงสถานีไหน
สุดา: เราพอรู้ต้องลงที่สถานีสะพานตากสิน
 แต่ไม่แน่ใจว่าลงแล้วไปต่ออย่างไร
จางจิ่ง: ถามคนดีกว่ามั้ง
สุดา: ก็ดีค่ะ
สุดา: ขอโทษนะคะ ขอถามทางหน่อยคะ พวกเราจะไปเอเชียทีก
 ไม่แน่ใจว่าลงที่สถานีสะพานตากสินแล้วไปอย่างไรต่อคะ
คนไทย: ถ้าน้องอยากต่อรถเมล์ ก็ออกประตูที่ติดถนนแล้วนั่งรถเมล์สาย1
 ถ้าวอยากชมวิวแม่น้ำ ก็ออกประตู 2 แล้วก็จะเจอท่าเรือ
 เรือออกทุกๆ 20 นาที นั่งฟรี
 เรือหมด 4 ทุ่มค่ะ
สุดา: ค่ะ ขอขอบคุณมากค่ะ
คนไทย: ยินดีค่ะ
จางจิ่ง: งั้นเราไปต่อเรือดีไหม
สุดา: ดีเลยคะ จะได้ชมวิว

.....

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงพูดเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้ตามเนื้อหาในบทสนทนา
  - 1.1 ไปเกาะสมุยต้องต่อรถต่อเรือ _____
  - 1.2 คุณแพ็คเกจ _____ และคุ้มเงินนะ
  - 1.3 ขอ _____ ติดหน้าต่างได้ไหมคะ
  - 1.4 _____ มีคอมพิวเตอร์ห้ามขึ้นเครื่องคะ
  - 1.5 ถ้าอยากชมวิว _____ ก็ไปต่อเรือ

2. จงพูดเป็นประโยคโดยใช้คำศัพท์ต่อไปนี้

- 2.1 ไปด้วย _____
- 2.2 เดินทาง _____
- 2.3 น้ำหนัก _____
- 2.4 ไม่พอ _____
- 2.5 น่าสนใจ _____

3. ให้นักศึกษาจับคู่กันฝึกสนทนาเกี่ยวกับบทเรียนนี้โดยนักศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนถ้อยคำภาษาในการสนทนาได้ตามความเหมาะสม หลังจากการฝึกประมาณ 3 นาที ผู้สอนจะสุ่มคู่สนทนาให้ฝึกพูดเป็นตัวอย่างในชั้นเรียน

ตอนที่ 2 ตัวอย่างวลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดในบริบทที่เกี่ยวข้อง

มีที่ไหนน่าเที่ยวบ้าง 哪里好玩？

ขอจองตั๋วเครื่องบินไป-กลับ/เที่ยวเดียวที่ไป... 预定去...的往返/单程票

ใช้บัตรนักศึกษาได้เข้าชมฟรี 用学生证免费参观。

ห้างสรรพสินค้า / ใจกลางเมืองไปอย่างไร 商店/市中心怎么去？

มีตลาด / ถนนคนเดิน / โรงหนังที่แถวนี้ไหม

这附近有夜市/步行街/电影院吗？

วันนี้อัตราแลกเปลี่ยนหยวนกับเงินบาทเท่าไร

今天人民币换泰铢的汇率是多少？

นักท่องเที่ยวต่างชาติมีหนังสือเดินทางซื้อสินค้าปลอดภาษีได้

外国人的护照可以购买免税商品。

ช่วยปรับเก้าอี้และเก็บถาดวางอาหารให้เรียบร้อย 请调整椅背收起餐桌。

คุณสามารถต่อวีซ่าได้ที่ ต.ม (ตรวจคนเข้าเมือง) 你可以去移民局续签。

ถ้าฝนตก เรือจะเลื่อนเวลาออกไปทะเล 如果下雨，出海时间就要推后。

เมื่อเข้าไปเยี่ยมชมวัด ต้องแต่งตัวเรียบร้อย 参观寺庙时，要衣着得体。

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

ให้นักศึกษาจับคู่ฝึกพูดโดยใช้ตัวอย่างวลีหรือประโยคในตอนที่ 2 โดยให้คนหนึ่งพูดภาษาจีน และอีกคนหนึ่งแปลเป็นภาษาไทย

คำศัพท์ในตอนที่ 1- 2 เรื่องการเดินทางท่องเที่ยว

คำศัพท์	ความหมาย
สำรวจ	查询，搜索
แพ็คเกจ	套餐(英文中的 package)
สายการบิน	航班
คุ้มเงิน	实惠，超值
ทางเดิน	道路，过道
เครื่องชั่ง	磅秤
น้ำหนัก	重量，体重
หิ้ว	提，携带
ของเหลว	液体
บรรจุ (ปั้น-จุ)	装，盛，安置，分配
มิลลิลิตร (มิน-ลิ-ลิต) มล.	毫升 (英文中的 milliter)
เที่ยวเดียว	单程
สรรพสินค้า (สับ-พะ-สิน-ค้า)	商店
อัตรา (อัด- ตรา)	汇率
ปลอดภาษี	免税
ถาด	托盘

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องการเดินทางท่องเที่ยว

ประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของคาบสมุทรอินโดจีนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยังอยู่บนคาบสมุทรมาเลย์ด้วย มีพื้นที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่เป็นอันดับที่ 51 ของโลกและอันดับที่ 3 ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากประเทศอินโดนีเซียและพม่า มีประชากร 64,785,909 คน ซึ่งเป็นอันดับที่ 20 ของโลก

สภาพภูมิอากาศของไทยเป็นแบบเขตร้อน มีอุณหภูมิเฉลี่ย 18-34 °C และมีปริมาณฝนตกเฉลี่ยตลอดปีกว่า 1,500 มิลลิเมตร สามารถแบ่งได้เป็น 3 ฤดูกาล คือ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายนเป็นฤดูร้อน ระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคมเป็นฤดูฝน และประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์เป็นฤดูหนาว ส่วนภาคใต้มีสภาพอากาศแบบป่าดงดิบ ซึ่งมีอากาศร้อนชื้นตลอดทั้งปี แบ่งได้เป็น 2 ฤดู คือ ฤดูฝนและฤดูร้อน โดยฝั่งทะเลตะวันออก ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน และฝั่งทะเลตะวันตก ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประตูเอเชีย ในแต่ละปีมีชาวต่างชาติจากทั่วโลกจำนวนมากเดินทางมายังประเทศไทย ทั้งที่ต้องการมาทำธุรกิจ และมาท่องเที่ยว รวมทั้งแวะเข้าพักก่อนเดินทางต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ด้วย ประเทศไทยมีระบบสาธารณูปโภคและการบริการสาธารณะที่ได้มาตรฐาน การคมนาคมขนส่งในประเทศมีมากมายหลายรูปแบบ ทั้งทางบกมียานพาหนะหลายประเภท คือ รถยนต์ รถทัวร์ รถเมล์ รถจักรยานยนต์

รถจักรยาน รถตุ๊กตุ๊ก รถไฟ รถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน ทางน้ำ คือ เรือ และทางอากาศ คือ เครื่องบิน ด้วยเหตุนี้การท่องเที่ยวของไทยจึงได้รับความนิยมจากชาวต่างชาติ ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปมาได้สะดวกและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี

จากสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกันรวมทั้งยังมีความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่นในแต่ละภูมิภาคทำให้มีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่ง ทั้งนี้เป็นธรรมชาติ เช่น ป่าเขา ทะเล หาดทราย หมู่เกาะ แม่น้ำลำคลอง วนอุทยานต่างๆ และที่เป็นโบราณสถาน วัดวาอาราม รวมทั้งมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมาแต่โบราณ เกี่ยวกับคติความเชื่อ ประเพณี พิธีกรรม ตลอดจนเป็นภูมิ

ปัญญาไทยในด้านต่างๆ อาทิ อาหารการกิน การนวดแผนไทย ศิลปะ-ไทย มวยไทย และอื่นๆ ล้วนเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมุ่งสู่ประเทศไทย

ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอยู่ในทุกภูมิภาค แต่ละท้องถิ่นก็มีเอกลักษณ์เป็นเสน่ห์เฉพาะตัว ซึ่งจะกล่าวไปตามภูมิภาคการท่องเที่ยว ดังนี้

ภาคกลาง พื้นที่ราบลุ่มส่วนใหญ่มีสภาพเป็นเรือกสวนไร่นา พืชพันธุ์ธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ มีโบราณสถานมากมาย บ่งบอกถึงการเป็นเมืองเก่าอันรุ่งเรือง ซึ่งส่งผลต่อประเพณีวัฒนธรรมที่งดงามและสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งชวนให้ไปเยือนในทุกฤดูกาล โดยแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดารามหรือที่รู้จักกันดีว่าวัดพระแก้ว (จ.

กรุงเทพมหานคร) สะพานข้ามแม่น้ำแคว (จังหวัดกาญจนบุรี) พระปฐมเจดีย์ (จังหวัดนครปฐม) ตลาดน้ำยามเย็นอัมพวา(จังหวัดสมุทรสงคราม) อุทยานประวัติศาสตร์ (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) เป็นต้น ในภูมิภาคนี้มีทั้งหมด 21 จังหวัด และจังหวัดอื่นก็มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจอีกด้วย

ภาคเหนือ เป็นภูมิภาคที่มีสภาพแวดล้อมสวยงาม พื้นที่แบ่งเป็นทั้งหมด 9 จังหวัดซึ่งรายล้อมไปด้วยภูเขาสลับซับซ้อนมีผืนป่ากว้างใหญ่ มีวัฒนธรรมประเพณีอันเก่าแก่งดงาม และมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย อีกทั้งชาวเหนือก็เปี่ยมด้วยน้ำใจ ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวนั้นก็ล้วนแต่ที่น่าสนใจ มีทั้งสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง (จังหวัดเชียงใหม่) อุทยานแห่งชาติลำน้ำน่าน (จังหวัดแพร่) และสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เช่น อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย (จังหวัดสุโขทัย) วัดร่องขุน (จังหวัดเชียงราย) วัดศรีดอนชัย (จังหวัดแม่ฮ่องสอน) เป็นต้น

ภาคอีสาน เป็นดินแดนที่ราบสูง มีทั้งหมด 20 จังหวัด มีสภาพการท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานสำคัญที่บ่งบอกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติอัน

งดงามด้วยรูปลักษณะเฉพาะตัว ไม่ว่าจะใครไปเยือนแล้วเป็นต้องประทับใจ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางโบราณสถาน ได้แก่ พระธาตุนม (จังหวัดนครพนม) และแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง (จังหวัดอุดรธานี) และแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง(จังหวัดบุรีรัมย์) มอหินขาว (จ.ชัยภูมิ) สามพันโบก (จังหวัดอุบลราชธานี) เป็นต้น

ภาคใต้ สภาพพื้นที่ติดทะเลกว้างใหญ่สวยงามและมีหมู่เกาะมากมาย มีทั้งหมด 14 จังหวัด อีกทั้งยังอุดมสมบูรณ์ด้วยผืนป่าดิบซึ่งเป็นถิ่นอาศัยของสัตว์นานาชนิดชวนให้น่าสนใจ ไม่เพียงเท่านั้น ศิลปวัฒนธรรมของชาวใต้ยังโดดเด่นมีเอกลักษณ์ ส่วนวิถีชีวิตนั้นก็เปี่ยมเสน่ห์ชวนให้เข้าไปสัมผัสและเรียนรู้อย่างใกล้ชิด แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ทางธรรมชาติ เช่น เกาะสมุย (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) แหลมพรหมเทพ (จังหวัดภูเก็ต) น้ำตกท่าแพ (จังหวัดนครศรีธรรมราช) แหล่งท่องเที่ยวทางโบราณสถานวัฒนธรรม เช่น วัดถ้ำสิงขร (จังหวัด สุราษฎร์ธานี) เขาควา (จังหวัดนครศรีธรรมราช) เป็นต้น

ภาคตะวันออก เป็นดินแดนแห่งหมู่เกาะและท้องทะเลงามอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย มีทั้งหมด 7 จังหวัด สภาพแวดล้อมด้วยผืนป่าดิบและยังมีสวนผลไม้มานานาพันธุ์สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีลักษณะเด่นเฉพาะแห่งหลากหลาย ทั้งที่เป็นเมืองเก่าริมน้ำ หมู่เกาะ ทะเล น้ำต วัดวาอาราม และโบราณสถานงดงาม อีกทั้งยังเป็นแหล่งอาหารทะเลสดใหม่ให้ได้อรรถอร่อยกันทุกฤดู แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติ เช่น เกาะช้าง (จังหวัดตราด) เกาะเสม็ด (จังหวัดระยอง) น้ำต กระทิง (จังหวัดจันทบุรี) แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เช่น ตึกเจ้าพระยาอภัยภูเบศร (จังหวัดปราจีนบุรี) ตลาดน้ำ 4 ภาค (จังหวัดชลบุรี)

และวังไกลกังวล (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์) เป็นต้น

ภาคตะวันตก เป็นภูมิภาคขนาดเล็กทางตะวันตกของประเทศ มีทั้งหมด 5 จังหวัด โดยทั่วไปยังถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของภาคกลาง (ภาคกลางเดิม ที่รวมทั้งภาคตะวันตก และภาคตะวันออกด้วย) แม้ว่าจะจัดรวมอยู่ใน "ภาคตะวันตก" แต่ในภูมิภาคนี้ยังมีความหลากหลาย ตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ซึ่ง

แตกต่างกันค่อนข้างมาก แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติ เช่น ถ้ำแม่อุสุ (จังหวัดตาก) น้ำพุร้อนหนองหญ้าปล้อง (จังหวัดเพชรบุรี) มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์วัฒนธรรม เช่น อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรี (หรือชื่อเขาวัง จังหวัดเพชรบุรี) ตลาดน้ำดำเนินสะดวก (จังหวัดราชบุรี) เป็นต้น

.....

กิจกรรมฝึกทักษะการพูด

1. จงบอกแหล่งท่องเที่ยวต่อไปนี้อยู่ในจังหวัดใด

ตัวอย่าง วัดพระแก้ว

วัดพระแก้วตั้งอยู่กรุงเทพฯ ภาคกลางของไทย

1.สะพานข้ามแม่น้ำแคว	2.พระปฐมเจดีย์	3.สามพันโบก
4.แหลมพรหมเทพ	5.อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง	
6.วังไกลกังวล	7.ตลาดน้ำ 4 ภาค	8.ตลาดน้ำดำเนินสะดวก
9.วัดร่องขุ่น	10.ตึกเจ้าพระยาอภัยภูเบศร	

2. จงพูดเติมคำในช่องว่างให้เป็นข้อความที่ถูกต้อง

2.1 ประเทศไทยตั้งอยู่บริเวณตอนกลางของ _____ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยังอยู่บน _____

2.2 ประเทศไทยมี 3 ฤดูคือ _____

2.3 ถ้าจะไปเที่ยวทะเลจะไปเที่ยวในภูมิภาคใด _____ และ _____

2.4 โบราณสถานเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง _____ ส่วนชายหาดทะเลเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง _____

คำศัพท์ในตอนที่ 3 เรื่องการเดินทางท่องเที่ยว

คำศัพท์	ความหมาย
สมุทร (สะ-หฺมุด)	海洋
อินโดจีน	印度支那
อันดับ	顺序，级别
อุณหภูมิ (อุณ-หะ-พุม)	气温
ปริมาณ (ปะ-ริ-มาน)	数量
ป่าดงดิบ	原始森林
ดำน้ำ	潜水
บันเทิง	娱乐
โบราณสถาน	古建筑
พิพิธภัณฑน์ (พิ- พิด-หะ- พัน)	博物馆
สาดน้ำ	泼水
ตำนาน	典故，地方志
สาธารณูปโภค (สา-ทา-ระ-นุ-ปะ- โภก)	公共事业
ได้ชื่อ	得名
สาธารณะ (สา- ทา- ระ- นะ)	公共
มาตรฐาน (มาด- ตระ- ถาน)	标准
คมนาคม (คะ- มะ- นา- คม)	交通
ทางอากาศ	空运
ประสิทธิภาพ (ประ-สิด-ทิ-พาบ)	有效
ปัจจัย	因素
ขนส่ง	运输

คำศัพท์	ความหมาย
เสน่ห์ (สะ- เหน)	魅力
หมวดหมู่	排班，种类
เรือกสวน	田园
พืชพันธุ์ (พีด- พัน)	植物种子，树种
ธัญญาหาร (ทัน- ยา- หาน)	粮食，谷物
รุ่งเรือง	繁荣
เรียบง่าย	简朴，朴素
ร่ำรวย	富有
รายล้อม	包围
อบอุ่น	温暖
เปี่ยม	充满，满，富有
ประทับใจ	深刻
สรรพ (สับ)	各种，所有
วัดวาอาราม	庙宇
สัมผัส (ส่า- ผัด)	触动，触摸

คะแนน

แบบทดสอบ

บทที่ 1

คะแนนเต็ม 20 คะแนน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

1. จงพูดโดยใช้คำต่อไปนี้ เรียงลำดับให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง (5 คะแนน)

ห่อ กลับบ้าน สด กุ้ง ผัดไท ๑ จาน

ทวน อาหาร รายการ ขอ อนุญาต ค่ะ

อร่อย ทั้ง ร้านนี้ และ ดี บริการ

อาหารหลัก ชาวอีสาน ของ ข้าวเหนียว คือ

ดีต่อ สุขภาพ ผลไม้ กิน แล้ว

2. จงแนะนำอาหารไทยที่คุณรู้จักหรือชื่นชอบมาหนึ่งอย่างโดยย่อ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ โดยมีประเด็นพูดดังนี้ (5 คะแนน)

ชื่ออาหาร

ประเภทอาหาร

เหตุผลที่ชอบ

ตัวอย่าง ดิฉัน/ผมชอบกินต้มยำกุ้งน้ำข้น เป็นอาหารประเภทต้ม ที่ดิฉัน/ผมชอบกินต้มยำกุ้ง เพราะว่ารสชาติเผ็ดและเปรี้ยวจัดจ้าน รวมทั้งยังมีสมุนไพรไทยหลายอย่างที่ติดต่อสุขภาพ

3. จงแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย (10 คะแนน)

- 3.1 泰国菜是泰国人民的智慧结晶。
- 3.2 北部人民喜食清淡，不喜欢甜味。
- 3.3 南部喜食辣味，不喜欢在汤汁里放椰浆。
- 3.4 泰国中部有各种各样的汤，如：杂菜汤，炒酱汤辣汤等。
- 3.5 东北部食物的酸味多来自于柠檬，橄榄，酸角和红蚂蚁蛋。

แบบทดสอบ
บทที่ 2
คะแนนเต็ม 20 คะแนน

คะแนน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

1. ให้ดูรูปภาพ จากสื่อวีดิทัศน์ แล้วบอกชื่อเป็นภาษาไทยตามตัวอย่างต่อไปนี้ (5 คะแนน)

ตัวอย่าง

แว่นกันแดด

2. จงตั้งคำถามจากคำตอบต่อไปนี้ (5คะแนน)

2.1 A: _____?

B: ฉันต้องการไซส์ xs ค่ะ

2.2 A: _____?

B: ฉันชอบตัวสีม่วงมากกว่า

2.3 A: _____?

B: กระเป๋าใบนี้ทำด้วยหนังแกะ

2.4 A: _____?

B: กางเกงตัวนี้คู่กับรองเท้าส้นสูงค่ะ

2.5 A: _____?

B: จี้อันนี้ทองแท้ 92.5ค่ะ

3. จงแปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย (10คะแนน)

3.1 东北部男性大部分着深色短袖。

3.2 南部穆斯林女性会用镂空花纱罩住头部。

3.3 北部女性无论老少穿几乎长过脚踝的筒裙。

3.4 得体的穿衣打扮在于干净，整洁，以及符合场合。

3.5 穿衣打扮是帮助男女老少增加气质和魅力的重要文化之一

แบบทดสอบ

บทที่ 3

คะแนนเต็ม 20 คะแนน

คะแนน

ชื่อ..... ชั้น.....

เลขที่.....

1. ให้ดูรูปภาพ จากสื่อวีดิทัศน์แล้วบอกชื่อเป็นภาษาไทย (5 คะแนน)

2. จงเรียงลำดับคำที่ให้มานี้และพูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง (5คะแนน)

ซักกรีด ค่าบริการ คิด ยังไง

วิวทะเล ต้องการ ดินัน ติด ที่ ห้อง

ที่จอดรถ โรงแรม มี หรือ เปล่า

โทรทัศน์ ไม่ รุ่นใหม่ กินไฟ

สระว่ายน้ำ นี้ คอนโด มี สะอาด สวย และ

---

3. จงแปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย (10คะแนน)

3.1 中部房子底部高，并且有阳台。

3.2 泰式建筑是泰国人民智慧的结晶。

3.3 东北部的临时房只 1-2 年的使用期。

3.4 北部的半捆绑式房在一般的乡村活居民区都可以看到

3.5 南部房子的顶住都不埋入土中，因为土地潮湿，加快柱底腐蚀。

แบบทดสอบ

บทที่ 4

คะแนนเต็ม 20 คะแนน

คะแนน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

1. จงบอกชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมาหนึ่งแห่ง จากบทอ่านเสริมความรู้ที่เรียนมาของจังหวัดต่อไปนี้ (5คะแนน)

ตัวอย่าง กรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานคร มีสถานที่ท่องเที่ยววัดพระแก้ว

1. จ. กาญจนบุรี	2. จ. นครปฐม	3. จ. สมุทรสงคราม	
4. จ. สุราษฎร์ธานี	5. จ. ภูเก็ต	6. จ. ประจวบคีรีขันธ์	
7. จ. สุโขทัย	8. จ. เชียงใหม่	9. จ. ปราจีนบุรี	10. จ. ชัยภูมิ

1. จงใช้คำที่ให้มานี้พูดเป็นประโยคให้ถูกต้อง (5คะแนน)

อันดับ _____

มีชื่อเสียง _____

อบอุ่น _____

ตลอด _____

ประทับใจ _____

2. จงพูดแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย (10คะแนน)

3.1 泰国地处热带，年均气温在 18-36 °C。

3.2 南部全年湿热，分为热季和雨季。

3.3 每年都有许多世界各地的游客来到泰国。

3.4 曼谷的交通各式各样，包括水路，陆路以及航空。

3.5 各种原因造就泰国成为游客感兴趣的國家。

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้
ทั้ง 4 บท
คะแนนเต็ม 40 คะแนน

คะแนน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

ตอนที่ 1. เลือกคำตอบที่ถูกต้อง (20 คะแนน)

1. ข้าวใดไม่ใช่อาหารคาว .....
  - ก. ต้มยำ
  - ข. กุ้งทอด
  - ค. ลาบหมู
  - ง. ผอยทอง
2. ชาวเหนือรับประทานข้าวชนิดใดเป็นอาหารหลัก .....
  - ก. ข้าวสวย
  - ข. ข้าวสาลี
  - ค. ข้าวต้ม
  - ง. ข้าวเหนียว
3. การปรุงอาหารโดยวิธีผัดได้รับอิทธิพลมาจากไหน .....
  - ก. ประเทศอินเดีย
  - ข. ประเทศเกาหลี
  - ค. ประเทศจีน
  - ง. ประเทศพม่า
4. อาหารที่มีต้นกำเนิดจากภาคอีสานคืออาหารชนิดใด .....
  - ก. ส้มตำ
  - ข. ต้มยำ
  - ค. ผัดกะเพรา
  - ง. แกงส้ม
5. รสชาติที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของอาหารพื้นบ้านภาคใต้คือข้าวใด .....
  - ก. เปรี้ยว
  - ข. เผ็ด
  - ค. หวาน
  - ง. เค็ม
6. การแต่งกายที่ถูกต้องเหมาะสมควรคำนึงถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ .....
  - ก. รูปร่างตัวเรา
  - ข. ความนิยมของยุคสมัย
  - ค. ราคาและคุณภาพ
  - ง. กาลเทศะ

ตอนที่ 2 พุดตอบตามคำสั่งต่อไปนี้ (20คะแนน)

1. จงเติมคำศัพท์ที่ถูกต้องและแปลเป็นภาษาจีน (5คะแนน)

- 1.1 อาหารไทยเป็น_____ไทยส่วนหนึ่งที่เป็น_____ของคนไทยมาแต่โบราณ
- 1.2 หลักทั่วไปของการแต่งกายคือต้องมีความสะอาด _____ และ_____
- 1.3 บ้านเรือนเป็น_____ซึ่งอยู่ใน_____ที่สำคัญของมนุษย์ในทุกชนชาติ
- 1.4 ประเทศไทย_____เป็นประตูเอเชียในแต่ละปีมีชาวต่างชาติจาก
ทั่วโลก_____เดินทางมายังประเทศไทย
- 1.5 _____หลากหลายทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี_____ที่หลากหลาย
ที่สุดประเทศหนึ่ง

2. แต่งประโยคตามคำศัพท์ต่อไปนี้ (5คะแนน)

เสน่ห์ _____

สุขภาพ _____

น่าสนใจ _____

ภูมิปัญญา _____

หลากหลาย _____

3. จงพุดตอบคำถามต่อไปนี้ (10คะแนน)

3.1 อาหารไทยแตกต่างกับอาหารพื้นบ้านของจีนอย่างไร

ตอบ _____

3.2 จงบอกลักษณะการแต่งกายของคุณในวันนี้

ตอบ _____

3.3 บ้านเรือนไทยภาคกลางมีลักษณะเด่นอย่างไร

ตอบ _____

3.4 จงเปรียบเทียบสภาพอากาศของไทยกับสภาพอากาศในประเทศของคุณ

ตอบ _____

3.5 คุณประทับใจกับสถานที่ท่องเที่ยวใดมากที่สุด

ตอบ _____

เฉลย

กิจกรรมฝึกทักษะ

บทที่ 1 การสนทนาเกี่ยวกับอาหารการกิน

ตอนที่ 1 บทสนทนา

1. จงพูดเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้ให้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทในเรื่องที่อ่านไป
  - 1.1 เมนู
  - 1.2 ขึ้นชื่อ
  - 1.3 อยากกิน
  - 1.4 กันเอง/ถูก / ไม่แพง
  - 1.5 เทียบกับ
2. จงพูดตอบคำถามต่อไปนี้ตามเนื้อเรื่องที่อ่าน
  - 2.1 จางจิ่งชอบกินรสชาติเผ็ดๆเปรี้ยวๆ
  - 2.2 จางจิ่งสั่งอาหารไทยเป็นแต่ยังไม่ถนัด
  - 2.3 สูดาสั่งปลานึ่งมะนาวกับคอกหมูย่าง
  - 2.4 จางจิ่งสั่งน้ำเปล่าไม่เย็นหนึ่งขวด
  - 2.5 สูดาแนะนำบอกว่าไม่ใส่น้ำตาล
3. ไม่มีคำตอบตายตัว

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องอาหารการกิน

1. จงบอกชื่อของอาหารตามรูปภาพจากPPT

(ต้มยำกุ้ง)	(แกงจืด)	(แกงมัสมั่น)
(ลาบหมู)	(ต้มข่าไก่)	(ผัดผักนึ่ง)
(ขนมชั้น)	(ผอยทอง)	(ส้มตำ) (ไก่ทอด)
2. จงแปลคำศัพท์ต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

วัตถุดิบอาหาร	ปรุงรส	สมุนไพร	อาหารคาว
รับประทาน	ดับกลิ่น	เครื่องจิ้ม	เครื่องเคียง
อาหารหวาน	ตามฤดูกาล	อาหารหลักผักสด	
มีโภชนาการ	รสอ่อน/จืด	รสจัด	
อุดมสมบูรณ์	พืชผักผลไม้	อาหารท้องถิ่น	
กินเพื่อสุขภาพ	รสเปรี้ยวหวานเค็มเผ็ด		

บทที่ 2 การสนทนาเกี่ยวกับการแต่งกาย

ตอนที่ 1 บทสนทนา

2. จงพูดเติมช่องว่างต่อไปนี้เป็นเนื้อเรื่องที่คุณอ่าน
  - 2.1 ประทวน
  - 2.2 ล้ำสุด
  - 2.3 ก็ขึ้น
  - 2.4 ดูแล
  - 2.5 ให้ซ่อม
3. ไม่มีคำตอบตายตัว

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องการแต่งกาย

1. จงแปลคำศัพท์ต่อไปนี้เป็นภาษาไทยให้ถูกต้อง

นุ่งกางเกง	สวมเสื้อ	ใส่เครื่องประดับ	ไว้ผม	หมสไบเฉียง
แขนสั้น	คอกลม	คอตั้ง	ขา3ส่วน	ผ้าถุง
สีอ่อน	สีเข้ม	ลวดลาย	ฉลุลาย	ทอมือ
2. จงตอบคำถามต่อไปนี้

ภาคกลาง	ภาคอีสาน	ภาคใต้ (จันทลายุ)	ภาคเหนือ
---------	----------	-------------------	----------

บทที่ 3 การสนทนาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

ตอนที่ 1 บทสนทนา

1. จงพูดเติมช่องว่างต่อไปนี้เป็นเนื้อหาที่คุณอ่าน
  - 1.1 การสร้าง
  - 1.2 เอกลักษณะ
  - 1.3 ใต้ห้องที่
  - 1.4 เดือนละ ขนาด
  - 1.5 สัญญา

2. จงตอบคำถามต่อไปให้ถูกต้องตามบทสนทนา
  - 2.1 พื้นที่ข้างล่างในเรือนไทยเรียกว่าใต้ถุน
  - 2.2 สูดอาธิบายประโยชน์ของใต้ถุนในสมัยนี้คือเก็บของ และใช้เป็นที่จอดรถด้วยให้จางจิ่ง
  - 2.3 จางจิ่งเลือกห้องติดวิวแม่น้ำเจ้าพระยา
  - 2.4 มีห้องแอร์กับห้องพัดลม
  - 2.5 มีเตียง 6 ฟุต ตู้เสื้อผ้า โต๊ะเขียนหนังสือ โต๊ะเครื่องแป้ง และเครื่องทำน้ำอุ่น
3. ไม่มีคำตอบตายตัว

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องที่อยู่อาศัย

1. จงพูดคำศัพท์ต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

หน้าต่าง	ระเบียง	กระบี่องดินเผา	หลังคา
อบข้าว	ความเชื่อ	ป้องกันน้ำท่วม	ค่านิยม
สถาปัตยกรรม	ช่างปลูกบ้าน	ช่างออกแบบ	
ชนิดกึ่งถาวร	ชนิดชั่วคราว	อากาศไหลเวียน	
2. จงพูดเติมช่องว่างให้ถูกต้องตามข้อความต่อไปนี้
  - 2.1 1) ใช้พื้นที่ด้านล่างเก็บเครื่องมือเครื่องใช้
  - 2) ป้องกันน้ำท่วม
  - 3) ป้องกันสัตว์ร้ายหรือคนร้าย
  - 2.2 1) ชนิดชั่วคราว
  - 2) ชนิดกึ่งถาวร
  - 3) ชนิดถาวร
  - 2.3 1) เรือนชนบท
  - 2) เรือนกาแล
  - 3) เรือนไม้
  - 2.4 ดินชั้น ทำให้เสถียรเร็ว

บทที่ 4 การสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว

ตอนที่ 1 บทสนทนา

1. จงพูดเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้ตามเนื้อหาที่อ่าน
  - 1.1 หลายทอด
  - 1.2 น่าสนใจ
  - 1.3 ที่นั่ง
  - 1.4 วัตถุ
  - 1.5 แม่น้ำ
2. จงพูดเป็นประโยคโดยใช้คำศัพท์ต่อไปนี้
ไม่มีคำตอบตายตัว
3. ไม่มีคำตอบตายตัว

ตอนที่ 3 บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องการเดินทางท่องเที่ยว

1. จงบอกแหล่งท่องเที่ยวต่อไปนี้ว่าตั้งอยู่จังหวัดใด

1. จ.กาญจนบุรี	2. จ.นครปฐม	3. จ.อุบลราชธานี
4. จ.บุรีรัมย์	5. จ.ประจวบคีรีขันธ์	6. จ.ชลบุรี
7. จ.ราชบุรี	8. จ.เชียงใหม่	9. จ.ปราจีนบุรี
2. จงพูดเติมลงในช่องว่างให้เป็นข้อความที่ถูกต้อง
  - 2.1 คาบสมุทรอินโดจีน
  - 2.2 ฤดูร้อน ฤดูฝน และ ฤดูหนาว
  - 2.3 ภาคใต้ ภาคตะวันออก และ ภาคตะวันตก
  - 2.4 ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติ

แบบทดสอบ

แบบทดสอบบทที่ 1

3. จงพูดโดยใช้คำต่อไปนี้ เรียงลำดับประโยคให้ถูกต้อง
 ผัดไทกุ้งสดจานหนึ่งห่อกลับบ้าน
 ขออนุญาตทวนรายการอาหารค่ะ
 ร้านนี้ทั้งอร่อยและบริการดี
 อาหารหลักของชาวอีสานคือข้าวเหนียว
 กินผลไม้แล้วดีต่อสุขภาพ
2. จงแนะนำอาหารไทยที่คุณรู้จักหรือชื่นชอบมาหนึ่งอย่างโดยย่อ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ โดยมีประเด็นพูด
 ไม่มีกำหนดตายตัว ดูตามตัวอย่าง
3. จงแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทย
  - 3.1 อาหารไทยเป็นภูมิปัญญาของคนไทย
  - 3.2 ชาวเหนือนิยมรสอ่อน และไม่นิยมรสหวาน
  - 3.3 แกงพื้นเมืองของทางภาคใต้จะมีรสเผ็ดจัด ไม่นิยมแกงใส่กะทิ
  - 3.4 อาหารภาคกลางมีแกงหลายชนิด เช่น แกงป่า แกงคั่ว แกงเผ็ด เป็นต้น
  - 3.5 รสเปรี้ยวของภาคอีสานส่วนใหญ่ปรุงมาจากมะนาว มะกอก ส้มมะขาม และไข่มัดแดง

แบบทดสอบบทที่ 2

1. ให้ดูรูปภาพเครื่องแต่งกายต่อไปนี้แล้วบอกชื่อเป็นภาษาไทยตามตัวอย่าง

(กระโปรงยีนส์)	(เสื้อเชิ้ตผู้ชาย)	(สไบเฉียง)	(เสื้อแขนยาว)
(กระเป๋าคาด)	(กระเป๋าทู)	(รองเท้าส้นสูง)	(รองเท้ากีฬา)
(สร้อยคอ)	(เข็มขัด)		
2. จงตั้งคำถามจากคำตอบต่อไปนี้
  - 2.1 คุณใส่เสื้ออะไรคะ
  - 2.2 คุณชอบสีอะไร
  - 2.3 กระเป๋าใบนี้เป็นหนังอะไร ค่ะ
  - 2.4 กางเกงตัวนี้คู่กับรองเท้าอะไรคะ
  - 2.5 จี๊ทองแท้หรือนี้ราคาเท่าไรคะ

3. จงแปลข้อความต่อไปนี้เป็นภาษาไทย

- 3.1 ผู้ชายส่วนใหญ่นิยมสวมเสื้อแขนสั้นสีเข้มๆ
- 3.2 ผู้หญิงมุสลิมภาคใต้ใช้ผ้าจลุลาย คคลุมศีรษะ
- 3.3 ผู้หญิงชาวเหนือทั้งสาวและแก่นุ่งผ้าซิ่นยาวเกือบถึงตาตุ่ม
- 3.4 การแต่งกายที่ดีควรมีความสะอาด สุภาพเรียบร้อย และเหมาะสมตามกาลเทศะ
- 3.5 การแต่งกายเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพและสร้างเสน่ห์

ให้แก่มนุษย์ทุกเพศทุกวัย

แบบทดสอบบทที่ 3

1. จงดูรูปภาพต่อไปนี้และบอกชื่อเป็นภาษาไทย

ที่จอดรถ	สระว่ายน้ำ	ห้องออกกำลังกาย
โต๊ะเขียนหนังสือ	ห้องคู่/เตียงคู่	ตู้เสื้อผ้า
เครื่องทำน้ำอุ่น	เตาแก๊ส/เตาไฟฟ้า	ก๊อกน้ำ
		พัดลม

2. จงเรียงลำดับคำที่ให้มาแล้วพูดเป็นภาษาไทยให้ถูกต้อง

- ค่าบริการซักรีดคิยั้งไง
 ดิฉันต้องการห้องที่ติดวิวทะเล
 โรงแรมมีที่จอดรถหรือเปล่า
 โทรทัศน์รุ่นใหม่ไม่กินไฟ
 คอนโดนี้มีสระว่ายน้ำสวยและสะอาด

3. จงพูดแปลข้อความต่อไปนี้ เป็นภาษาไทย

- 3.1 เรือนไทยภาคกลางจะยกใต้ถุนสูง และมีระเบียง
- 3.2 สถาปัตยกรรมไทยเป็นภูมิปัญญาของชาวไทย
- 3.3 เรือนชนิดชั่วคราวของภาคอีสานมีอายุการใช้งานหนึ่งถึงสองปีเท่านั้น
- 3.4 เรือนเครื่องผูกของภาคเหนือ หาดูได้ทั่วไปตามชนบทหรือตามหมู่บ้านต่างๆ
- 3.5 เสากทุกต้นไม่ฝังลงในดินของเรือนภาคใต้เพราะว่าดินชื้น และทำให้เสากุเร็ว

แบบทดสอบบทที่ 4

1. จงบอกชื่อสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมาหนึ่งแห่ง จากบทความที่เรียนมาแล้วของจังหวัดต่อไปนี้

สะพานข้ามแม่น้ำแคว	พระปฐมเจดีย์	ตลาดน้ำยามเย็นอัมพวา
วัดถ้ำสิงขร	แหลมพรหมเทพ	วังไกลกังวล
อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย	อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง	
ตึกเจ้าพระยาอภัยภูเบศร	มอหินขาว	
2. ไม่มีคำตอบตายตัว
3. จงแปลประโยคต่อไปนี้ เป็นภาษาไทย
  - 3.1 ประเทศไทยอยู่ในเขตร้อน มีอุณหภูมิเฉลี่ย 18-36 °C
  - 3.2 อากาศภาคใต้ร้อนชื้นตลอดทั้งปี แบ่งเป็นฤดูร้อนและฤดูฝน
  - 3.3 แต่ละปีมีนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกจำนวนมากเดินทางมาประเทศไทย
  - 3.4 คมนาคมในกรุงเทพฯ มีหลายแบบ รวมทั้งทางเรือ ทางบกและทางอากาศ
  - 3.5 สาเหตุหลากหลายทำให้ประเทศไทยเป็นที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยว

แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 4 บท

ตอนที่ 1. เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1.ง	2.ง	3.ค	4.ก	5.ข	6.ง	7.ค	8.ง	9.ก	10.ก
11.ค	12.ง	13.ค	14.ก	15.ง	16.ง	17.ข	18.ก	19.ง	20.ง

ตอนที่ 2. พุดตอบตามคำสั่งต่อไปนี้

1. อ่านและเติมคำศัพท์ให้ถูกต้องและแปลเป็นภาษาจีน
  - 1.1 วัฒนธรรม ภูมิปัญญา
  - 1.2 สุขภาพเรียบร้อย ความเหมาะสม
  - 1.3 ที่อยู่อาศัย ปัจจัย
  - 1.4 ได้ชื่อว่า จำนวนมาก
  - 1.5 สาเหตุ สถานที่ท่องเที่ยว
2. ไม่มีคำตอบตายตัว
3. ไม่มีคำตอบตายตัว

เกณฑ์ในการวัดผลในงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงจากเกณฑ์การประเมินการพูดเพื่อการสื่อสารของนักวิจัยหลายท่านและประยุกต์ใช้สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนสำหรับการสังเกตจากการเรียน 10 คะแนน แบ่งทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 (1-2 คะแนน) แทบไม่มีเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน ไม่มีความกล้าในการพูดจากเริ่มเรียนจนถึงสิ้นสุดการเรียน

ระดับที่ 2 (3-4 คะแนน) เข้าร่วมกิจกรรมได้น้อยครั้ง หรือเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ มีความกล้าหรือการพัฒนาในการพูด ตอบคำถามผิดมาก มีปัญหาทางด้านการพูดเป็นอย่างมาก

ระดับที่ 3 (5-6 คะแนน) เข้าร่วมกิจกรรมเป็นปกติ มีความกล้าและมีพัฒนาการด้านการพูดตอบคำถามผิดบ้าง ถูกบ้าง มีปัญหาทางด้านการพูดปานกลาง

ระดับที่ 4 (7-8คะแนน) เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก มีความกล้าและมีพัฒนาการด้านการพูดเพื่อการสื่อสารได้ดี ตอบคำถามถูกต้องเป็นจำนวนมาก แต่ยังมีปัญหาในการพูดเล็กน้อย

ระดับที่ 5 (9-10คะแนน) เข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำ มีความกล้าและมีพัฒนาการด้านการพูดเพื่อการสื่อสารได้ดีเป็นพิเศษ ตอบคำถามถูกต้องเกือบทุกข้อ มีปัญหาในการพูดน้อยมาก

เกณฑ์ในการวัดผลแบบทดสอบ

เนื่องด้วยแบบทดสอบของแต่ละบทมีคะแนนตั้งไว้ ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนจะแบ่งดังนี้

ระดับที่ 1 (0 คะแนน) ไม่ตอบคำถาม หรือตอบคำถามผิดจนซ้ำอีก ยังไม่สามารถทำให้เข้าใจได้

ระดับที่ 2 (ครึ่งคะแนนจากคะแนนเต็ม) คำตอบมีข้อโต้แย้ง แต่ก็พอเข้าใจได้ หรือใช้เวลานานจากที่กำหนดไว้

ระดับที่ 3 (คะแนนเต็ม) คำตอบถูกต้อง ใช้เวลาภายในที่กำหนดไว้

ภาคผนวก ค

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอน บทที่ 1 การสนทนาเกี่ยวกับอาหารการกิน จำนวน 2 คาบ (คาบละ 120 นาที)

สาระสำคัญ

อาหารการกินเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนไทย เป็นภูมิปัญญา และมีเอกลักษณ์ มีความหลากหลาย แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค ในเรื่องวัตถุดิบ การปรุง รสชาติ วัฒนธรรมการกิน คุณค่าทางอาหาร และสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตไทยที่ควรศึกษาเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาหารการกิน
2. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด เป็นวลีและประโยคเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาหารไทย

เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนา
2. วลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดเกี่ยวกับอาหารการกิน
3. คำศัพท์ในบทเรียนตอนที่ 1-3
4. บทอ่านเสริมความรู้เพื่อสนทนาเรื่องอาหารการกิน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบเรียนที่ 1

ขั้นนำ

ผู้สอนนำรูปภาพที่เกี่ยวกับอาหารไทยต่างๆให้ผู้เรียนดู และซักถามประสบการณ์ทางด้านอาหารการกินในประเทศไทย เช่นการสั่งอาหารที่ร้าน การซื้อของกินที่ตลาด

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายศัพท์ส่วนที่ 1 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟัง CD บันทึกเสียงบทสนทนาของเจ้าของภาษา และให้ผู้เรียนจับคู่พูดตาม

บทสนทนา

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะหลังเรียนจบตอนที่ 1
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกพูดตอนที่ 2 พร้อมกับอธิบาย

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดตอนที่ 2
6. ผู้สอน อธิบายศัพท์ส่วนที่ 2 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน และให้การบ้านผู้เรียนอ่านตอนที่ 3 ก่อนเรียน

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนอ่านตอนที่1-ตอนที่2
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพประเภทอาหารไทยต่างๆ และให้ผู้เรียนรับประทานขนมไทย ยกตัวอย่างอาหารที่ใกล้ตัว แล้วสุ่มถามคำถามเกี่ยวกับตอนที่ 3 พร้อมกับอธิบาย
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดของตอนที่3

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนฝึกพูด
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบทำียบท
3. เฉลยแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคร กรุงเทพมหานคร
2. CD บันทึกเสียงเจ้าของภาษาของบทสนทนาอาหารการกิน
3. ภาพของอาหารไทยต่างๆ
4. สื่อวีดิทัศน์
5. แบบทดสอบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านและการออกเสียง
2. การตอบคำถาม
3. การร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
4. การทำแบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

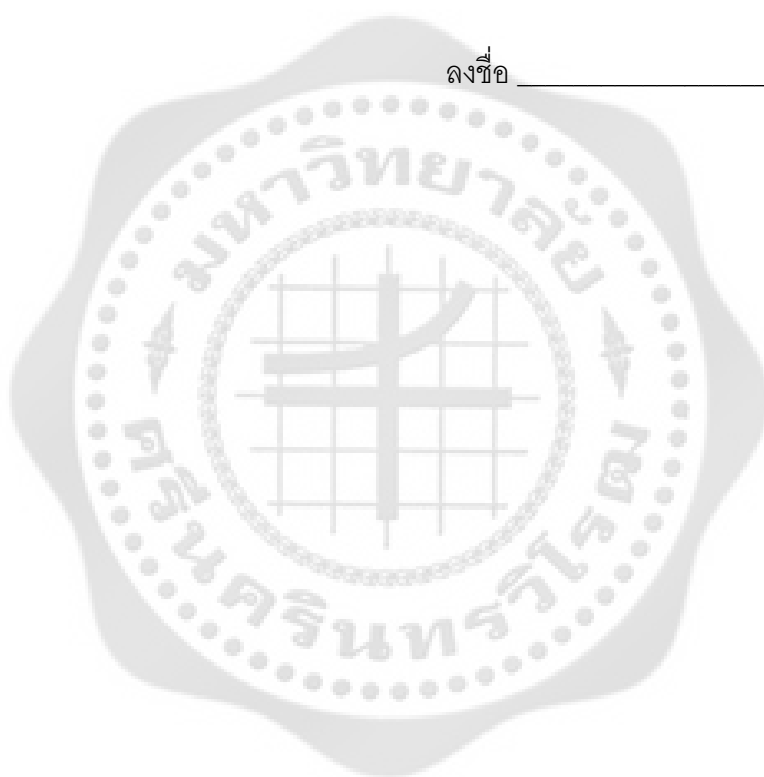

ลงชื่อ _____ ครูผู้สอน

แผนการสอน บทที่ 2 การสนทนาเกี่ยวกับการแต่งกาย จำนวน 2 คาบ (คาบละ 120 นาที)

สาระสำคัญ

การแต่งกายเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนไทย เป็นภูมิปัญญา และมีเอกลักษณ์ มีความหลากหลายในแต่ละภูมิภาค แสดงให้เห็นถึงบุคลิกภาพ สถานภาพของบุคคล การดำเนินชีวิต ศาสนาและประเพณีที่ควรศึกษาเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการแต่งกาย
2. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด เป็นวลีและประโยคเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการแต่งกายไทย

เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนา
2. วลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดเกี่ยวกับการแต่งกาย
3. คำศัพท์ในบทเรียนตอนที่ 1-3
4. บทอ่านเสริมความรู้เพื่อสนทนาเรื่องการแต่งกาย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบเรียนที่ 1

ขั้นนำ

ผู้สอนนำรูปภาพที่เกี่ยวกับการแต่งกายไทยต่างๆให้ผู้เรียนดู และซักถามประสบการณ์ ทางด้านการแต่งกายในประเทศไทย เช่นการซื้อเสื้อผ้า การที่คุยเครื่องประดับที่ตนเองชอบ

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายศัพท์ส่วนที่ 1 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังCDบันทึกเสียงบทสนทนาของเจ้าของภาษา และให้ผู้เรียนจับคู่พูด

ตามบทสนทนา

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะหลังเรียนจบตอนที่ 1
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกพูดตอนที่ 2 พร้อมกับอธิบาย

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดตอนที่ 2
6. ผู้สอน อธิบายศัพท์ส่วนที่ 2 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน และให้การบ้านผู้เรียนอ่านตอนที่ 3 ก่อนเรียน

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนอ่านตอนที่1-ตอนที่2
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพประเภทการแต่งกายไทยต่างๆ หรือให้ผู้เรียนสังเกตสิ่งของที่เกี่ยวข้องที่ใกล้ตัว แล้วสุ่มถามคำถามเกี่ยวกับตอนที่ 3 พร้อมกับอธิบาย
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดของตอนที่3

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนฝึกพูด
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท
3. เฉลยแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้ของมณฑลยูนนานกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคร กรุงเทพมหานคร
2. CD บันทึกเสียงเจ้าของภาษาของบทสนทนาการแต่งกาย
3. ภาพเกี่ยวกับการแต่งกายของแต่ละภูมิภาค
4. สื่อวีดิทัศน์
5. แบบทดสอบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านและการออกเสียง
2. การตอบคำถาม
3. การร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
4. การทำแบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ลงชื่อ _____ ครูผู้สอน

แผนการสอน บทที่ 3 การสนทนาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย จำนวน 2 คาบ (คาบละ 120 นาที)

สาระสำคัญ

ที่อยู่อาศัยเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของคนไทย เป็นภูมิปัญญา และมีเอกลักษณ์ มีความแตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค ตามสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ศาสนา คติความเชื่อ สะท้อนให้เห็นวิถีชีวิต อาชีพ ความเป็นอยู่ ที่น่าสนใจในการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
2. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด เป็นวลีและประโยคเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยของไทย

เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนา
2. วลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
3. คำศัพท์ในบทเรียนตอนที่ 1-3
4. บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องที่อยู่อาศัย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบเรียนที่ 1

ขั้นนำ

ผู้สอนนำรูปภาพที่เกี่ยวกับบ้านเรือนไทยต่างๆให้ผู้เรียนดู และซักถามประสบการณ์ทางด้านที่อยู่อาศัยในประเทศไทย เช่นพักที่ไหนในไทย เคยได้สังเกตบ้านเรือนไทยหรือไม่

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายศัพท์ส่วนที่ 1 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังCDบันทึกเสียงบทสนทนาของเจ้าของภาษา และให้ผู้เรียนจับคู่พูดตาม

บทสนทนา

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะหลังเรียนจบตอนที่ 1
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกพูดตอนที่ 2 พร้อมกับอธิบาย

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดตอนที่ 2
6. ผู้สอน อธิบายศัพท์ส่วนที่ 2 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน และให้การบ้านผู้เรียนอ่านตอนที่ 3 ก่อนเรียน

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนอ่านตอนที่1-ตอนที่2
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพประเภทบ้านเรือนต่างๆ หรือให้ผู้เรียนลองอธิบายบ้านเรือนไทยที่เคยเห็นมีลักษณะอย่างไร แล้วสุ่มถามคำถามเกี่ยวกับตอนที่ 3 พร้อมกับอธิบาย
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดของตอนที่ 3

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนฝึกพูด
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท
3. เฉลยแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอลกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนคร กรุงเทพมหานคร
2. CD บันทึกเสียงเจ้าของภาษาของบพสนทนาที่อยู่อาศัย
3. ภาพของที่อยู่อาศัยเรือนไทยในภูมิภาคต่างๆ
4. สื่อวีดิทัศน์
5. แบบทดสอบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านและการออกเสียง
2. การตอบคำถาม
3. การร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
4. การทำแบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ลงชื่อ _____ ครูผู้สอน

แผนการสอน บทที่ 4 การสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยว จำนวน 2 คาบ (คาบละ 120 นาที)

สาระสำคัญ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีแหล่งท่องเที่ยวมากมายในทุกภูมิภาค และมีความแตกต่างตามสภาพภูมิประเทศทั้งที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีของท้องถิ่นอันเป็นเสน่ห์ที่น่าสนใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจคำศัพท์ที่เกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวไทย
2. เพื่อให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูด เป็นวลีและประโยคเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริง
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวไทย

เนื้อหาสาระ

1. บทสนทนา
2. วลีและประโยคเสริมเพื่อการพูดเกี่ยวกับการเดินทางท่องเที่ยวไทย
3. คำศัพท์ในบทเรียนตอนที่ 1-3
4. บทอ่านเสริมความรู้เพื่อการสนทนาเรื่องการเดินทางท่องเที่ยว

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบเรียนที่ 1

ขั้นนำ

ผู้สอนนำรูปภาพที่เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆให้ผู้เรียนดู และซักถามประสบการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทย เช่นเคยไปเที่ยวที่ไหนในประเทศไทย หรือวางแผนจะไปเที่ยวไหน

ขั้นสอน

1. ผู้สอนอธิบายศัพท์ส่วนที่ 1 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนฟังCDบันทึกเสียงบทสนทนาของเจ้าของภาษา และให้ผู้เรียนจับคู่พูดตาม

บทสนทนา

3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะหลังเรียนจบตอนที่ 1
4. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกพูดตอนที่ 2 พร้อมกับอธิบาย

5. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดตอนที่ 2
6. ผู้สอน อธิบายศัพท์ส่วนที่ 2 ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายและฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน และให้การบ้านผู้เรียนอ่านตอนที่ 3 ก่อนเรียน

คาบเรียนที่ 2

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนอ่านตอนที่1-ตอนที่2
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนดูรูปภาพสถานที่ท่องเที่ยวของประเทศไทยต่างๆ หรือให้ผู้เรียนลองอธิบาย สถานที่ท่องเที่ยวที่ตนเองประทับใจ แล้วสุ่มถามคำถามเกี่ยวกับตอนที่ 3 พร้อมกับอธิบาย
3. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำกิจกรรมฝึกทักษะการพูดของตอนที่ 3

ขั้นสรุป

1. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนฝึกพูด
2. ผู้สอนให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบท้ายบท
3. เฉลยแบบทดสอบ

สื่อการเรียนการสอน

1. แบบเรียนการพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงสำหรับนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยในโครงการ 3+1 ของมหาวิทยาลัยยูนิเวอริตี้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
2. CD บันทึกเสียงเจ้าของภาษาของบทสนทนาการเดินทางท่องเที่ยว
3. ภาพของแหล่งท่องเที่ยวไทย
4. สื่อวีดีทัศน์
5. แบบทดสอบ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการอ่านและการออกเสียง
2. การตอบคำถาม
3. การร่วมกิจกรรมในห้องเรียน
4. การทำแบบทดสอบ

บันทึกหลังการสอน

ลงชื่อ _____ ครูผู้สอน

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	NAN ZHANG
วันเดือนปีเกิด	23 มกราคม 2532
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	134 ถนนกรุงธนบุรี แขวงบางลำภูล่าง เขตคลองสาน จ.กรุงเทพฯ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูสอนภาษาจีน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	ประถมศึกษา จาก โรงเรียนที่ 7 เขียวทวน เมืองด้าลี่
พ.ศ. 2544	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียน ซีเตี้ยน เมืองด้าลี่
พ.ศ. 2547	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียน ศตวรรษใหม่ เมืองด้าลี่
พ.ศ. 2550	ปริญญาตรี คณะภาษาต่างประเทศ / เอกภาษาไทย-อังกฤษ จาก สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัย ยูนนานนอร์มอล
พ.ศ. 2559	ปริญญาโท คณะมนุษยศาสตร์ สาขาการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ